

கிருஷ்ண, அவன் தான் மனித வுடம் பின் அமைப்பின் கருபாகையுமாய் இயல்பிலேயே தெரிந்தவனாகிருந்தான், it is Nature that causes diseases and again, it is Nature that effects their cure; and it is therefore necessary that a physician should know the process of Nature. So, he who knows the anatomy of Nature, knows naturally the anatomy or the constitution of man.

10. 'அண்டமும் பிண்டமும் ஒன்றே அறிந்ததான் பார்த்தும் போது' என்று சட்டாருனி நிகண்டில் கூறியுள்ளபடி, மனிதனின் இரத்ததாது செவ்வாய் மிகத்ததை அனுசரித்ததாகும். இது மாதிரியே ஆத்தம நிகண்டின், சுக்ரீரனுடைய ஆதாயவாட்டி, நீதும், இவ்வித ஆத்தம ஆகரவு ஏற்படா கிட்டால் மனிதருக்கும், மற்றப் பிராணிகளுக்கும் சந்தி விருத்திக்கு ஏதுவான காம விச்சையே உண்டாகாது. ஏனெனில் உலகத்திலுள்ள உயிர் பிராணிகளெல்லாம் சுக்ரீரனுடைய சம்பந்தத்திற்கு உட்பட்டதே. ஆகவே, ஆண் பேண் இருவருக்கும் ஏற்படும் காமவாட்டிக்கு சுக்ரீரனுடைய அம்ச சம்பந்தம் அவசியம் வேண்டும். (இதனால் தான் வெள்ளிக்முகம் சம்போகத்திற்கு ருக்கத் தான் என்று கருதப்படும் போதும்), according to the principle of Siddhars as regards Macrocosm vs. Microcosm, mentioned in Satta Muni works, the quality of life found in the elements of blood of a man corresponds to the quality of the invisible influences radiating from Mars. If the soul-essentials that characterise the influence of Venus do not exist, the natural instincts that cause men and animals to propagate their species would cease to operate, because all beings in the Universe are sympathetically connected with the only one universal principle of life from Venus, resulting in love between two persons of the opposite sex.

(Perhaps, it is why Friday is selected for sexual intercourse).

11. மனிதனிடத்தில் இரண்டுவித அமைப்பின் கருபாகை உண்டு — அதில் ஒன்று, தேகத்தின் வெளி அமைப்புக் கருபாகை, மற்றொன்று, உள் அமைப்பின் கருபாகை. முன் சொல்லிய ஒன்றுதான் இத்தகைய உடம்பை அனுசரித்தது. மற்றொன்று குக்கும் உடம்பை உடையதாகும். ஆகவே, காம் உள்சூட்டின் கருபாட்டை அறிந்தகிட்டால், மூலவந்து மூலியமாய் மனிதனுக்குள்ளே கோமையுமாய் அதற்குண்டான நிவர்த்தியையும், எதிர்த்தெரிந்ததற்கொள்வாரும், there are two kinds of Anatomy in Man—one teaching the constitution of the external form of Man; and the other, that of the internal living man: the former is the physical body, and the latter is the spiritual or subtle body. If we know the anatomy of inner man, we know the Prima Materia (first matter) through which, we will come to know easily the nature of the diseases in Man as well as their remedies.

12. மனிதன் தனக்கு இயல்பிலேயே அமைந்த பூண சத்தியையும் சரியான வழியில் காட்டுவதற்கு மாயை இடம் கொடுக்காத அப்படி அருதவும் பீதி, இது தகடைய கட்டத்திட்டால் மேற்படி இயற்கை சத்தி உடனே தனது பூண சத்தியை காட்டி விடத் தடக்கும். அப்போது தான் போகிறபோல் ஆபாச சத்திகள் கை கூடினமே, perfection in man's nature is only banned by and prevented from taking its proper course by Maya; and when once this bar is removed, Nature rushes in with all its potentialities and powers (supernatural). It is only then that supernatural powers can be attained like a Yogi.

NOTE.—From a glance or cursory reading of the Siddhars works, it can be inferred that the secret of their culture, their penetration and intuitional knowledge

and their wide spread influence lay chiefly in their grasp of the central fact—that man is a spiritual being. So, they subordinated every branch of science, arts, commerce, industry and knowledge to that supreme factor—spiritualism. It is only their spiritual culture and their asceticism in the midst of luxury and materialism, that gave them a stability and vitality which outlived the ages of several Empires.

Their ideal was to save the suffering humanity regardless of earthly gain—not for self. It is well said that those who sell the treatment of diseases and make it commercial for gain, gather only the dust and neglect the gold. The Siddhars argued from the inner to the outer and relied upon only the natural means of cure instead of operation or other artificial method which they classified as the last (Rakshasa treatment) of the three kinds of cure.

They arrived at conclusions, such as the doctrine of truth and evolution, from introspective reflection and mental vision rather than by the toilsome and tedious researches of the laboratory from the imaginary knowledge rather than intuitional one.

So, the only conclusion to be arrived at lastly, is the spiritualism which is the real, and in that reality, they saw further and deeper beyond the ordinary comprehensions, and achieved more than it would have been possible for the West.

13. வைத்தியன் தான் வைத்தியத்தொழிலில் எவ்வளவு தேர்ச்சி யடைந்திருந்தாலும், சோதிட அனுபவ மில்லாமற் போனால் அது பயன்படாது. ஏனெனில், நமது நாட்டு வைத்தியம் முன்னேற்ற மில்லாமல் இத்தனை வருஷங்களாக நின்று ஒரு நிலையில் நிற்பதற்கு, சோதிட விஷயத்தையும், வாத பித்த கிலேட்டிமக் கருவையும் அறியாததே முக்கிய காரணமாக அரும். சூனல் தற்காலத்தில் அவைகளின் உண்மை விஷயங்களை ஒருவராவது எளிதில் தெரிந்து கொள்வது சாமானிய காரியமல்ல, மெடிசின் could not be usefully or efficiently practised by any Medical practitioner, though fully equipped for his task without the knowledge of Astrology. The long inertia of Indian medi-

cine, its stagnation and lack of progress during so many centuries, were all due to in no small degree to the shackles of Astrology and Humoral Pathology, the principles of which could not be easily understood by anyone of modern times.

14. எவ்வெருவன் பஞ்ச பூதங்களின் இரகசிய விதிகளின் உண்மையை, அதாவது பஞ்சிகாண சத்தியை தெரிந்து கொள்ளுகிருளோ, அவன் தான் ஒரு உலோகத்தை மற்றொரு உலோகமாக மாற்ற சத்தி வாய்ந்தவனாகிருன். ஏனெனில், உலகத்திலுள்ள எல்லா வस्तुக்களும் சூதி மூலப் பொருள் என்னும் வந்துவினிடத்தே வீருத்து தேற்றியது. ஆகவே, ஏகம், கூட்டு என்ற பிரிவினையே கிடைப்பாது. ஆத்தம ஒன்றுதான் ஏகம். உலகத்திலுள்ள மற்றவஸ்துக்கள் முழுமையும் கூட்டு அல்லது கலப்பே சூதிய வேறல்ல, if one is aware of the secret doctrine of the five elements known as Panchcheekaranam, one metal may be changed into another on the ground that all substances spring or emanate from some primordial matter; and so, there is no classification as elements and compounds. The only element in the world is the soul and all else are compounds.

NOTE.—What we call in common parlance as the theory of பஞ்சிகாண சத்தி i.e., the operation of the five elements in the human body by the varied unions, by way of permutation and combination, is termed in the West "the perfections of the Kabala." This theory opens also the secret of foretelling events.

Moreover, it reveals the absurd theory of elements and compounds of Modern Science, for the reason that, according to Siddhars theory, each of the five so called elements contain in itself five subdivisions, according to the above mentioned division of 'Panchcheekaranam.' (See Introduction to Vol. I of this work for details.)

சித்தர் பட்டை, கருப்பு சித்திர மூலம், black-flowered leadwort—Plumbago genus.

சித்தர் பரிபாஷை

சித்தர் பரிபாஷை, பரிபாட்டு சித்தர்கள்.
அன்காவன, the eighteen Siddhars
viz :—

1. திருமூலர், Thirumoolar
2. புலஸ்தியர், Pulasthiar.
3. நந்தி தேவர், Nandi Deva.
4. இடைச் சாடர், Idaikkadar.
5. அகத்தியர், (Vellala) Agathiyar.
6. புண்ணக் சேர், Punnekkiesar.
7. போகர், Bogar.
8. புலிக் சேர், Pulikkeesar.
9. கொங்கணவர், Konganava.
10. அசு கண்ணி, Azukanni.
11. பாம்பாட்டி, Pambautti.
12. குதம்பை, Kuthambai.
13. குரூர், Karurar.
14. அகப்பேய், Agappei.
15. சேனையர், Theraiyar.
16. சட்டைமுனி, Sattaimuni.
17. பூனைக் கண்ணர், Poonakkannar.
18. காலங்கி, Kalaungy.

NOTE.—These are the eighteen Siddhars who compiled Tamil scientific works in several branches of knowledge as Medicine, Alchemy, Yoga, Philosophy, etc. which remain as standard authorities in the Tamil Literature. Cf. காலந்த சித்தர்.

சித்தர் பரிபாஷை, சித்தர்களின் இருண்ட
கட்டுரை அதாவது தெரிந்த விஷயத்தை
புலப்படாத பாஷையில் மறைத்துச் சொல்
லும் ஓர் வாக்கியம். ஆகவே, இதற்கு பரி
பாஷையென்ற பெயர். காம் பாஷையில்
சொற்களின் தாதுபரியத்தையும், அதன்
போகத்தையும், சரிவர தெரிந்து கொள்வத
ற்கு முயற்சிக்காததினால் தான், அவ்விதமாக
காமத்தக் காணப்படுகிறது. சித்தர்கள் செய்
புள் ரூபமாக எழுதி யுள்ளதால், ஒவ்வொரு
வார்த்தையையும் கவனித்தால், அதன்
கருத்து தானே விளங்கும். ஆகவே, இது
தான், அவர்கள் மறைப்பதை மறைக்கும்படி
தேடி வைத்த வெகுமதி. மேலும், பாஷையி
ல்தான் அதன் பூர்வீகத்தை நம்பக்கூடி
யத் தன்மையையும் உணரலாமே ஒழிய,
வேறு வகை சாட்டியங்களால் உணர்வது
யில்லை. ஆகவே ஞானம், மதம், புராணம் ஆற்
தத்தவம் ஆகிய இவைகளைப்பற்றிய மனிதர்
பூர்வ மனக்கருத்துகளை உள்படி பாஷை
யினால் தான் அறியக்கூடும். a dark saying
in which some known thing is concealed
under an obscure language. It literally

சித்தர் முதல்வன்

means 'enigmatic language. The mean
ing is said to be hidden, and this ap
pears to be so, because we never try to
go into the root of the words or by the
Science of language and the Science of
words. Siddhars have composed their
works in poems, but every word, if
carefully examined, will tell its own
story—a reward of the deed done or of
a thought by those to whom we owe
the whole of our intellectual inheri
tance. Further, there is no evidence,
more ancient, more trustworthy and
more accurate than language, to know
the real significance of the earliest
phases of human thought in Philosophy,
Religion, Mythology and Science.

சித்தர் போக்கு, சித்தர்கள் தங்கள் நூற்களில்,
ஒவ்வொரு விஷயத்திற்கும் அனுகூலிக்கும்
விதம் அல்லது வழி, the method or ways
adopted by the Siddhars on every sub
ject in their works.

சித்தர் மறைப்பு, உலகத்தாருக்குத் தவிர தென்று
சித்தர்களால் ஒளிக்கப்பட்ட நூற்களும்,
ஆதியுப்பு, வழி, அல்கா செய்கீர், கீர்ச்
கண்ணம், வெடியுப்பு செய்கீர், கல் லுப்புக்
கட்டு முதலிய மருந்து முறைகள், the
several sciences and scientific methods of
preparing medicine of high repute
that were held to be secret, and con
cealed to the view of the public viz.—
primordial salt, the mystic three salts,
alchemists liquid, calcined corrosive
sublimate, quintessence of nitre, con
solidated sea-salt etc.

சித்தர் மறைப்புமை, சித்தர்கள் தங்கள் ரூபம்
ஒருவர் கண்ணிற்கும் தெரியாதபடி இருக்க
வேண்டி மறைத்துக் கொள்ள உபயோகித்
தும் ஓர் மாந்திரிகை. இது அழிந்தில்
வித்து, பச்சோந்தி முதலியவைகளைக்
கொண்டு தயாரிப்பது, a magic paint
prepared by Siddhars with a view to
conceal their figures so as to make
themselves invisible to others.

NOTE.—They purposely do this, so that the
people may not recognise their move
ments. This is also performed by com
mon jugglers playing in the streets; and
we find them wearing a black paint be
hind the eyebrows.

சித்தர் முதல்வன், முருகன் கடவுள், God Sub
ramanya, the head of all the Siddhars.

சித்தர் முறை

சித்தர் முறை, சித்தர் நூற்களில் சொல்லிய
முறைகள், methods or processes des
cribed in Siddhar's science; 2. இரச
கந்த பாஷாணங்களைக் கொண்டு செய்யும்
மருந்து முறை, the secret method of
preparing medicines with the aid of
mercury, sulphur and arsenic.

சித்தர் முறை, சித்தர்களுடைய முறையை
அவர்கள் செய்த நூற்களினால் கண்டறிய
லாம். மனித வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத
தெல்லாம் அவர்கள் போக்குப்படி
கூறி யுள்ளார்கள். அவையாவன:—

சித்தர்கள் வழிப்படி, வெளிப்புள்ள இவ்
வுலகத்திற்கும் மனித னுள்ளுக்கும் நெருங்
கிய சம்பந்தம் உண்டு. உண்மையாகவே
மனிதன் அண்டத்தின் ஓர் சிற்றுருவமே
குறிய வேறல்ல. ஆகவே, எப்படி பிரகிருதி
யின் மூல வஸ்துக்களினால் இவன் உடம்பு
ஒரு பாகமாக ஏற்பட்டிருக்கிறதோ, அதே
மாதிரி இவன் ஆன்மாவும், மனதும், உள்
படி தேக அமைப்பில் ஒரு பாகமாக ஏற்பட்
டிருக்கிறது. மனிதனுடைய தன் தைச,
எலும்புகள், நரம்புகள், தத்துவங்கள் இவை
களினால் மாதகீழ் ஆக்கப்பட்டனவல்ல;
இவன் அண்டத்தின் சிறு பாகத்தையும் உள்
ளவாகக் கொள்ள வேண்டும். சித்தர்கள்
இது விஷயத்தில் கொண்ட கருத்தை வின்
மேனோரசிய மென்று எண்ணக் கூடாது.
ஏனெனில், ஒவ்வொரு நூல் வகையிலும்,
அவர்கள் மேற்கொண்ட சமவாதத்தையும்,
ஒருங்கு முறைமையையும் அன்றியும், அவர்
கள் தங்கள் ஆழ்ந்த சிந்தனையையும்; நுண்
ணறிதையும், புக்கியுள்ளதை நோக்கு
மிடத்து, அபகரிக்கிறதே தத்துவ முறை
மைகள் மிக்க கொண்டாடத் தக்கதாகும்.
வண்தரங்கரில், தாங்கள் வாழ்நாள்களை
பெல்லாம் தியானத்தினைப் போக்கிக் காலங்
கழித்த சித்தர்களுக்கும், ரிஷிஸ்வர்களுக்
கும், மனிதனின் தேக தத்துவம் முழுமையு
ம், தற்காலத்து விஞ்ஞானிகளிடமிட
அனேக மடங்கு அதிகமாகவே அறிந்து,
தெரிந்தவர்க ளென்றே கருத வேண்டும்.
அடியிற்கண்ட விஷயங்களே இதற்கு
ஆதாரமாகக் கொள்ளவேண்டும்:—

முதலாக, அவர்கள் கொள்கைப்படி பஞ்ச
பூதங்களாகிய பிரகிருதி, அப்பு, தேயு, வாபு,
ஆகாசம், ஆகிய இவைகள் மேற்கொண்ட
படி வெளிப்படையான உலகத்திற்கும், மனி
தன் உள்ளுக்கும், மூலகாரணமாக வுள்ளது.
இப் பூதங்களே, உலக சிருஷ்டி, திதி,

சித்தர் முறை

சங்காரம் இவையுக்கும் முக்கிய எது
வாக வுள்ளது. ஒவ்வொரு பூதமும், மற்ற
ஐந்து பூதங்களோடு கலந்து இருப்பதையும்
காணலாம். எவன் இந்த ஐந்து பூதங்களின்
இரகசியங்களையும் கோட்பாடுகளையும் அறி
கிறானோ, அவன் ஒரு உலோகத்தை மறி
தொரு உலோகமாக மாற்றக்கூடும். ஏனெ
னில், எல்லா பொருள்களும் ஆதிமூல
வஸ்துவாகிய ஒன்றினிடத்தே தோன்றி
யது. ஆகவே, ஏக பூதம், கலப்பு பூதம்,
என்ற பிரிவினையே கிடையாது. மேலுடா
கிய ஐரோப்பாவில் பூர்வகாலத்து மனுஷர்
ரும் இவ்விதம் நம்பிக்கை யுடையவர்களே;
அதாவது இவ்வுலகமே மேற்கண்ட ஐந்து
பூதங்களினால் உண்டானது உலகத்து எல்
லா வஸ்துக்கும் அதனிடமே தோன்றி
யது என்பதாக அவர்களுக்கும் கொண்ட
கொள்கையினால் இனிது விளங்கும்.

இரண்டாவதாக, முப்பினியைப் பற்றி
சித்தர்கள் நூற்களில் எல்லாவித நோய்
களும் வாத பித்த சிலேட்டும்க் கூறுகளின்
கலப்பினால் ஏற்படுகிறது தென்று விவரமாய்
கூறும். இந்த முப்பினியையே, ஆயுர்வேதத்
தில் திரிதோளும் எனக் கூறப்படும். இம்
முப்பினியை மனிதனின் தேக அமைப்
புக்கு முக்கியமான ஆதாரமாகும். வெளி
யுலகத்தில் ஏதாவது விகற்பங்கள் தோன்றி
னால், மனிதனுள்ளே யிருக்கும் முப்பினி
யிலும் இதேமாதிரியான விகற்பங்கள் ஏற்
படும். ஆகவே, இவ்விதமான அண்டபிண்ட
கலப்பு சம்பந்தத் தான், முப்பினியின்
கொள்கைக்கும், அது விஷயமான தேக
தத்துவ நூலுக்கும் மூல காரணமாக
வும் அடிப்படையாகவு முள்ளது. உண்
மையாகவே, உலகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு
வஸ்துவிலும், இம்முப்பினி சிறிதளவிலா
வது, பெருமிதத்திலாவது கட்டுப்பாடாதது
இல்லவே இல்லை. மனிதனின் குணதையங்
களும், இம்முப்பினி செயற்கையினின்று
பிரிக்க முடியாது. மேலும், சித்தர்
பதார்த்தகுண நூலும், இம்முப்பினியையே
அடிப்படையாக வுள்ளது. ஏனெனில், தவற
வர்க்கம், தாது வர்க்கங்களிலுள்ள எல்லா
வஸ்துக்களும், இம்முப்பினியில் ஒன்று
அல்லது அதற்கு அதிகமாகவே இருக்கத்
தான் செய்யும்.

முன்னாவது, சுவாசம் அல்லது மூச்சு என்
பது உடம்பின் தொழில்கள் எல்லா வற்றுள்
ரும் முக்கியமான தென்று கருதப்படும்
ஏனெனில், மற்ற தொழில்களுக்கு, இது
ஆதாரமாக வுள்ளது மூச்சில்லாவிடில் உயிர்
கிடையாது. மானிட தேகமான யந்திரம்.

பிறந்த சிவனில் ஊசலாடும் மூச்சு முதல் இறக்கும் மனிதன் கடைசியாக திணையும் மூச்சு வரையில் ஊடாடிக் கொண்டிருக்கிறது. இத்தையே 'பிராண' என்று மாறுபடக் கூறப்படும்.

சித்தர்கள் எல்லா காலத்திலும், இடங்களிலும் இரகசியமாக தாங்கள் சீடர்களுள் சில பேருக்கு, சாதாரண காற்றில் பிராண (சுத்த சக்தி) என்றும், தத்துவம் உண்டு என்றும், இதின்னது தான் எல்லாவிதசெய்கைகளையும், சக்திகளையும், அடையக் கூடுமென்றும் அவைகளை அடையக் கூடிய விதத்தையும் போதித்தார்கள்.

நான்காவது, வாத முறையில், சித்தர்கள் கொண்டிருந்தவது, — இவ் விஷயத்தில் ஒருவன் ஆத்தம ஞான முன்னவகு யிருக்கவேண்டும். அன்றியும், பிறப்பிலேயே எப்படி ஒருவன் வைத்தியனாக யிருக்க வேண்டியது அவசியமோ, அதேமாதிரி வாதியும் இருக்க வேண்டியது. தன் பூர்வ கருமப்படி, பிறக்கும்போது கிரகங்கள் சரிவர அமைந்துள்ளவனாக யிருக்கவேண்டும், வாதத்தொழிலோ இலாபத்தைக் கருதி செய்யப்படாது. சித்தர்களுடைய அறிவின் தேர்ச்சியாலும், ஊக்கம், முயற்சியாலும்தான் வாத முறையும், அதைச் சார்ந்த விஷயங்களும் வெளிப்பட்ட தென்பதற்கு அனேக ஆதாரங்களுண்டு. தேகமும், மனதும், யாதொரு குற்ற மில்லாமல் பரிசுத்தமா யிருந்தால் தான், ஆத்தம சக்தியினால் வாதம் சித்தியாகும் என்பது பெரிய இரகசியம், முப்புரன்பதின் ஆதிசூலப் பொருள் தான் ஆத்துமாவில் உள்ளது. ஆகவே, வாத நூல் என பதின் ஓர் பாகம்தான் மானத இரகசியம் என்பது.

ஐந்தாவது, சித்தர்கள் இறப்பு அல்லது மரணம் என்பதை மனிதனின் உயிர் வாழ்க்கையில் ஓர் முக்கியமான பகுதியாகக் கொள்ள மாட்டார். பிரகிருதி கப்பாவத்தில் மரணம் என்பது ஓர் முக்கியமான அம்சமல்ல. மனிதனின் தென்று தொட்டு பழகி வரும் அறியாமையாலும், பயத்தாலும், தனக்குத் தானே தப்பாக எண்ணுவதாலும் தான் இறக்கிறான். "சுமீ திந்நாலும் மரண முண்டென்பது சதாமிஷ்டர் மிளவதில்லை" என்பது ஆக்கியோர் சொல். ஆனால் சித்தர்களோ உடம்பிலுள்ள அறுபத்திரண்டு சக்திகளைத் தடுத்துப் பதிக் து ஆத்த சக்தியால் மீண்டும் ஒழுங்குப் படுத்துவதால் மெய் அல்லது மரணத்தை தடுப்பார்கள். ஆகையால் அவர்களுக்கு மரணம் என்பதே கிடையாது.

கடைசியாக, மான்தீர்தம். மாய வித்தை என்பது ஆதி காலத்து, சித்தர்கள் பரம்பரை யிலிருந்து தொன்று தொட்டுவந்த வித்தை பென்று கருதப்படுகிறது. இந்த வித்தையை ரோய்க்கு குணப் படுத்தவும், எதிர்கால நிகழ்ச்சியை கூறவும் ஆகிய இவை முதலிய புண்ணியச் செயல்களுக்கு மாத்திரம் உபயோகப்பட்டு வருவதல்ல. இழிவான செயல்களாகிய பிலிவி, துனியம், சுடுவசியம் முதலிய தீக் கருமங்களிலும் கையாளப்பட்டு வருகிறது. சித்தர்கள் விமாயாட்டாகச் செய்யும் அற்புதங்களும் மாய வித்தையாகவே கொள்ளப்படும், the Siddha system can be learnt from the works compiled by them. They have mentioned all that is required for a man's career in life viz. According to Siddha system there is a close relation and intimate connection between the external world and the internal man; and in the real sense, Man is the miniature of the world; Therefore, his soul and mind are as much parts of his true constitution, as are the terrestrial elements of which his elementary body is made up. He is not merely a composite of muscles, bones, tissues and nerves, but is a representative also on a small scale of all that is contained in the Universe. The knowledge of Siddhars in this respect cannot be taken as abstruse speculations; and in their arguments and arrangements in every branch of science, we can see that they evinced such depths of thought, acumen and discernment, as would lead one to think that their systems of logic or reasoning regarding physiological principles are remarkably striking and interesting. Siddhars and Rishis who had spent all their lives in meditation in secluded forests should be credited with a complete knowledge of the human body far better than the Scientists of the present day. The undermentioned six parts will go to prove this clearly. —

Firstly — According to their method, the five elements viz:— earth, water, heat, air and ether lie at the root of the external world and the internal man. They are the fundamental principles of creation, preservation and destruction

Every element will be found mixed with the other five elements.

Siddhars also held that, if one is aware of the secret doctrine of the five elements, one metal may be changed into another on the ground that all substances spring or emanate from some Primordial matter, and so, there can be no classification as elements and compounds. The ancients of Europe had also similar belief as evinced from the saying that "Chaos of aunts" was a confused mixture of elements from which the Cosmos arose and gave birth to different natural bodies.

Secondly — Siddhars humoral pathology explains that all diseases are caused by the mixture of the three cardinal humours viz. — Wind, Bile and Phlegm which are called in Tamil 'Muppini' and in Ayurveda 'Tridosha'. They are the three fundamental principles and essential factors in the composition and constitution of the human body. Any change in the elementary condition of the external world, has its corresponding change in the human organism; and it is upon this interchange of influences that the three humours theory and the doctrine of humoral Pathology are based. In fact, there is no substance in the Universe, which does not own its formation to humours in large or small degree. Human dispositions are inseparable from the three humours.

Siddhar's Materia Medica is also based on Humoral Pathology. It asserts that all substances of the animal, the vegetable, and the mineral kingdoms contain one or more of these humours.

Thirdly — Breathing is considered the most important of all the functions of the body for, all the other functions indeed depend upon it; and without breath there is no life. Human machinery is set in motion and kept on going from

the first faint breath of an infant to the last gasp of a dying man. The esoteric meaning of breath is spoken of as 'Prana' Siddhars in all ages and lands have taught secretly to a few of their followers that, in the air, will be found the principle of this Prana (Absolute Energy) from which all activity, vitality and life could be derived; and they also have taught how it can be advantageously taken in.

Fourthly — In Alchemy, one should necessarily be a spiritualist and like a born physician, he must be a born alchemist, taking birth at a particular constellation of stars, according to his former Karma. It is an art not to be practised for material advantage. We have ample grounds for believing that Alchemy along with other cognate branches of learning was purely the outcome of Siddhars' intellectual activities and labours. The secret of Alchemy is, that our soul has the power to do it, if the body and mind are only pure and free from malice; and therefore, the first matter i.e. the prima materia of the Lapis philosophorum is in the soul. So, Alchemy in one of its phases, is really Psychochemistry.

Fifthly — Siddhars consider that death is not at all a necessary part of or event in human life; and there is no law of Nature that calls for death as a necessary happening. Man dies of his traditional ignorance, fear, imitation and erroneous auto-suggestion. The ancient saying is — "Men engaged ever in meditation never think that man is after all a mortal being."

Siddhars, through their spiritual power re-arrange the molecules of their bodies to avert sickness or death; and what we call death, does not occur to them at all.

Lastly — coming to magic in the S. India in particular, Mantram and Magic is the traditional knowledge of natural secrets, handed down to Coming

generations by the ancient Siddhars Mantric science, as an art, is freely applied not only for noble purposes such as magnetic healing, foretelling future events etc. but also for achieving nefarious ends, as in Black art, Witchcraft Necromancy etc. Miracles played by Siddhars also come under the category of Magic.

NOTE:—Mantram and Magic is the art of consciously employing invisible occult powers for producing visible effects. It is a psychological use of the thought-force pertaining to man and his environments even as exactly as the elements of electricity. Thus, we have Mantrams known also as Magic in every religious formula. In S. India, it originated from Siddhars. It should not be confounded with Tantrams which constitute a system of ritualistic details.

Ancient Siddhars, of whom Tirumular, Karuvurar, Konganava, Sundaranandha including the supposed Agastya are types of representative exponents who have formulated various unique dogmas in the Mantric science. Mantric science in thus the out of the ancient Revelations vouchsafed to the earliest Dravidian races of Southern India—not to speak of the Atlantians—through the Divine Dynasties of Siddhars. It is the Siddhar's metaphysics that led the mind of man to an occult knowledge.

சித்தர் மூலம், சித்திர மூலம், leadwort — Piumbago zeylanica.

சித்தர் மூலம், see சித்த ருண்ணு மூலம், 2. see சித்தர் மூலம்.

சித்தர் வர்க்கம், சித்தர் வகுப்பைச் சேர்ந்த (1) நவநாத சித்தர்கள் (2) மூலவர்க்க சித்தர்கள். அவர்களாவன, the two Schools of Siddhars viz— (1) Navanatha i.e. nine Siddhars, (2) the eighteen Moolavarga Siddhars viz:—

1. நவநாத சித்தர். மூலவர்க்க சித்தர்களுக்கு முன்னிருந்த ஒன்பது பேர்கள், the nine original school of Siddhars that were before the Moolavarga Siddhars viz:—

1. சத்திய நாதர், Sathya Nathar.
2. சதோக நாதர், Sathoga Nathar.
3. ஆதி நாதர், Authi Nathar.
4. அநாதி நாதர், Anathi Nathar.

5. வகுலித நாதர், Vagulitha Nathar.
6. மதங்க நாதர், Mathanga Nathar.
7. கடேந்திர நாதர், Gadendra Nathar.
8. மச்சேந்திர நாதர், Machendra Nathar
9. கோரக்க நாதர், Korakka Nathar.

11. மூலவர்க்க சித்தர்கள், இவர்கள் போற்றி வாய்ந்த பத்தினெட்டு சித்தர் வர்க்கத்தை சேர்ந்தவர்கள் அவர்களாவன, those Siddhars who belong to a school of great knowledge, which consisted of eighteen members known as Moolavarga Siddhars and they are— (1) Nandi (Brahmin) (2) Thirumoolar, (Vellala), (3) Pulasthya (Singhalee) (4) Idakkadar (Shepherd), (5) Agastya (Vellala) (6) Punnakkisar (a Kanarese Shepherd) (7) Poonakkannar (not known), (8) Bogar (Chinese Potter), (9) Pulikkisar (not known), (10) Karurar (metal worker), (11) Konganava (Konkini shepherd) (12) Azuganni (Barber), (13) Kalangi (Goldsmith), (14) Agappai (Vellala) (15) Terayar (Brahmin), (16) Sattainathar (Singhalee), (17) Pambautti (Jogi) (18) Kuthambai. (not known).

NOTE 1. — Nos 1 and 15: are mentioned as Brahmins which could not be true at there was no caste system during the Siddhars time. It is only after the migrations of the race called Arya is into the South India that the caste systems were introduced. This is quite against the principle of the Dravidian system for the reason that the distinction, high and low, existed only in the profession such as goldsmith potter metal worker othuvun, chuckler, barber, washerman etc.

NOTE 2.— The original school of Siddhars founded by God Shiva consisted only of nine members known as Navanatha Siddhars. It is a peculiarly interesting fact that the members of this school of Siddhars took subsequently the names of Rishis, Reformers, Gurus, Acharyas etc, another Sankara Acharya, a third Gautama, and so on. Even Konganava Siddha supposed to have lived near Goa the first Christian settlement in India is said to have been revered by the Christians there as a Sad-Guru (ideal teacher) since some of his poems alluded to Christianity. Those who have closely studied the Siddha works will come to know that some of the Siddhars such as, Rmaa Devar or Yaeooc and Roma

Rishi visited Turkey, Arabia, Tibet, China, Ceylon and other places and taught the people there all about Medicine, Magic etc. One of these even refer to Franks. Bogar and Pulpani natives of China came to Southern India about 1600 years ago and joined the Siddhars school and learnt all about Tamil Medicine, Alchemy etc. and subsequently become authors of several works in Tamil.

NOTE:—3. The school of Siddhars, though consisted of men of different classes and creed as are found in the list, they were mostly of a Tamil sect, which maintained Siva for its God. The school of Siddhars and their works in various branches of knowledge are clear proof of their over high perfection in science.

It is also said that Ancient Siddhars were nearly 64 in number and that they established Mutts in S. India and arranged for hereditary transmission of their wisdom to posterity. Their teachings acquainted the people with true spirit of Religion to attain salvation in place of empty formalism and superstition; because such teachings used to promote rational thinking. It is the school of Siddhars that kept alive the flame of philosophical and mystic learning

see சித்தர் பத்தினென்பர்.

சித்தர் வாக்கியம், சித்தர்கள் கட்டுரைகள் the sacred sayings of Siddhars.

சித்தர் விளையாட்டு, சித்தர்கள் புரியும் அட்டமா சித்தர்கள், the eight miracle or supernatural powers played by Siddhars viz:—

1. ஞானதிருஷ்டி — நூரத்து சங்கதி களை இருந்தபடியே கண்டறிவது—clairvoyance i. e. telling what is happening at a distance.
2. கவுனமோட ஆகாய மார்க்கத்தில் பரத்தல் — soaring in the sky Aero-flight.
3. பரகாயப் பிரவேசம் அல்லது கூட்டு விட்டு கூட்டு பாய்தல் அதாவது தன்னுடைய உயிரை வேறொரு உடம்பில் செலுத்தல் — Metapsychosis i. e. the passing of the soul into another's dead body
4. உயிப்பயதல், மெத்தவர்களை மீழைக்க வைத்தல் — Resuscitation, reviving or restoring life to the dead.

5. கோயாளிகளை ருணப் படுத்தல்— Restoration or recovery of health.
6. திடீரென தோன்றல், மறுபடியும் மறைதல்—Apparition or coming to sight i. e. becoming visible and then invisible.

7. பிறர் கினைத்ததை சொல்லுதல் — Thought-reading or telling what one is thinking.

8. அஷ்டமா சித்தியாடல், அதாவது அனுபாதம், பெரிதாதல், பாரம் அல்லது இலேசாதல், விரும்பிய வற்றை அடைதல், விரும்பியவிடத்திற்கு செல்லல், முத்தொழி லியற்றல், உருமாற்தல், முதலியன — Octomiracle i. e. the eight miraculous powers viz:— becoming an atom and then bulky; becoming light or heavy, acquiring what is desired reaching the desired place, performing the three acts viz:—creating, preserving and destroying, metamorphosis i. e., assuming different forms etc.

NOTE:—The Magic powers of Saints and Siddhars are:— 'Siddhars cure barrenness or sterility in woman and other diseases found incurable, by ordinary means; appear to a person at a distance to save him from an unseen danger; calm storms especially at a distance; change female into male children; convert sinners and infidels to the true faith turn man's heart by a look, thought or word; compel inanimate objects to act as if they possessed life volition; benefit friends and do troy foes, and exercise dominion over beasts, birds, fishes etc., restore vigour to aged men; raise the dead; put the fiend to flight; summon angels and spirits; cause trees to produce butter and honey; refine sensual to spiritual love, know man's thought and plans; break chains and fetters, doors and walls; live without food, drink or sleep; cause a single pot of water to support a caravan without ensibie diminution, commute the death of a person by providing a substitute and give learning to fools (Encyclopedia of Religion and Ethics).

சித்தர் வைத்தியம், see சித்த வைத்தியம்.

சித்த லயம், சித்தர்கள் யோகாபியாசத்தினால் அடைந்த மன பொருக்கம், the concent-

ration of mind derived from the practice of Yoga.

சித்தவாயு, see சிற்றவாயு.

சித்த வர்க்கம், see சித்தர் வர்க்கம்.

சித்த விகாரம். மனத்தின் அலையு, the waves of the mind.

NOTE:—All thought-waves must be stopped so that the mind-stuffs may become smooth and tranquil. Mind is all always trying to get back to its natural state of calmness, but it is only the organs that draw it out, but man should restrain it.

சித்த வித்தியா பூ, வைத்திய கிரந்தம் செய்த ஓர் முனி, a sage who is the author of a book on Medicine written in Sanskrit, 2. ஆபர்வேத முறைப்படி இழைப்பை, சனிக் காய், தேவதாரி, சித்திலம், ரூவேன், முக முககை, விவ்வை, கோரைக் கிழங்கு இவைகள் சேர்த்துத் தயாரித்த கஷாயம், இது அம்மை சுரத்திற்கு கொடுக்கப்படும், a decoction prepared as per process of Arurveda with the following ingredients viz— honey flower, sani fruit, deodar, moon-creeper; cuscus root, rough bryonia and coray root. It is prescribed for pox-fever.

சித்த வீப்பிரம சன்னி, உடம்பு மிக கொந்து, சுரம் சுரவும் ஓர் வகை சன்னி கோய். இதனால் மதியாய்ச்சி, உடம்பு முழுவதும் முறிப்பதுமாய், அடிக்கடி எழுந்து விழுவதும், புலம்புவதும், வந்த பேர்களை கட்டித் தழுவுவதுமாய் குணங்களைக் காட்டும். இது பத்தினேரு ஊனில் தரும், a form of delirium occurring in febrile and inflammatory diseases of acute character. It is characterised by disorder of the brain and revels itself in the languages and actions of the patient such as weeping, laughing, tumbling or tossing, wailing, embracing etc.—Delirium tremens. It will be cured in eleven days.

சித்தவிரகத்தி, மனோ விரகத்தி, expansive thought-forms of the mind.

சித்த வைத்தியம், பொதுவாக சித்தர்கள் முறைப்படி உள்ள ஓர் வைத்திய நூல். இது ஓர் நூதனமான நூல், ஆகவே, ஆபர்வேதம் அல்லது ஆங்கிலம் மற்ற நூற்களைவிட மூலம் முடியாது. ஏனெனில் இவ் வைத்திய நூலில், வாதம், குளம், யோகம், யாத்திரை, சோதிடம் முதலிய நூற்களும்

சேர்க்குள்ளன. வாசிப்பார்கள் இந்நூலைத் திறந்து பார்க்கும்போது, மேற்கண்ட நூற்களெல்லாம் வைத்தியத்தோடு கலந்திருப்பதைக் கவனவாய் ஆகையால் விசாலமான ஆதாரங்களைக் கொண்டது. இந்நூலின் உள் விஷயங்களை கோக்குமிடத்து இவைகளெல்லாம் மேலுட்டு ஆசியா, ஐரோப்பாவின் ஊகரீகத்திற்கு கெடுவ் காலத்திற்கு முன்னதாகவே ஏற்பட்ட தென்று தெளிவாக விளங்கும்.

இதில் போகர், புலிப்பாணி, இராமதேவர் முதலியவர்களைத் தவிர பெரும் பாலும் சித்தர்கள் எல்லாம் தமிழர்களே யாதலால், இச் சித்தவைத்தியம் தமிழ் நாட்டுக்கே உரிய தென்பதை ஒருவரும் மறுக்க முடியாது. அதிலுள்ள அவர்கள் செய்த நூற்களெல்லாம் தமிழ் செய்யுளில் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. மேலும், ஆபர்வேதம் எப்படி ஆசியர்களின் தெய்வ அனுக்கிரகத்தை ஞாபகப்படுத்துகிறது, அதேமாதிரியே சித்த வைத்தியம், சிவன், பார்வதி இவர்கள் கடைச்சத்தால் ஆக்கப்பட்டதென தெளிவாகிறது. பூர்விக ஊகரீக சரித்திரத்திலும் சித்த வைத்திய முறை அநேக சித்தர்களை பெற்றதென்பதை ஒருவரும் மறுக்கவே முடியாது.

சித்தர் முறை, அநேக ஆயிர வருடங்களுக்கு முன்னதாகவே ஏற்பட்டது. எல்லாத் தந்திரத் தொழில்களிலும், விந்தை நூற்களிலும் சித்தர்கள் மேற்கொண்ட முயற்சிகளும் அறிவின் திறமும் அபாரமானது. அவர்கள் வைத்திய முறையை கையாண்ட காலமோ தங்கத்தையே போன்ற மிகச் சிறந்தகாலம், சித்த முறையை அனுசரித்த விஷயங்களைப் பற்றிய விசாலமான கோவில்களுக்கு எளிதில் பதில் கூறிவிட்ட முடியாது. ஆபர்வேதத்தில் சரகம், கசுருதர் முன்னோர்கள் ஆகிய இவர்கள் எழுதிவைத்த நூலைப் பார்த்து திரட்டியதே ஒழிய வேறல்ல. ஆனால், சித்தர் முறையோ ஆன்ம சக்தி யடைந்த பிறகு விஷயங்களைத் தெளிவாக தெரிந்ததின் அவர்களால் எழுதப்பட்டது. சித்தர்களின் ஞான விளக்கத்தின் அறிவாலும், அனுபவத்தாலும் எழுதிய நூற்களில் உண்மையே அடிப்படையாக உள்ள காரணத்தினால் ஒருவரும் அதை மறுத்துவிட முடியாது. மேலும், ஒரு மிகச் சிறந்ததையோடு படித்து விஷயங்களை கிரகிக்கவிடாமல் மென்று உண்மையாகவே முயற்சித்தாலொழிய, அநேக விஷயங்கள் அவன் புலனுக்கு எட்டாது. ஓர் இரகசிய, யான வித்தை யெனவே கணப்படும ஆகவே

ஒருவரும் இம்முறையைப் பற்றி குறைகூற முடியாது. திராவிட ஊகரீகம் மலிந்த இந்த தென் இந்திய நாடு, பூர்வத்தின் தமிழ் முறையைச் சங்கம் இருந்த தென்பாகம் முழுவதும் கடற்கொண்டுவிட்டது. சித்த வைத்தியத்திலும் மேற்கண்ட ஊகரீகத்தைப் பெற்ற விஷயங்களும் சிவது உள்ளன. ஆகவே, இதை ஆபர்வேதத்தின் ஓர் பாகம் என்று சில ஆரிய மக்கள் சொல்வது பொருத்தது. தமிழ் பாறையு எப்படி வட மொழியைத் தழுவாமல் தனிப்பட்ட முறையோ, அது மாதிரியே சித்த முறையும், ஆபர்வேதத்தைச் சேராத தனிப்பட்ட முறை. இந்நூற்களெல்லாம் சித்தர்களால்தான் எழுதப்பட்ட தென்பது அவர் செந்துவியு கடைசெய்யுள் கனிஞ்செய்ய இனிது விளங்கும் ஆகவே, சாதாரண எழுத்தாளர்களால் இவ்விதமாக எழுதிவிட முடியாது. அன்றிலும், மற்றதற்கு களில் கண்டறிவாத, எப்பொழுதுமே கேட்டிருந்த, அநேக இரகசியமான விஷயங்கள் இந் நூற்களில் காணலாம். சிவமுக்கியமான விஷயங்கள், சித்த நூற்களை முற்றும் சொல்வாய்க்கப் படித்தவர்கள்தான், சித்தர்கள் பரிபாறையுற் சொல்லியுள்ள முக்கியமான விஷயங்களை அறியக்கூடும். உலகமே பொன்னுசையினால் வெறிக்கொண்டது என்ற விஷயம் கன்றிய தெரிந்தே ஆகையால் சித்தர்கள் தங்கள் வாத முறையில் அநேக விஷயங்களை வெகு தந்திரமாக கூறியுள்ளனர். ஆன்றோர் வாக்கின் படி, வாத மகன் வைத்தியன் என்பதிலும் வைத்தியன் வாதியின் மகன் குக்கிவென்று மெய்ப்பது ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இம்முறையில் எழுதப்பட்ட வைத்தியன் தன் தொழில் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னதாகவே வாதத்தில் தேர்ச்சி யடைந்தவனாக யிருக்கவேண்டும். இவ்வாதத் தொழில் பணம் சேர்ப்பதற்கு கல்ல, தனக்கு சிலனத்துக்கு எவ்வாறோ அம்மைவாண்டும்தான், மற்றும் தன் வைத்தியத் தொழிலுக்கு பிறர் உதவியின்றி எவ்வாறு வேண்டியதோ அதுமட்டும்தான் என உணர வேண்டும். கோவாசி இடமிருந்து பணம் எதிர்பார்க்கப்படாது. எல்லாருமே சித்தியடைந்த வைத்தியர்களாய் இத்தக முடியாது. சில கிரகங்களின் அம்ச காலங்களில் பிறந்திருந்திருந்தால்தான் முடியும் அவன் சாதகப் பிரகாரம் வைத்திய நூலிலும் வாதத்திலும் தேர்ச்சி யுள்ளவனாக யிருக்க வேண்டும். சாதாரணமாக கற்கடக ராசியில் பிறந்தவன்தான், பிறவி வைத்தியன் என்று சொல்லப்படுவான். ஆகவே, தேர்ச்சியினைப் பெற்ற அறிவினால் அம்மைவாடி சித்தி பெற முடியாது நூற்களைக் கல்லாமல், சொற்ப

அறிவினால் சொல்பும் வைத்தியம் மேற் கொள்ளாத விட அம்மைவாடிகளாகியவரான தல்ல.

சித்த வைத்தியர்களின் குணதீயங்கள் முதலியவைகளை விசியாக இவ்வகராதி வாயிலம் 1. முடிப்படியேற்றத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், சித்த முறை உலக கண்ணைக் காச எழுதிய காரணத்தினால், இவ்வாற்றியத்தை விசயபாரணாகவும் அல்லது பணத்திற்காக கிரயம் செய்யவும் பணம் சேர்க்கவும் கூடாது. அப்படி விதித்த விதிகளை மீறி நடந்தால் சித்தர்கள் சாபம் வந்து சேருமென கருதப்படும். வைத்தியன் பேராசைப் படுவான் எனக் கருதிய அநேக கட்டளைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. சித்த முறையில் கண்ட மனக்கோட்பாடு, நாகம் இவைகளை வைத்தியனை வியாயம், உண்மை ஒருங்கு ஆகிய இவ்விதங்களில் புகட்டுவதற்காகவே நூற்களில் கண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் இவைகள் சித்த வைத்தியத்திற்கு ஆதரவு கொடுக்கும் ஓர் கட்டடத்தின் மூலக் கல்லாகாகக் கருதப்படும், the Siddha System of medicine. It is a peculiar science; and it cannot be compared with Ayurveda, Allopathy or any other system of Medicine. It is a medical sciences comprising with it, all kinds of sciences as — Alchemy, Philosophy, Yoga Magic, Astrology etc. If any reader opens a book on this system, he will naturally find all the said sciences mixed up along with medicine. So, it is founded on a very broad basis.

The internal evidence of this literature shows that they were all written and composed at a time long before the civilisation of Western Asia and Europe.

It cannot be denied that the Siddha system of medicine is peculiar only to the Tamil country, as all the Siddhars are Tamilians except some as. Bogar, Pulipani, Rama Dever etc. of other countries and so, they all composed their works in Tamil verses. Moreover it is a science clearly attributed to the grace of God Shiva and parvathi, unlike Ayurveda to the Aryan God. That the Siddha system achieved many great

things very early in the history of civilisation is a fact that cannot be denied. Siddhars system was founded many thousands of years ago and the Siddhar's period was one of intense and intellectual activity in all its arts and sciences, in the realm of Medicine it was indeed a golden age. As regards the theories of this system it is very broad question to be answered. The authors of this system, are spiritualists of great culture unlike Charaka and Susruta who only collected or copied from the works of the other writers on Ayurveda. The Siddhars have written from their spiritual knowledge and experience and therefore, the truths of them cannot be denied by any one or criticised, as still informations on many subjects are a mystery to a layman and beyond his comprehension unless one really attempts to get at them after exhaustive study.

The Tamil Siddha Medicine has in it certain features characteristic of Dravidian civilisation of S. India a greater portion of which was submerged in the sea, including of course, the first great Tamil Sangam. It cannot be said that it is a part of Ayurveda as rumoured by some Aryans. It should be known that Siddha system is as distinct a science from Ayurveda as of Tamil language is of a Sanskrit one. All the works in this system were written only by Siddhars, as could be learnt from their compositions in verses of high Tamil and so they cannot be imitated by other ordinary writers. Besides, they contain many mysterious informations and quite unheard of things not to be found in other works. Some of the important secrets are couched by code words (பரிபாஷை) which could be solved only by those who made a complete and exhaustive study of Siddhar's works. Many points on Alchemy are dealt with so cleverly knowing fully well that the world is mad after it for making gold. Moreover, it is well known from what our elders say that a physician should be the son of an Alchemist. So, a physician, according to this system, should start his profession from

Alchemy which he is expected to learn first, not for amassing wealth, but for his bare subsistence and nothing more, and for practising medicine without expecting money in return from his patients.

It is said that all cannot be successful practitioners except those who are born at a particular constellation of stars. Horoscopically, they should be one eligible in the science of Alchemy and Medicine. It is said that one born in cancer, a constellation of the Zodiac, in a born physician. So, persons of acquired knowledge will never be so very successful in the art chosen by him much less by those having prattling knowledge without a scientific study.

The qualification of a Siddha physician, as dealt with by Siddhars, is fully dealt with in the Introduction to Vol. I of this Dictionary. Moreover, the Siddhar system intended for the welfare of mankind, cannot be commercialised or bartered for money or for amassing wealth; and any one who contravenes the prescribed rules is supposed to receive the course of Siddhars. Several are the injunctions prescribed against the avarice of such practitioners.

In the Siddha system; Religions and Philosophy go hand in hand just to direct the practitioners in the path of righteousness, justice and truth which are considered the corner stones of Siddha Medicine.

NOTE:—Great is the contribution which Siddha system have made to the world's thought. It borne out by evidence that will stand any impartial scrutiny, that from earliest times Siddhar's culture was at its zenith when other countries were plunged some thousands of years ago in complete barbarism. It is highly desirable that scholars and scientists of the eminence of Sir. P. C. Ray should enter into the field of Research of our Tamil Literature treating on the

subjects mentioned above, which is now looked up without being made available for the benefit of the present day humanity. It is only then, many of the forgotten truths which remain concealed in our ancient writings of Siddhars, will be exposed for the benefit of the public.

சித்த வைத்தியத்தின் தற்கால நிலைமை, the present condition of Siddha system

இந்த காலதவிர் நோக்கம் இவ்வளவுக்கு எவ்வளவு சீர்கெட்டு, அவ்வளவு விரும்பும் எதிர்காலத்திய நோக்கம் கிடைக்கமா புலப்படும். ஏனெனில், சென்ற கால நிகழ்ச்சிகள், நீடிக்காலத்தையும், எதிர்காலத்தையும் போக்கையும் அறிவதற்கு திறவுகோலாகும். ஆகையால், வைத்தியத்தின் முன்னேற்றத்திற்கும் தற்காலத்திய வைத்திய பயிற்சிக்கும், ஆதிக்காலத்திற்கு கொண்டு தொட்டு வந்த பூர்வ முறைதான் தகுந்த ஆதாரமாகும். பூர்வகாலத்து கிரேக்கர்களின் செய்த வேலைகளை யெல்லாம், தற்காலத்தில் புதிதாக கண்டு பிடித்ததாகச் சொல்லப்பட்ட காரியங்கள் மறைத்து விட்டது என்பது மிகப் பரிதவிக்க வேண்டிய விஷயமாகும். ஏதோ சித்தர்களைப்போன்ற மகான் களுக்கு தற்காலத்தில் ஒர் வித பயப்பத்தி விசுவாசம் காட்டினதும், பொதுவாக தற்காலத்து வைத்தியம், அதற்கு வேண்டிய முக்கியமான அம்சங்களை மறைத்துவிட்டது. இக்காலத்தில் பூர்வத்து வைத்திய சரிததிற்கு சரிவர போதிப்பதில்லை. முன்னோர்கள் முறையைப் பற்றிய புத்தகங்களும் கிடைக்காது. ஆனால் பழங்காலத்து சித்த வைத்தியத்தை தற்காலத்து சனங்கள் ஆர்ச்சரியமாகவும், பயன்பாடற்ற மறைந்த வஸ்துவாகக் கருதுகிறார்கள். ஆகவே, தற்காலத்தில் கோன்றியவன் துள்ளுர் கூட்டங்கள், பண்டைய வைத்தியச் சரிததிற்குள்ளின் உண்மையான கருத்திற்காக மெச்சி, தற்காலத்திய வைத்தியத்திற்கு சமமாகக் கொண்டுவர முயற்சிப்பதை நோக்க மிகவும் உற்சாகத்தை யளிக்கத் தக்கது.

மேலும், ஆன்றோரின் சரிததிற்குமே, அவர் பயிற்சியையும், அற்பமான பாராயணப் பாடமாகக் கருதப்படுகிறது. நோய்பரிசார முறையிலும், உபயோக முறையிலும், ஆதிக் தேர்ச்சி யடைந்தவர்கள் செய்த உபயோக முன்னுலெனக் கொள்ள வேண்டும். எவ்வளவு குறைவாகவும், இரகசியமாகவும் சொல்லி யிருந்தாலும், அது மேம்பட்ட கொள்கையாகவே கருத வேண்டும். ஏனெனில் தற்காலத்திய கஷ்டமான விஷயங்கள்,

பூர்வத்தில் கண்டறிந்த தேர்ச்சியைக் கொண்டு அறிந்த கொள்ளும் வகையில், நமக்கு எவ்வகையிலும் உதவி யளிக்க கொஞ்சமேனும் தவிராது. எந்த காலத்தில் மேலாண்டு உலக சம்பிரதாயங்கள் கீழ்காட்டு மூனமாக்கத்தில் ஒன்று படுமோ, அப்போழுதுதான் நமது நாட்டு வைத்தியத்திற்கும், மேலாண்டு வைத்திய முறைக்கும், உள்ள பேதங்கள் மறைந்துபோம். ஆனால், எப்போழுது இது விஷயம் சம்பவிக்குமோ என்பதற்கு அறிந்த கேள்வி, நமக்குள்ள ஆளம் சச்சியை விருத்தி செய்யாத வரையிலும் நாம் முயுவதையும் அடைந்து விட்டோமென நினைக்கப் படாது.

சித்தர்கள் தமிழிற் செய்த வைத்திய அறிவிலே, தமிழ் வைத்திய முறையே மிக்க உசாஸமான ஆதரவு பெறும்படி தாய்க்கப் பட்டிருக்கிறது. இத்தகைய முறை, பிராகிடர்களுடைய அறிவினாலே பட்ட விஷயங்களில் ஒர் பகுதியைக் கொள்ளப்படும். இத்தமிழ் முறையே, ஆதிக்காலம் தொட்டு இந்நியாவின் தட்சண பாகத்தில் ஒவ்வொரு மூலையிலும், இடங்களிலும், தற்காலம் பரவி யிருக்கிற தென்பகை அதிகமாக சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. இந்த சித்த முறையானது, ஆயுள்வேதம், யுனானி முறை இயந்திரியாவிற்கு கொண்டு வருவதற்கு அனேக ஆயிர வருஷங்களுக்கு முன்னிருந்த பாகியிருந்திருக்கிறது. அனேக ஆயிர தமிழ் வைத்தியர்களும், தங்களுடைய மூதாதையர்களிடமிருந்தே இந்த சித்த முறையைக் கற்று தேர்ச்சியடைந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இம் முறையை அனேக தலைமுறைகளாக தகப்பனிடம் இருந்து கற்று பிள்ளைகள் கையாண்டு வந்தார்கள். இத்தமிழ் சித்தர் முறை பூர்வ காலத்தில் ஆண்டு வந்ததேன், சோழன், பாண்டியன் ஆகிய தமிழ் அரசர்கள் ஆதரவு பெற்ற மிகவும் செழிப்புப் பெற்றிருந்தது. இப்பொழுதும், கல்விக்களஞ்சியங்களில் அச்சப் பதிப்புக்கு வெளிவராத எண்ணிறந்த எட்டு பிரதிகள் இருந்து வருகிறது. இதனுடைய மல்லாமல், அனேக நிறைவான வாய்ந்த வைத்தியர்களும் தங்களுடைய மேன்மை பெற்ற அறிவுத் தேர்ச்சியையும், அனுபவத்தையும் வெளியில் காட்டிக் கொள்ளாமல் இரகசியமாக வைத்திருந்த விஷயத்தையும் நோக்கில், சித்த வைத்தியம் சீனித்துப் போனதற்கு இவைகளே காரணமாகும்.

மனிதர்கள் தங்கள் ஆரோக்கிய நிலையை காப்பாற்றிக் கொண்டு, வாழ்நாட்டின் அபி

சித்த வைத்தியம்

விருத்தி செய்வதற்கு ஆதாரமான இத் தூதர்கள், முதலாக அம்மையாருக்கு பாம சிவனும், பிறகு அதனையே முருகனார், கந்தி, அக்ஷயர், மற்ற முன்ன சித்தர்களாகிய இவர்களுக்கு போதிக்கப்பட்டு வந்தன. இவர்கள் எல்லாம் திராவிட பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்களே ஒழிய வேறல்ல, மற்ற வைத்திய முறை கொள்கைகளைப்போல லாமல், இம்முறையின் கொள்கைகள் உண்மையான நெறியிலே தாங்கப்பட்டுவதால், இதை ஒருவராலும் மறுக்க முடியாது. அனேக ஆயிர வருஷங்களாக நிலைபெற்று வந்தது. ஆகவே, நமது முறையில் பூர்வ கர்ம விஷயங்களைப் பற்றிய கொள்கையைத் தவிர மற்றெவ்விதத்திலும் தற்காலத்திய மேனாட்டு வைத்தியர் குறைகூற முடியாது. ஏனெனில், அவர்கள் பரிசோதனைக்கு எவ்வளவும் சளைக்காது. ஆனால் மேற்சொன்ன பூர்வ கர்ம விஷயங்கள், மேனாட்டு தூதர்களுக்கு எட்டவே எட்டாது. ஆயுள்வேதமும், மேனாட்டு வைத்தியமும் தென்னிந்தியாவாகிய தமிழ்நாட்டுக்கு கொண்டு வரப்பட்டாலும், ஊர்களிலும், கிராமங்களிலும் அனேக ஆயிரக் கணக்கான கோயளிகள், இச்சித்த முறையை கைக்கொண்ட நாட்டு வைத்தியர்களால் கிச்சை செய்யப்பட்டு வருகிறார்கள். இச்சென்னை இராசநாயியில் மட்டுமல்ல, பர்மா, இலங்கை, பிறகு, சிங்கப்பூராகிய கடற் பிரதேசங்களிலும், ஜெயங்கொண்டியிலும், மடகாஸ்கர், பிலிப்பைன் தீவுகள் முதலான விடங்களிலும், சித்த வைத்திய முறை மிக்க பிரபலியமாக கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது.

சித்த முறையின் கொள்கையைப் பற்றி பேசப்புகின், இது விசாலமான கேள்விகளுக்கு இடம் கொடுக்கும். இலேசான கேள்விகள், பதில்கள் என்று கருதி நிமிரென சொல்லிவிட முடியாது. சித்தர்களின் கோவ் கத்தின்படி இச்சித்த முறை இவ்வுலகத்து விஷயங்களையும் சார்ந்ததாகும். ஆகவே, 'அண்டமும், பிண்டம் ஒன்றே' என்னும் கருத்து இதனுள் அடங்கியுள்ளது. இவ்விஷயம் மேனாட்டாரின் பூர்வ இரகசிய கொள்கைக்கும், இந்திய சித்த முறைக்கும் சம்பந்தமானது. மேலும், சித்த முறைப்படி அண்டபிண்டகோட்பாடுகளினால் வைத்தியத்திற்கும், சோதிடத்திற்கும் சம்பந்தம் ஏற்படுகிறது. ஆகையினால், ஒவ்வொரு வைத்தியனுக்கும் சோதிடத்தில் சொந்த அறிவு இருக்க வேண்டிய கென்பது மிக்க அவசியமான விஷயம். இவ்வறிவு இல்லாவிட்டால்

சித்த வைத்தியம்

வைத்தியம் செய்வது அவ்வளவு உபயோகமான முறையில் இராது, as a matter of fact, it is well known that the longer one looks back, the further he can look forward, because the past alone can supply the key to the present and the future. It is therefore only natural to regard the evolution and progress of medicine from the earliest times as an essential background to modern medical education.

Unfortunately however, the rapid advances in the supposed new discoveries have tended to eclipse the work of the ancient pioneers. Though due reverence and regard is still accorded to the memory of such great figures as Siddhars, the present day medicine in general, has not received that recognition which the importance of the subject would appear to demand. There is at present no systematic teaching of the ancient medical history, nor could be found any publication of the method of the ancients. But on the other hand, the early medical practice of Siddhars have been regarded as merely quaint, now obsolete and of little value to the modern world. It will be encouraging to note, if only the younger generation at least exhibit a growing appreciation of the true purpose of ancient history in medicine and of its bearing upon the present day medical science.

The history and culture of the ancients should not be regarded as simply a chaplet biography, but rather a great useful work showing the progress made by them especially in the art of healing, Rejuvenation etc. However imperfectly and secretly told, it is a noble theme which would only go to stimulate interest in the achievement of the past and which will not fail to help us in any way to solve the difficult problems of the present day. If in any day, the Materialism of the West merge into the Spiritualism of the East, then the distinction between Indian Medicine and Western system

சித்த வைத்தியம்

will disappear; and whether it will come to pass is the next question. We should never think of becoming perfect so long as we shall not cultivate the culture of spiritualism in us.

The Tamil system is very largely based on the Tamil works of Siddhars, which are some of the choicest products of Dravidian intellect. It is needless to state that it is this Tamil system that prevails to this day in every nook and corner of S. India from a very remote period and even several thousands of years prior to the import of Ayurveda and Unani into S. India. Thousands of Tamil physicians inherit their knowledge from their forefathers who were proficient in the Siddha system. So, the knowledge of the works is handed down from father to son for generations together. In ancient times, the Tamil system of medicine flourished during the time of the Tamil Rajas as Chera, Chola and Pandyan. There were numerous manuscripts which remained unpublished in libraries; and this, together with the fact that good practitioners kept their deep knowledge and experience as secrets, are greatly responsible for the decay of this system.

This science of preserving ones health and of prolonging his life is said to have descended from God Shiva to Ammaiyar, thence to Muruganar, Nanthi, Agasthyar and other Siddhars, who are all of the Dravidian stock. The theories in this system are based on axiomatic truths; and as such, survived the test of several hundreds of centuries without being rejected, unlike those in the case of other systems; and so, our theories would never fail to stand the test of modern scientific criticism except the theory of Karma which is far away from the reach of the Western science.

It cannot be denied that in spite of the advent of Ayurvedic and Allopathy system in S. Indies, thousands of patients in towns and villages are being

சித்த வைத்தியம்

treated by native doctors in this system. Not only in this Presidency, but also in Burma, Ceylon, Straits Settlements, East Indies, Madagascar, Philippines etc, this Siddha system is even now very popular.

As regards theories of the Siddha system, this is a very broad question to be answered abruptly as pithy questions and answers. From the Siddha point of view, this is a cosmic affair, covering the Macrocosm and Microcosm which is also equivalent to the old point of view of both the old Western and Mystic System and the India Siddha system. Moreover, Siddhars theory of Macrocosm and Microcosm establishes the relation of Astrology to medicine; and every physician ought to have a rudimentary knowledge in this branch without which, medicine could not be usefully practised.

NOTE.—A real science is that which should be a store-house, of incontrovertible universal knowledge, which holds good at all times—the past, present and the future. The facts well-ascertained in our ancient books of some thousands of years ago have never been disputed or in any way criticized and so, cannot lose their ground being nothing short of truths, and nothing but absolute and universal truths.

வைத்திய முறை, the system of medicine

மனிதரின் கோய்க்காக வேண்டி சித்தர் முறையில் வைப்புசாறு அல்ல உதவியைக் கொண்டு தயாரிக்கும் மருந்துகளும், முறைகளும், அவையாவன, the following are the medicine and medical preparations, according to Siddha system, viz :—

1. இரசம் அல்லது சாறு, —இலைச் சாறு, பழச்சாறு முதலியன juice leaves or fruit juice.
2. பாகு, syrup—வெல்லபாகு, அல்லது சீனிப்பாகு முதலிய, jaggery or sugar syrups.
3. சத்து, extracts—அப்பிக சத்து, mica essence.
4. எண்ணெய், Oil—சாதிக்கா யெண்ணெய் முதலியன, gallnut etc.

5. தைலம், medicated oil—சந்திரி
தைலம், medicated sandal wood
oil.
6. நெய், ghee—கும்மட்டிகாய் நெய்,
medicated ghee of colocynth.
7. குழம்பு, semi-solid extracts—கும்
மட்டிகாய் குழம்பு, extracts of
colocynth.
8. குரணம், medicinal powder—சீர்
சிற் குரணம், powder of moon-
creeper.
9. திராவகம் அல்லது வாலை நீர், திரீர்,
acid or distilled liquid; செந்தகத்
திராவகம் sulphuric acid, சூமத்
திராவகம், distilled oxum water.
10. நீறு அல்லது பற்பம், metallic
oxide—வேனளி பற்பம், calcined
silver oxide
11. செந்தூரம், sulphides—இரச செந்
தூரம், mercuric sulphide.
12. காரமருந்து அல்லது கண்ணம்,
caustic or major oxides, —காடி
காரம், silver caustic, முத்துச்
கண்ணம், oxide of pearl.
13. மாத்திரை, medicated pill—கோரோ
சனை மாத்திரை, bezoar pill.
14. மெழுகு, wax-like unguent.
15. உப்பு, salt,—செந்தக உப்பு, sul
phur salt.
16. பதங்கம்—sublimation.

NOTE—No 9 to 12 also refer to alchemical preparations under the same name, but they are not much useful in medicine except No. 11. This system has 32 divisions of medical preparations; and all their names are in the works of Siddha literature. In Allopathic Medicine, some of the preparations from this system are taken for their use by separating the active principles; and new names were given and included in their Pharmacopoeia, calling them scientific. Where there are fresh drugs available, there is no necessity for the extraction of active principles. Fresh drugs are always the best remedies, as the active principles may not give the full effects, but on the other hand, they may at times, have had after-effects.

I வாதம்—வைத்தியம், Alchemy and Medicine

சித்த வைத்தியம், காங்கு விஷயங்களை உடையது. அதாவது, வாதம், வைத்தியம், யோகம், ஞானமெனத் திரைந்து முன்னமே காட்டியுள்ளது. பூர்விக இந்தியாவின் தென் மூட்டில், இந்த ஊர்ப்பயிற்சியில், முதல் இரண்டு விஷயங்கள் மற்ற இரண்டிற்கும் ஆதாரமாகவுள்ளது. தென் இந்தியா ஹாசிரியர்க ளெல்லாம் ஒருவர் மாநிரியே வாதத்தை வைத்தியத்துடன் ஒன்று படுத்திக் கூறியுள்ளார்கள். ஏனெனில், தாங்கள் கொண்ட கருத்தின்படி, கடைசியாக மோட்ச சாதனம் அடைய வேண்டும் என்பதே. மேற்சொன்ன வாதம், வைத்தியம் இரண்டிற்கும் ஏம வைத்தியமென்றும், மற்ற யோகம், ஞானம் என்ற இரண்டிற்கும் பிரம்ம வைத்தியம் என்றும் பெயர். தன்னைக் காத்தாகக் கொள்ளவும், ஒருவனைக் காப்பாற்றவும், வாதம், அவசியமானதால், கடைசியாக அவன் கொண்ட கருத்தை பூர்த்தி செய்ய உதவியாயிருக்கும்படி இவ்வாதத்தை ஏற்படுத்தப் பட்டது. ஆனால் வைத்தியமோ, கோப்களை தகுந்தபடி நிவர்த்திக்கவும், தடுக்கவும், வேண்டிய காலமட்டும் தன் உடம்பை நிலைக்க செய்வதற்கும், வசதியாக விருக்கும்படி ஏற்படுத்தப் பட்டது. சித்தர்கள் இவ்விஷயத்தை தங்கள் முதல் வேலையாகக் கொண்டு, நேய் தங்களைத் தாக்காம விருக்கவும், மாணத்திற்கு ஆசாம விருக்கவும் ஏற்படுத்திக் கொண்டார்கள். அடுத்தபடி அவர்கள் கிழத்தனம் அடையாமலிருக்க வேண்டி உலோக வகைகள் கலந்த வைப்புச் சரக்குகளாகிய பற்பம், செந்தூரம், கண்ண மருந்துகளைச் சாப்பிட்டு காயத்தை பலப்படுத்தியும், ஆன்மாவை ஒருமைப் படுத்திக்கொண்டார்கள். ஏனெனில், சதா யோக சாதனையால், தங்கள் ஆயுளை விருத்தி செய்துக் கொண்டு, மனித கிருஷ்டியையும், உலகப் போக்கையும் செவ்வையாக தெரிந்து கொண்டு பிறகு, தன்னைத் தான் அறிக்கவுடன் மோட்ச சாதனையில் சித்தி பெறுவதற்கு ஈடுபடுவார்கள். ஆகவே, இவ்வகுப்பு சித்தர்களுடைய ஊர்கள் முழுமையும, அவர்கள் சித்தி யடைந்த பிறகுதான், பூசுத்தினால் கண்டறிந்த கருத்துகளை, அவர்கள் வகுப்பின் பாஷையில் எழுத லாயிற்று. ஆகையால், இவ்வித சித்தர்களுடைய வாத வைத்தியமானது, மேலுட்டு கிரேக்கர்களுடைய காங்கு விதமான ஞானபோதனை சாதனைகளுக்கும், ஆறு விதமான இந்திய ஞான சபைகளுக்கும், தற்காலத்தில் ஆகார

முன்னதாகக் கருதப்படுகிறது, it was already pointed out that this Siddha system of medicine consists of four subjects viz Alchemy, Medicine, Yoga and Philosophy. In the ancient S. India, in this knowledge of the science, the first two branches have been made a necessary handmaid of the latter two. All the South Indian authors have all, in unison, subjected Alchemy to be so blended and interwoven together with medicine, as it was to attain a certain end and aim of their final goal i.e., salvation. The first two classes Alchemy and Medicine are called Hema Vydiyam, and the other two, Yoga and Philosophy are called Brahma Vydiyam.

Alchemy was necessary in the course itself to maintain and sustain, and to maintain oneself; and it has been devised and perfected to help with such things as a basic knowledge to their ultimate end; whereas Medicine has been devised and manufactured for effectual cures and further preventives to sustain the human frame as long as they wanted. Siddhars, as a first step effected this and made themselves a proof against diseases and did not afraid of death. Secondly, they fortified their physique against the ravages of old age by the extra proof of strong chemical-metallurgical medicines (as calcined oxides, red-oxides and carbonates) and thus knitted and unified the soul and matter together and thereby extended their long lease of life to study man, creation and the universe, stage by stage, and also to attain their final stage of beauty of self-realisation by their simultaneously practising Yoga.

So, the whole literature of this school of Siddhars, has been written, after their aim has been achieved from that mental plane, in the language of that particular school. So, this chemical-Philosophical literature of the Siddha school is said to be the mystic fountain head of all the later day six Indian Schools and four Grecian schools of Philosophy.

வாத கார்க்கம், the process of alchemy வாதத்தை மாத்திரம் தனிப்பட்ட முறையில் பேசப்புகின், மேற்கண்ட காங்கு வகுப்பான சித்த ஊர்களில், இவ்வாத முறை, மற்ற முன்று முறைகளான வைத்தியம், யோகம், ஞானம் இவைகளுக்கு முலகாணமாகவுள்ளதால் முதன்மையாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை செய்வதன்மை பொருத்திய துலேன்றும், சிறப்புற்ற தொழிலென்றும் கருதப்படுவதால், பயபத்தியுடன் பாராட்டவேண்டும். இத்துலேக்கொண்டு வந்துக்களையும், அவைகளின் தன்மையைப் பிரிக்கவும், மறுபடியும் ஒன்றுசேர்க்கவும், அதுவு மல்லாமல் இழிந்த உலோகங்களைத் தங்கமாக மாற்றவும், வைத்தியம், காய கற்பம், யோகம் முதலிய சித்திகளுக்கு வழியும் காண்பிக்கும்படியும் செய்யலாம். ஆகையால், வாதமானது, தாது, தாவர, சிவ வர்க்கங்களின் உதவியைக் கொண்டு, இரும்பு, செம்பு, முதலியவைகளை அநேக வழியில் பொன்னாக மாற்றக் கூடிய விஷயங்களை விவரமாகச் சொல்லும் வைப்புச் சரக்கு முறையின் ஓர் பாகமாகக் கருதப்படும். சித்தர் துவிர்ப்படி இவ்வாத முறை ஆன்ம சத்தியை முலமாகக் கொண்டது. ஆகவே, மனிதருக்கு இயல்பிலே யமைந்த ஞான அறிவுக்கு இதை பொன்னிழைக்கும் உறை கல்லாகக் கருதப்படும். ஒருவர் முதலில், சில கிரகங்களின் அமைப்புக்கு தக்கவாறு பிறந்து, பிறவியிலேயே வாதியாயிருக்க வேண்டும், now coming to the regular subject of Alchemy, we find that, among the four classes as above mentioned, this subject occupies the first place, as it forms the origin for the other three kinds—Medicine, and Yoga Philosophy. It is regarded as a Divine and Sacred Science and Art and could be approached with reverence and piety. It is a science by which things may be decomposed and recomposed; and their essential nature changed, thus leading not only to transmutation, but it also opens the way for medicine, rejuvenation and Yoga. So, Vada or Alchemy is that portion of chemistry which deals and treats of transforming in clear lucid fashion in all its varied branches of changing baser metals as iron, copper etc, into gold with the aid of mineral, vegetable and animal substances. According to Tamil Siddhars Science, alchemy is the grand touchstone

சித்த வைத்தியம்

of natural wisdom; and it is purely of a spiritual origin. So, the man should be a born alchemist, taking birth at a particular constellation of stars.

A. பொன் செய்வதற்கு அனேக விதங்கள் னுண்டு. அவையாவன, several are the alchemical operations in the preparing of gold, viz :—

1. கிழகை வேதை, — transmuting within the snapping of fingers i.e., almost instantaneously,
2. மாற்றியர்வு வேதை,—the one by converting inferior gold into a refined gold.
3. கட்டு வேதை,—the one effecting through fixation of metals.
4. தாம்பிர வேதை,—the one effected by fumigation.
5. மாசன வேதை, — the one by killing metals like mercury.
6. குருவேதை conversion —through quintessence of salts like the mystic three salts.
7. குளிகை வேதை,—the one performed with the aid of animated mercurial pills.
8. பரிசன வேதை,—conversion by mere soul-force i.e. by mere touch (like Midas touch).
9. தொந்த வேதை,—the one effected by chemical methods from ores.
10. பச்சை வேட்டு வேதை,—the process without fixation.
11. களங்கு வேதை,—another process by splitting atoms of metals and so on.

B. பொன் செய்வதற்கு கீழ்க் கண்டபடி அனேக முறைகள் னுண்டு அவையாவன, the following are the several processes adopted for transmutation of gold viz:—

1. புடமினைகை,—calcination.
2. பதக்கம், sublimation.
3. வாலையிடல், distillation.

சித்த வைத்தியம்

4. கரைத்தல் dissolution.
5. உருக்கல், fusion or melting.
6. பிரித்தல், separation or analysis.
7. உறவாக்கல், conjunction or combination.
8. உறையச் செய்தல், congelation.
9. ஊட்டல் கொடுத்தல், cibation.
10. புளிக்க வைத்தல், fermentation.
11. மாற்றியர்வு, exaltation or refining.
12. கட்டுதல், fixation.
13. சுத்தி செய்தல், purification or cleaning.
14. வடித்தல், filtration.
15. நீற்றல், அல்லது கொளுத்தல், calcination or incineration.
16. சாரணை ஏற்றல் அல்லது உயிர் கொடுத்தல், animation or vivification.
17. நீராக்கல், liquifaction.
18. வைப்பு, manufacturing, or preparing.
19. பிரித் தெடுத்தல், அல்லது விலக்கல் extraction or separation.
20. பற்ப மாக்கல், turning to an oxide.
21. செத்தூரித்தல், turning to a red oxide.
22. கண்ண மாக்கல், turning to a carbonate and so on.

C. வாதத்திற்காக உபயோகிக்கும் வஸ்துக்கள், அவையாவன, the substances used in Alchemy are :—

1. இரசம், mercury.
2. நிமினை, bismuth.
3. காந்தம், magnet.
4. செம்பு, copper.
5. உப்பு, salt.
6. உலோகம், iron or metal.
8. நாகம், zinc.
9. வங்கம், lead.
10. பொன், gold.
11. கீசம், corrosive sublimate.
12. கல்லுப்பு, consolidated salt.

சித்த வைத்தியம்

18. மிருதார கிங்கி, litharge.
14. குளவி மெழுகு, bees wax.
15. பாஷாணம், poisons, arsenic.
16. சுத்தகம், sulphur.
17. மணி, gem.
18. வெள்ளி, silver.
19. அப்பிரகம், mica.
20. வெடி யுப்பு, nitre.

For other details see Introduction to Vol. I of this Dictionary.

NOTE—The word Chemistry is closely associated with that of Alchemy. In the Siddha system, Chemistry has been found developed into a Science, auxiliary to Medicine and Alchemy. Siddhar's presentation of Chemistry is masterly so far it has gone, but unfortunately so far it is fragmentary. No treatises on the subject of chemistry could be found elsewhere dealing so exhaustively as found in Siddha works

In a book on Chemistry in Modern life from the pen of the renowned Swedish Chemist named Svante Auguste, the author has done ample justice to the claims of S. India as the land in which the beginnings of Chemistry as a Science, can first be traced to the Tamil Siddhars in the history of human civilisation.

Even Dr. P.C Ray, when addressing at the Mairas Medical College on 2-12-26 on Ancient Hindu chemistry remarked thus:—

"The Science of Chemistry in India has been associated with the system of Medicine. Apart from Ayurvedic system associated with the Hindus and the Unani system associated with Islamic culture, there was a specific system of medicine characteristic of the South called the Siddha; and so, it would be a very interesting question for students of research, as in this system, could be discovered vestiges of chemical science"

II பஞ்சபூத தத்துவம், the doctrine of five elements

சிக்கர் தூல் முறைப்படி உலகத்திலுள்ள சரப்பொருள்களைக் கெல்லம் பஞ்சபூதமே அதாவது பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம் என்பவை ஆதாரமாகவுள்ளது. சடமிந்தால் அல்லது அழிந்தால், மேற்

சித்த வைத்தியம்

கண்ட ஐம்பூதங்களும் வெவ்வேறுகப் பிரிந்துபோம். ஆகவே, மனித வடம்பும் மேற்கண்ட ஐம்பூதங்களினால் ஆக்கப்பட்டவையாதலால், மனிதன் இறந்தவுடன் அவனின்ற பிரித்து விடும். மனித வடம்பு எப்படி ஐம்பூதங்களால் ஆக்கப்பட்டவையென்றால்.—

1. மண்—எலும்பு, சதை, நரம்பு, தோல், மயிர்.
2. தண்ணீர்—பித்தம், இரத்தம், விந்து, கசிவு அல்லது கழிவு, வியர்வை.
3. நெருப்பு—பசி, தாகம், தூக்கம், அழகு, சோம்பல்.
4. காற்று—கருக்கம், கிரிவு, அசைவு.
5. ஆகாசம்—வயிறு, இருதயம், கழுத்து, தலை இவைகளின் னுள்ள இடைவெளிகள்.

ஆகவே, மேற்கண்டபடி உலக வஸ்துக்களெல்லாம், தோன்றலும், ஜீவித்தலும், அசைவதும், வளர்வதும், சடையாக அழிவதும், பழையபடி பஞ்சபூதங்களாக மாறுகிறது என்பது இதனால் விளங்குகிறது. ஆகையால், உலகத்தில் முத்தொழில் அதாவது சிருஷ்டி, காப்பு, சங்கரம் இவைகளுக்கு ஐம்பூதமே காரணமாகவுள்ளது.

மேலும், இவ்வவஸ்துத் தொழில்களை கவனிக்கப் புகின், முதலாக நாம் தெரிந்து கொள்ளவேண்டியது யாதெனில், இப்பூதங்கள் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்து சில அணுக்களாகின்றது. இச்சீவானுக்களின் விருந்து உடம்புக்குரிய வஸ்துக்கள் எல்லாம் ஏற்படுகிறது. இரண்டாவது, இச்சீவானுக்களே தங்களுக்குள்ள தொழிலியற்றும் சக்தியால் உடம்பிற்கும், மனதிற்கும் வேண்டிய அம்சங்களை கொடுக்க ஏதுவாகிறது. ஆகவே, உடம்பின் சிருஷ்டிக்காதாரமான தொழில்களே வாதமென்றும், பாதுகாப்புக்கு வேண்டியதே பித்தமென்றும், அழிவுக்கு ஏதுவான தொழிலே கபமென்றும் கூறப்படும். மனதிற்கு பொருத்தமான உடம்பில் மேற்கண்ட சீவானுக்களின் தொந்தத்தில் ஏற்பட்ட முக்குணம் என்ற சாத்தவம், ராஜசம், தாமசம் ஆகிய, இவைகளால் தொழில் நடத்தப்படும். ஆகவே, மேற்கண்ட இருவித தொழில்களுக்கும் சம்பந்தமுண்டு. இவ்விதமாக ஆத்தமா, மனது, உடம்பு

ஆக இம்முன்றும் சேர்ந்தது புருஷம் என்று சொல்லப்படுவது, மனதையும், உடம்பையும் தொழிலியற்றவும், பிரதிபலன் தூண்டவும் செய்யும், உடம்பி லெழும் சக்திகளே ஆன்மா காரணமாக விருத்தாவும், ஆன்மா மாத்திரம் ஒரு பற்றுமணி ஒன்றுக்கும் அசையாமல் கதேச்சையாய் நிற்கும்.

உடம்பையும், மனதையும் கோக்குக்கால் சீவானுக்கள் தொழிலின் மூலப் பகுதியே நாம் பிவிருந்து எழும்பி, உடம்பைப் பூண நிலைக்கு கொண்டுவரும். ஆன்மாவிலுள் உருப் பட்ட இதேகமானது, ஒருயந்நிரத்திரகு எப்படி மண்ணெண்ணெய் அல்லது நிலக் கரி தொழிலியற்றுவதற்காக அவையெமோ, அதுபோல் கமது தேகம் உயிர்வாழ்வதற்கு பிரதானமாகும். ஆகவே, அனலிதம், குணத் திதும் ஒருக்கு படுத்திக் கொள்ளும் உணவு தான் பெளதிகப் பிரிவினையும், மாறுபாட்டையும் அடைந்து, பிறகு அன்னக் குழம்பு அல்லது அன்னரசமாகி இரத்தத்தனக் சேரும். அதன் பிறகு, அதினின்ற உடம்பில் சதை, கொழுப்பு, எலும்பு, கடைசியாக பசையாகவும், விர்தாகவு மாறும். இவ்விதமாக அநிக் கடுக்காய் அபிவிருத்தியடைந்த தொழில் கந்தான் இனி கீழ்சொல்லப்படும முப்பினி யாகவாதபித்தசிலேட்டுமங்களுக்கு காரணமாகும்.

அடியிற் கண்டபடி மனித உடம்பில் பஞ்ச பூதங்கள் தங்கி நிற்கும் இடங்களாவன—

1,2. பிருதிகி, அப்பு ஆக இரண்டும், உடம்பின் சதையில் பற்றிய உஷ்ணத்தை பரவச் செய்வதற்கு காரணமாக வின்று உடம்பை வளர்க்கச் செய்யும்.

3. தேயு அல்லது நெருப்பு.—உடம்பில் உஷ்ணம் எழும்புவதற்கு காரணமாகும். இவ்வுஷ்ணமே உணவை இரசமாக மாற்றி சீவானுக்கள் ஏற்படுத்தும்.

4,5. வாயு ஆகாசம் ஆகிய இரண்டும் மூலியினம், நாம் புகாக்களினம் தங்கி நிற்கும், according to Siddhar's science, they are the original bases of all the corporeal things which, when die out or destroyed resolve themselves again into elements. The human body is composed of five elements viz.,—Earth, Water, Fire, Vayu and Akasa or ether. This is

in fact just what takes place in the case of dead bodies.

The following instances will show the transformed conditions of the five elements in the human body:—

1. Earth—Bones, flesh, nerves, skin and hair.
2. Water—bile, blood, semen, secretion and sweat.
3. Fire—hunger, thirst, sleep, beauty and indolence.
4. Air—contraction, expansion and motion.
5. Sky (ether)—interspaces of the stomach, heart and the head.

All earthly things live, move, grow and die to be resolved themselves again into five elements after death. They are the fundamental principles of creation, preservation and destruction in the universe. On examining their functions, it should be known first, that these elements first combine with one another to form cells (சீவானுக்கள்)—the requisite materials or organism for the animal body; and secondly, they discharge the functional forces called cellular activities, which are in themselves, the guiding principles of mind and the body (1) The creative activity in the physical body is known as Vatha (2) the protective one as Pitta (3) the destructive one is Kapha (phlegm).

In the mental body, these activities are being guided by the three qualities viz Satwa, Rajas, and Tamas, which are, after all, the relative forms of the above said activities. It is only the matter and force which are brought into union by Nature (பிரகிருதி); and they manifest themselves into a Purusa composed of soul, mind and body.

The soul though form the basis for the generative forces to act and react on mind and body and to produce mental and physical activities, yet it remains independent, undisturbed and absolute.

Now coming to body and mind, their ultra-microscopic activities are brought on by the nerve-centres which make up the human body proper. So, the body manifested from the absolute (soul) depends for its functional existence on the food we take just like petrol or coal for a machinery. It is only that the well-measured and judiciously regulated supply of food that causes progressive chemical changes to produce chyme or chyle (Rasa) to blood, then flesh, then fat and bones, and lastly marrow and semen. It is this progressive change and action that lead to the three humours described below viz. Vatha, bile, phlegm.

The following are the centres of the five elements in the human body:—

1 and 2—Akasa and Air centred in the brain and the nerves.

3.—Fire necessary for producing animal heat which is necessary for converting food to Rasas which are the means of cellular tissues and maintenance.

4 and 5—Water and Earth centred all over the tissues for regulating the above said heat for the development and growth and maintenance of the human body composed of flesh and bone.

NOTE.—Every element will be found mixed up with the other five elements; and one element cannot be viewed dissociated from the other elements. When there is one element present, there are the other elements also present. The elements are themselves divided into two halves viz, physical and subtle, and the latter is again divided into two equal parts. The process of combination of each of these parts with the others by way of permutation and combination is known by Siddhars as five-fold combinations 'Panohigaranam' (பஞ்சஹிதம்) principle underlying these combinations. He who knows this, will thoroughly understand the qualities of elements separately and in combination; and thus bring to pass wonderful and astonishing results or miracles in the world as Siddhars do, as

for instance—a Sadhu before us may suddenly disappear, the secret of foretelling may also come in, expelling of evil spirits, gaining of desired ends, one metal may be changed into another etc. In the West, this secret power is known as the perfection of the "Kabala".

In Medical science, only three physical elements viz—air (Vayu), fire (bile) and water (phlegm) are selected; and they form the fundamental principles known as Muppini on which the constitution of human beings has been based. These three humours form the connecting link between Microcosm of man and Macrocosm of world.

III. சித்த வைத்திய முறைப்படி திரிதோஷ கோள்கள், tridosha theory in Siddha system.

இக் கோள்களானது, வியாதிகளின் காரணங்கள், நிவர்த்தியாகும் தன்மை, குறிச் சூகிய இவைகளைக் குறிக்கும். இதனால், பொதுவாக ஐகிச்சை முறைகளை தெரிந்து கொள்வதற்கு ஏதுவாகும். இம் முப்பினி களும் முதல் தப்பில் கோய்க்கு காரணமாகும். இது மனிதனுடைய உடம்பில் வாத பித்த சிலேட்டுமத் தொழில்களைக் குறிக்கும். இவ் வார்த்தைகளின் அர்த்தமும், செயற்கையும், இன்ன தென்று சாதாரண மனிதர்களுக்கு புலப்படாது. அதற்கு மனிதனைக் குறித்து பூரிகை நூலிற் கண்ட விஷயங்களைப் பற்றிய அறிவும், கல்வியும், அவனின் ஆதமா, உயிர் வசீகரம், தெய்வீகம், விஷயங்களில் ஈடுபட்டிருக்கிற தன்மையும், ஆகிய இவை முதலானதும் தெரிய வேண்டும். இம் முப்பினியைத் தான் ஆயுள் வேதத்தில் திரிதோஷம் என்று கூறப்படும். இதை சித்த வைத்திய முறையில் தத்துவங்கள் என்று கூறப்படும். அதாவது தொழிலையும், தொழிலியற்றும் தன்மையையும் குறிக்கும். சாதாரணமாக தேகத் தத்துவங்கள் 64. இக்கருவி காரணிகள் அந்த காரணங்களையும், ஆததம் போதத்தையும் அல்லது இன்னடையும் குறிக்கும்.

இம்முன்று தத்துவங்களின் தொழில்கள் மாறுபடுவதே தோஷங்கள், இவைகளையே ஆயுள்வேதத்தில் திரிதோஷமென்பபடுவது. கமக்குத் தெரிந்தவரையில் ஆயுள் வேதத்திலாவது, வேறு வடமொழி வைத்திய நூற்களிலாவது, இத் தத்துவங்கள்தான் உடம்பின் உஷ்ணத்திற்கும், அது பாலி நிற்பதற்கும், காரணம் என்பதை விளக்கமாக எழுதவில்லை.

வாத பித்த கிலேட்டும் தான் மனித உடம்புக்கு ஆதாரமாகவுள்ளது. ஆகவே, இதை முக்கியமான அம்சங்களைக் கொண்டு வேண்டும். எம் உட்கொள்ளும் உணவு, நீர், காற்று இவைகள் உட்கருவி களினால் சீரணமாகி, அண்ணப்பசையாக மாறி உடம்பைப் போஷிக்கும். ஆகவே, கட்ட டங்களின் துணைப்போல் பாவிக்க வேண் டும். உடம்பைக் காத்தலால் சித்த வைத்தி யத்தில் இவைகளை ஆதார தாதுக்கொண்ட சொல்லப்படும். இத் தத்துவங்களின் கெடுதி தான் நிரிதோஷம் ஏனெனில், இதனால் தேக சதை பாகங்கள் ஆரோக்கிய நிலையில் இராது.

மனிதனுக்குள் குக்கும சக்திகள் மூன்று னும், வீணாத தன்மன் கயிறுக் குள்ளும் அமைந்திருக்கும். இதுவே மனிதனுக்குள்ள பிரண சக்தியாகும். இப்பிரண சக்தியாகிய வாதத்தோடு பித்த கிலேட்டும், கூடியல் முப்பிணி எனப்படும். ஆகவே, இத் நிரிதோஷ நிலையையே ஆரோக்கிய காலத்தி லும், கோய்கொண்ட வேளையிலும் கவனிக்க வேண்டிய விஷயமாகும். சுமது காட்டுகைத் தியர்கள், ஒருவன் கோய்வாய்ப்படும் காலத் தையும், அதற்கு பின் கோய்ப் பிரிவினையை யும், தெரிந்து கொள்வதற்கு, இதநிரி தோஷத்தின் காரணம், குறிகள், குணங் கள், ஆகிய இவைகள் இன்றியமையாத விஷ யங்களாகும். இம்முத்தோஷமும் சகசமாகத் தன்னிலையில் இருந்தால் தான் உடம்பில் ஆரோக்கியத்தையும், பலத்தையும் கிடை சித்தத்தலாம். அப்படியில்லாமல் இது அகிமாலானும், குறைந்தாலும், கொத்தி ரவுகள் ஏற்பட்டு கடைசியாக கோய்க்கிடல் கொடுக்கும், this theory explains also the causation, the amelioration of diseases and their symptoms; and guides one to understand the laws of general Thera- peutics, as also dietary which hinges upon this theory. If the three humours are deranged disease is the result.

Tridosha means the functions of air, bile and phlegm in the system. The sense and import of these words cannot be understood by laymen unless they have the knowledge and education of world old science of man, his soul and spirit in his both materialistic and spiritualistic sides. In Ayurveda, these are called Tridoshas. In the Siddha cult, these come under the heading of

Thatthuwaa which mean the doings and functions of the system. Ordinarily there are 64 functions of the system and also those of an abstract kind of the karandies (காண்டி) by karuvai (கருவி கள்) of man i.e., functions effected by the organs internal and spiritual and spiritually internal.

When the ordinary functions of these three become upset, it is called the Dosha stage; and the Ayurvedics call these safely by the name of Tridosha. No Sanskrit medical treatise, as far as one is aware, nor the Ayurvedic liter- ature have explained these Thatthuwaa in such vivid language as normalizing functions of oxidation and regulation.

Vayu, Pitta, and Kapha are the supporters of the human body and should be considered to be most essen- tial factors in the constitution of the human body. They all together con- tribute all the nutritive fluids derived from the solid, liquid and gaseous food materials ingested by the human organism. In Siddha Medicine, they are called the supporting Dhatus, be- cause they support the human frame just like the pillars in a building. When they are vitiated they are known as Tridoshas, because they create condi- tions unsuitable to the healthy growth of the tissues.

All the subtle forces of man are in the brain and the spinal cord. It is the life-seat of man. The Prana Sakthi called Vayu in combination with Pitta and Sleshma, is called the three humours in the body. So, the Tridosha theory is the important point to be considered in health and disease. This Tridosha in causation, signs and symptoms is a great boon for Indian physicians for diagnosis and prognosis of diseases.

It is only when these are in moderate or normal condition that health and strength are kept up. When these are either increased or lessened the trouble comes in and the rest it is diseases.

NOTE.—The early acquaintance of Indians with the 3 humours of the body which influence the medical world for several thousands of years are the symptomatic sign of their advancement in Medicine. The three humours system were very prominently followed by the Europe. The Tantri literature of the original Dravi- dians of S. India contains the oldest literary monument of Siddha Medicine.

The theory of Vayu, Pitta and Kapha is not the same as the old exploded theory of the Greek and Roman Physicians who, though they borrowed the idea from the Siddha, failed to grasp the true meaning of the theory.

The action of the three humours which are found essential in all chemical changes which blood and other Dhatus undergo, is absolutely necessary. Moreover, the action of these three humours correspond to the Moon, Sun, and Fire respectively— which are called the three regions viz:— Surya Chandra and Aditya regions. (சூரிய, சந்திர, ஆதித்திய மண்டலம்) by Siddhars.

So, to put it briefly—the creative, protective and destructive functions, or in other words, the moving, absorbing and coactive actions emanating from the most minute cells came to be regarded as manifestation of the five elements.

A. கோய்கள், disease

சித்தர் முறைப்படி, மூன்றுவித அறிவு பேதல் களும், ஐம்புலக் கருவிகளையும், பன்னிரண்டுவிததேகக் கூறுபாடுகளைப் பெற் றுள்ள விந்து நாத்தகதையும், சீரணித்த வஸ்துக்களையும் தாக்குதலினால், அவை களின் சகசமான தொழிலியற்றும் செயல்கள் மாறுபடும். இதைத் தான் கியாதி அல்லது கோய எனக் கூறப்படுவது. காலம், அறிவு புலன் இவைகள் தொழிலியற்றும் செயல்க ளில் குறைவின்றி இருந்தால், அகையே ஆரோக்கியம் என்றும் கூறப்படும். ஆகவே கோயென்பது உடம்பை யடுத்த தொழிலின் பேதத்தினால் மாத்திரமல்ல, மனோ விகற் பத்தையும் சார்ந்ததாகும். இது மனோ ஆரோக்கியம் என்பதே தேக ஆரோக்கியம் ஆகும் என்றும் பழமொழியைக் குறிக்கும். ஆகையால் கோய என்பது தேக கியாதி மனோ கியாதி என இரண்டு விதமாகும். ஒன்றே மற்றொன்றுக்குக் காரணம். உண்மையாகவே மனோகியாதி தேக கியாதிக்குக் கிடல் கொடுக்கும் அப்படியே, தேககியாதி மனோ கியாதிக்கிடல் கொடுக்கும். இவ்விருவிதமான கோய்களுக்கும் தேகத்தின் கூறுபாடே

ஆதாரமாகவுள்ளது, according to Siddha system, the three fold combination of intellect and the object of five senses, affects the twelve constituents of semen and ovum and things assimilated. Owing to some changes in their normal functions, the latter becomes modified and this is what is called disease; while the normal working time of in- tellect, and objects of senses is called 'health'

Disease is not only a general term for any deviation from the normal phy- siological conditions, but also to any deviation from normal psychological conditions.

It reminds of the proverb "Sound body in a Sound mind" So there are two classes of diseases physical and mental and each arises from the other. Of a truth mental disorders arises from physical ones and vice versa. All diseases whether physiological or psy- chological have a constitutional back ground.

NOTE 1.—Diseases are also caused without the derangements of humours in the beginning. When any of the five senses are brought in contact with their objects in an excessive degree or in extraordinary manner, senses themselves become dis- eased and sometimes, affect the other parts of the body causing disease. The same is the case with the mind, be cause it is influenced by sudden attacks of grief, fear, joy and such other feelings.

The causes of all diseases or patho- logical conditions of the human body are to be sought in the abnormalities of the three varieties of material bodies that are always present in the human body or the improper functioning of the tissue- cells of the body. Diseases caused by deficiency require nutrition and those caused by excess require reduction as by starvation or draining off matter.

NOTE 2.—Siddha physicians of ages old dived deep into the elusive symptoms of senile decay, and carefully preserve their researches till they reached the penultimate cause of death. The Siddha scientists believed that, as the origin of life was beyond the scope of the five senses, so the ultimate cause of dissolution would always be a mystery to man.

The Hindu physician do not study medicine as an isolated art, but as a branch of, and in connection with the science of the universe. To his idea, philosophy, science and religion have always been inextricably interwoven. It is this that has aided him probably to gain a knowledge at some of those secrets which are as yet unknown to the West.

கர்ம விபாதினைப் பற்றிய விதிகள், rules of Diseases under Karmic Law.

கர்மானுசாரம் என்பது அடுத்த சன்மத்தின் தீக்கரும காரணத்தினால் தோன்றும் தேகத்திற்கு ஏற்படும் ஓர் கெடுதி. இத்தகைய எல்லா நோய்களும் பூர்வ சன்ம கரும காரணத்தால் ஏற்பட்டது. அதில் சிலது இயற்கையான காரணத்தினாலும், சிலது தேய்வ குற்றத்தினாலும் உண்டானது. இவ்வித மூல காரணங்கள் காலப் போக்கினால்தான் நிவர்த்தியாகும். இயற்கையானது, சிகர சம்பந்தத்தினாலும் ஏற்பட்ட கெடுதிகள் தீரும் வகையிலும், வினைப் பயன்களுக்குண்டாகும் பிராய சித்தம் ஏற்படும் வகைக்கும் இது இருக்கும்.

மேலும், பாம்பு வழுபாயும் விபாதினை ஏற்படும். இது சித்த முறைப்படி முன் சன்மம் அல்லது சன்மங்களின் வினைப்பயன்கள், காலச் சக்கரத்தில் அபியர் கூடாத காரணங்களினால் தாய்தந்தையருக்குச் சில கோளாறுகள் ஏற்பட்டு குழந்தைகளை பிற காலத்தில் தாக்கும். இதன் காரணக்கொல்லாம் கருமகாண்டத்தில் கூறப்படும். ஆகவே, சித்த வைத்தியத்தில் சோதிடம், மந்திரம் முதலியவைகளும் கலந்துள்ளன. இவையே சாதாரணமாக மணி, மந்திர ஞானம் என்று கூறப்படும். karmic theory is the post-patient cause of the vitiation in the subtle body. All diseases under this head are the effects of previously existing causes, some originating from natural and some from spiritual causes. For such causes, the remedy lies in time alone, until the evil force, stellar and natural, is exhausted and the law of universal justice is satisfied.

Again, there are hereditary diseases which, according to Siddha system, are said to be the result and actions of one in his previous birth or births; and in the evolutionary process, some unre-

cognised conditions which induced in a parent the morbid tendency, continues to act on the offspring; and the disease begins its appearance late in life. The etiology of such diseases will be found mentioned in Karma Kandam (கர்ம காண்டம்).

So, Siddha system of medicine includes in it not only medicine but also Astrology, Magic, called ordinarily Mani, Mantram and Oushadam (மணி மந்திர ஞானம்).

NOTE.—The X-ray treatment for all chronic disorders and radium treatment which is called as the panacea for complaints of long standing, are held up as being without parallel for curing or setting right all kinds of disorders. What about the by-effects and after-effects of these methods and have these methods been fully considered by the Western physicians? No, Western system seems to be palliative rather than curative.

Western medical scholars would show more flexibility of mind, were they to search in these ancient and time-honoured books of the Hindus, instead of limiting their research to the making of fresh discoveries.

நோயின் காரணங்கள், causation of diseases

நோயானது தாதுகளின் தோஷங்களின் கோளாறுகளினால் ஏற்படும். அவை உள் அல்லது வெளிக் காரணங்களினால் உண்டாகும். உடம்பை அடுத்த நோய்கள் அல்லது சன்ம நோய்கள் உட்காரணத்தினால் லெண்டும், அடியின் கண்ட விஷயங்களின் கோளாறுகளினால் தேகத்திற்கு ஏற்பட்ட நோய்கள் என்றும் கூறப்படும் —

1. தாதுகள்—முத்தோஷம்.
2. தாதுப் பிரிவு—7 வகை தாதுகள்.
3. குணம்—மனத்தை நடத்துமிதிகள்.
4. மலம்—கிஷ்கன், கழிவுகள்.

ஜீவானுக்களும், கண்ணறைகளின் கடைபும், சகலமாக இருந்தால்தான், தாதுகளின் சம நிலைக்கு யாதொரு கோளாறுகளும் ஏற்படாது. இவ்விதமாகவே இருப்பதற்கு உணவுப் பகுதி கணக்குப்படி இருக்க வேண்டும். அதைச் சுற்றிது முன்ன விஷயங்களும் அப்படியே சரஸ்மாய் இருக்க வேண்டும். இவ்

விதமாக நடக்கத் தவறினால் நோய்களுக்கு இடமுண்டாகும்.

சன்ம நோய்கள், பிறவியிலேற்பட்டதாலும் அல்லது தேகத்தை அடுத்ததாலும் சரி, இவைகளுக்கும், மேற்சொன்ன ஜீவானுக்கள், கண்ணறை கடைகளுக்கும் யாதொரு சம்பந்தமுமில்லை. ஏனெனில், பிறவியிலேற்பட்ட நோய்கள் எல்லாம் நாத விந்துக்களின் கருவில் ஏற்பட்டதாகும். நான்கு உடம்பு பருக்க பருக்க, பிறந்த அனேக வருஷங்களுக்குப் பின் கருவி லேற்பட்ட கோளாறுகள் சிகரத்தின் தோஷ முலியமாய் சில அவயவங்களில் காணப்படும். ஆகவே, இத்தகைய நோய்கள் எல்லாம் முதிர்ந்த வயதில் தான் காணும்.

காரணத்தைக் கண்டு பிடிக்க முடியாத நோய்கள், கருவி லேற்பட்ட தோஷங்களினால் தந்த தாயாபிடிந்து குழந்தைக்கு வந்து சேர்ந்ததெனக் கொள்ளலாம். அவ்விதமான நோய்கள் எப்போது ஆரம்பமாகுமென்பதை ஒருவரும் சொல்லிவிட முடியாது. சிகரங்களின் அம்சப்படி அனேக தலைமுறைகள் வழியாய் மெதுவாகத்தான் வரும். ஆகவே, மூன் சொன்னபடி உடம்பின் கண்ணறையின் செயலுக்கும், கர்ம விபாதிக்கும் யாதொரு சம்பந்தமும் கிடையாது. வெளிக் காரண நோய்களோ, பல காரணங்களினால் உண்டாகும். அவை யாவன—1. அபாயம்; 2. பாஷாணம்; 3. மனோ விரியம்; 4. காயம், ஊண், வெட்டு, கீரீஸ், அமிர்தம், வாயுக் குற்றம் முதலியன; 5. மந்திரம்; 6. தேவதை அல்லது பேய், பிசாசுகளினால் லேற்பட்ட வினைகள், the causes of disease are due to the disturbance of the Doshas of Dhatus; and they are attributed to the internal and external causes. The internal cause is constitutional or Karma Rogas, springing up direct from the disturbance of (1) Dhatus—the three humours. (2) Tissues—the seven Dhatus. (3) Gunas or quality—the guiding principles of mind. (4) Malas—the secretive and excretive wastes.

If the cellular tissues (ஜீவ அனுகள்) and the intercellular movement be normal, the said Dhatus will not be disturbed from their equilibrium and in order to prevent this, the nutrition must always be normal, apart from the

surrounding environments. Failure in these respects will bring on diseases Karma Rogas i.e. inherited and acquired diseases—and this has nothing to do with the function of the cells or the intercells as mentioned above, because the tendency to this inherited disease exists in the very ovum and semen constituting the embryo. In normal development, certain organs under the influence of the respective stars manifest their inherited tendencies many years after birth; and so, this disease may appear late in life.

When no reason could be assigned for the appearance of any disease, it may also be concluded that the parents in whom some morbid tendency already existed, may be handed down to act on the offspring. No one can see when such tendency to disease begins—it may be slowly gaining strength for generations according to the influence of the stars. So, as already said, this disease (Karma) has nothing to do with the action of cells of the body.

Now coming to the external causes—It is chiefly due to (1) Accident (2) Poisons (3) Hypnotic influence, or mental impulses (4) Receiving injuries wounds, cuts, drowning, atmospheric pressure etc, (5) Mantrams (6) Occult happenings, as by evil spirits.

NOTE.—Diseases as per old Siddha Chemical school are of five kinds viz.—1. by astral causes; 2. by impurities and poisons; 3. by the stoppage of the normal internal functions of the body owing to morbid condition; 4. by spiritual causes; 5. by actions of Karmic law. Diseases arising from our thoughts are from spiritual causes; and as such, this class includes all diseases induced and caused by evil wills, from passions, disordered thoughts and morbid imaginations. These psychological status induced by their physiological actions, physiological results follow, such as, —shame producing blush, terror, paleness, fear causing diarrhoea, anger, envy, jaundice, melancholy obstructions, violent emotions, apoplexy and spasm in all; but miscarriage, malformation of foetus and hysteria in the other sex.

So, in Psychological diseases of man under this head, many diseases are brought

about especially by the abuse of his own physiological powers, in consequence of which, his functionary organs lose their strength and vitality and disease is the result.

Therefore, a doctor in the real sense i.e., a born physician has necessarily to know cosmos and the man and their nature, to study, to diagnose and administer medicines suited to the melody, Diseases under karmic law are the effects of previously existing causes and some from spiritual causes.

A disease is that which affects either the body or the mind or both. Diseases such as, leprosy, fistula, piles etc. are due to the abnormalities of the four elements constituting the semen and the ovum. Diseases like oöic, peritonitis, intestinal obstruction, cholera etc. are due to the vitiation of the four constituents, of either mothers as assimilation or one's own after-birth i.e., in-born or acquire. This vitiation is said to be Karmic and is only inferable.

Disease may be local and systemic—local is piles, fistula, pitakam; whereas systemic are those due to vitiation of blood and other metabolic changes.

வாதம் அல்லது வாயு, Vatha or Vayu

இது காற்றை மாதிரி மல்ல, உடம்பில் சிவாணுக்களுக்கு அசைவு, சக்தி, உணர்ச்சி இவைகளைக் கொடுக்கக் கூடியது வாத பேதத்தினால் வாத நோய்கள் உண்டாகும். மூச்சு கிடுவதும், இரத்தம் உடம்பில் சுழலுவதும், உடம்பின் கழிவுகளும், மேலும் காது கேட்ப்பது, பார்ப்பது, நுசிப்பது முதலானவைகளுக்கும் வாதத்தின் நரம்புத் தொழிலே காரணமாகும். நாம்ச குணத்தினால் வாதம் கருப்பு நிறமென்பதும் வாதமே மிகவும் பரங்கிரம முள்ள நரம்புச் சக்தியாகும். அணுக்களுக்கும் தாதுக்களுக்கும் வலிவைக் கொடுக்கதக்கதாகும். தொழிலியற்றுவதில் இதன் முக்கியமான குணங்களாவது—வாட்டி, இலைசு, சுத்தம், குளிர்ச்சி, அசைவு, குக்குமம் ஆகிய இவைகளாம். அதன் தொழில்களாவன—அசைவுண்டாக்கல், உதர வாயுவாக நின்று பருசேத்திரியங்களின் உணர்ச்சிகளை அறிவிப்பது, நாம் கொள்ளும் உணவை சரியான முறையில் வயிற்றில் கொண்டுபோய் சேர்ப்பது, சீரணித்த அன்னக் குழம்பி வின்றி கழிவுப் பொருள்களை பிரித்தல், மூத்திரத்தையும், வித்து முதலானதையும் கிழித்தி வைப்பது.

வாதம் அதிகரித்தால்—பின்னால் உடம்பு சகையின் சொசொப்பு, கருநிறம், இரைப்பு, கைகள் நடுக்கம், உஷ்ண வத்துக்களில் பிரியம், தூக்க மின்பம், பலக் குறைவும்; வாதம் குறைவுப்பட்டால்—கண்பு பேச்சுக் குறைவு, கிடை கொடுக்காமல், அறிவீனம் முதலானவையும் ஏற்படும் இது உடம்பின் கீழ் அதாவது இடுப்பு பாகத்தில் அமைந்தது. இதன் தொழிலியற்றும் சக்தி நரம்புப் பகுதியில் உள்ளது.

சாதாரணமாக நாம் மூச்சுவாங்கி மூச்சு விடுகிறோம். உள்நுக்கிமூக்கும் மூச்சோ, நகர்ப்புறத்துக்குப்போய் தங்கி நிற்கும்போது அது உடம்பினுள் புகுத்தும், கலத்தும், பாலியும் இருப்பதால் உடம்பு உஷ்ணப் படுகிறது. இது உடம்பில் சமரசமான தொழிலியற்றுகால் இதை வாதம் பெருக்கிறோம். இதுதான் பெருக முறையாய் பிராண வாயுவோடு கலந்து உடம்பில் சமத்துவமாக இருப்பவச் செய்கிறது. அதற்கு தயிழில் வாத தத்தவம் என்று சொல்லப்படும். நரம்புப் பகுதிக்கு கோளாறு ஏற்பட்டால், வாதம் அல்லது வாயு அதிகப்பட்டு அல்லது குறைத்தும் கோய்களுக்குக் காரணமாகிறது. வாயு என்பது காற்று அல்ல, ஏனெனில் அது கடுவாகவுள்ள மூலப் பகுதி நரம்புகளின் செயலாலும், உணர்ச்சி நரம்பின் செயலாலும் ஏற்படுகின்ற பேதங்களை தளர்க்கும் கொண்டதாகும். வாதத்தே சாதாரணமாக பலவினன். அவனுக்கு காது மிகக்குறைச்சல், சூகவே, அவன் நோயைத் தடுக்க முடியாது, vayu is not mere wind, but also that which causes motion energy and sensation of every cell in the body. Disproportionate Vatha is the cause of Rheumatic diseases. The nervous function of Vatha is respiration, circulation of blood, excretions, sensation of hearing, sight, taste etc. The colour blackness is attributed to Vatha as evolving from Thamas quality. Vatha destroys atoms and it is all powerful nerve-force and the vital force The grossest manifestation of Vayu is attributed with the gunas or qualities, — dryness, lightness, clearness, coolness, motion and subtlety. Its functions are—imparting of motion, carrying the sensations of the various sense - organs as Udana (உதானம்), taking down the food through its proper receptacles, the separation of excretions

from the assimilated food, the retention of the urine, semen etc.

Increase of Vayu is followed by—roughness of the skin, black complexion, emaciation, tremor of limbs, desire for hot things, loss of sleep and decrease of strength; whereas, decrease of Vayu is marked by langour, shortness of speech, uneasiness, loss of consciousness etc. Its location is the lower region of the body (trunk). The function of Vatha lies in the nervous system.

Normally we inhale and exhale. The inhaled air after it is contained still in their receptacles the lungs, when it flows in, joins, mingles and intermingles inside the system, produces heat and fire and over heat in the body; and when the whole is regulated evenly—this function is called the Vatha i.e., the process of oxidation is being maintained in a normal state all over. This is called the Vatha Thathwa in Tamil.

Vatha or Vayu causes diseases by abnormally increasing or decreasing the vital activities through disorder of the nervous system.

Vayu does not imply 'wind', but it comprehends all the phenomena which come under the functions of the Central and Sympathetic nervous systems. A man of Vatha humour is generally weak and has lowered vitality and as such, cannot have resisting power.

NOTE 1.—Vayu which is more potent and important than the other, not only imparts movement to every living cell in the body, but also discharge the waste and harmful matter in various ways. Its function also includes those of the motor and sensory systems and also of sustaining the five-fold vital air in the body through respiration.

NOTE 2.—If Vatha preponderates, diseases as rheumatism etc is the result, if bile is found in excess. Liver diseases come in and in cases of phlegm, lung diseases prevail. If any two are found in excess of the third, other diseases result and so on. If all the three are irregular then delirium is the result.

இதை வெறும் பித்தமெனக் கொள்ளக் கூடாது. ஏனெனில், இது உட்பிறகு உஷ்ணத்தை உண்டாக்கும் தன்மையினும், நாம் உண்ணுகொள்ளும் உணவு செரிமானம் அடைவதற்கும், பிறகு இரத்தமாக மாறி நிறம் கொடுப்பதற்கும், மற்றும், செரிமானம், கணையத்திரவம், முதலியவைகளுக்கும், உடம்பின் சக்தி மூலத்திற்கும் உஷ்ணத்திற்கும் காரணமாக விருக்கிறது. பித்த தேதியானவன் சாதாரண பலமும், வயதும் உடையவனாகிறான். இது பஞ்சபூதங்களில் மூன்றாவது பகுதியான கெருப்பி விடமாக வுள்ள உஷ்ணத்தை உடம்பு கிரகித்துக்கொள்ளும், ஏனெனில், எல்லா நிலைப் பிராணிகளுக்கும் கிரிது உஷ்ணம் வேண்டியிருக்கிறது. நாம் உட்கொள்ளும்வஸ்துவை செரிக்க வைக்கவும், பிறகு போஷணைக் காக அவ்வஸ்துவிலிட மிருந்து சத்துவை கிரகிக்கச் செய்வதும் தான் இதன் தொழிலாகும். பித்தம் அதிகப்பட்டால் நாம் நோய்களுக்கு காரணமாகும் பித்தமானது மேற் சொன்னபடி செரிமானமாவதற்கு மாத்திரமல்ல, உடம்பு உஷ்ணத்திற்கும், குட்டைவிற்தும் காரணமாகும் இராஜசம் என்னும் குணத்தினால் பித்தமானது உடம்பின் அழகிற்கும், கிவப்பு நிறத்திற்கும் காரணமாகும். பித்தத்தினால் தேகத்தில் அணுக்க ளுண்டாகும். சூகவே, இது உடம்பில் எங்கும் பரவி, சுழலும் தொழிலைக் குறிக்கும்.

உடம்பில் பிண்டோற் பத்திக்கு உதவியாக நின்று, கருவியற்றும் தொழிலினால், தனிப்பட்ட முறைமையில் பிண்டத்தை உருவப் படுத்துதற்கு காரணமாயுள்ளது. இந்த பித்தத்தான் அன்னசத்தை மாற்றி, சீரணித்த உணவின் சத்தை அனேக உறுப்புகளில் ஏற்றி, உடம்பு வளர்ச்சிக்கு ஓர் மூல வஸ்துவைக் கொடுப்பதும் இப்பித்தத்தான். இது இரத்தத் தெளிவு, இரத்தம், அன்னசம், அன்னசச் சத்து, கித்துச்சத்து இவைகளில் மறைத்து நிற்றும். அன்றியும், பரிசம், பரிசுவ, உஷ்ணம், துப்பம், இலைசுத் தன்மை முதலியவைகளும் பித்தத்தின் கரோபாகம். மேலும், உடம்புக்கு, சீரணசக்தி, பரிசுவ, தாகம், பசி, உணவு கிருப்பம், கிறம், அறிவு, ரூபக சக்தி கறுகறுப்பு, உடம்பு மிருது முதலியவைகளை உண்டாக்கி, உடம்பைக் காப்பாற்றும்.

பித்த கோபம் அல்லது மாறாத நிலை பித்த நிலைமையினால் ஏற்படும் குறி

கனாவன—உடம்பெரிச்சல், தோல் மஞ்சள் கிறமடைதல், வியர்வை, அழுக்கு, பலவீனம், மஞ்சள் மலம், மஞ்சள் மூத்திரம், தூக்க பிண்கை, உடம்பில் உஷ்ணம் குறைவு, உணவு செரிமானத்தில் கோளாறு முதலியன, pitta is not merely the bile, but also the functions of Thermo-genesis or heat production and metabolism, comprehending in its scope, the process of digestion, colouration of blood and formation of various secretions as bile, gastric juice, pancreatic juices and excretions which are the recruits of tissue-combustion. A man of bilious humour (பித்த தேகி) possesses average strength and age. It is the principle of heat deriving from the third element fire as life, depends upon certain degrees of heat; and its function is to cause digestion and assimilation of the food or whatever taken into the system. Disproportionate Pitta leads to liver diseases. Pitta not only helps digestion, but also assimilation as mentioned above; and it produces chemical changes giving rise to heat and temperature Redness i.e., fair complexion is attributed to bile, as evolving from Rajas. Pitta creates atoms. It represents the all-pervading circulating function.

The generative function that assists the process of reproduction, which is the detachment of a part endowed with the power of developing into an independent whole, is performed by this force Pitta. It metamorphoses the Rasa or the essence of assimilated food through a successive series of organic principles to the protoplasmic substance. It is said to be latent in serum, and blood, lymph, chyle, albumen etc., and in the organs of touch and sight—heat, keenness, lightness, etc. are attributed to this manifested Pittam. It supports the body with the supply of bodily heat, power of digestion, sight, thirst, hunger, appetite, complexion, intellect, power of memory, smartness and softness of the body.

Symptoms of excited or distributed condition of Pittas—burning sensation,

yellow complexion, perspiration, impurities, decrease of strength, yellowness of stools and urine, sleeplessness, decrease of bodily heat, an impaired state of digestion etc.

NOTE 1.—The function of Pitta lies in the circulatory system: Pitta thathwa means when the bile mingles with the heat in the system and the oxygenic Prana Vayu runs direct throughout the system commingled with this, into the tissues and cells, the increasing heat and overheat produced, is being regulated to a normality all over the frame by disallowing the abnormality of oxidation if anywhere localised; this is called the function of Pitta.

Pitta causes diseases by causing disturbances of digestion, vascular or heat distributing mechanisms.

NOTE 2.—It also signifies the agent of metabolism which produces the bodily heat, digestion and oxidation. The term Pittam is applied to the metabolic processes in the organism as well as the fluid heat incarcerated in the secretions of the liver and gets with agent in the process of digestion.

கபம் அதாவது றிலேட்டோம், phlegm

இது கப மாத்திரமல்ல, உடம்பின் உஷ்ணத்தை சமர்ப்பிக்கும் தொழிலிலும், உடம்புக்கு சூதாமாக வுள்ள சளிசுவவு, எழும்பு மூட்டுகளை காக்கும் சளி நிரவம் முதலியவைகளை உண்டாக்கும் தொழிலிலும் ஈடுபட்டது. சாதாரணமாக வாத தேகியானவர் பலமுண்டாவதும், நீண்ட காலம் வாழக் கூடியவனுமாவான். இது பிருதிவி என்ற பூதங்களில் அகமத்தன்தால் இதை றிலேட்டோம் என்றும் கூறுவதண்டு. உடம்பிலுள்ள ஒவ்வொரு சாரம் அல்லது கண்ணைகளுக்கும் றட்டம் கொடுத்த உடம்பை வளர்த்துச் செய்யும். கபம் கோளாறுதல்தால் தரையில் நோய் ஏற்படும். மேலும், உடம்பின் சதைமூலம், சளி சுவவு இவைகளுக்கு கிளவுண்டாகி, ஈர் தாக்கச் செய்யும். இது சத்தவ துணைக் கூறபாடானதால் கிறம்பெண்மைமெனக் கருதப்படும். இது உடம்பின் அணுவாதி தத்துவங்களை காப்பாற்றும். உடம்பின் சதை பாகத்தை ஒன்று சேர்த்து கட்டுமெத்தாய் இருக்கச் செய்யும். வாயுவின் சத்தியே கபமாகவும், பித்தமாகவும் மாறுதலை யடைந்த தனித் தனியாகப் பிரிந்து தென்படாததும் உணர்வேண்டும்.

உண்மையான உஷ்ணமே பித்தம்; கட்டுமே பொய் உஷ்ணம் அதாவது உடம்பின் உஷ்ணம் அதிகரித்தால், சித்தத்தினால் தடுத்த அணுவை நிராகரிக்க அசயாமம், பித்தத்தினை வைக்கும் தன்மையாக அன்றியும், அது உடம்பிற்கு எதையும் சித்தத்துக் கொள்ளக் கூடிய சத்தியைத் தரும்.

மேலும், இக்கபம் அவயவங்கள் சரிவர பக்குவ மடைவதற்கும், உடம்பின் வலிவு கறுகறப்பு, குளிர்ச்சி, முதலானவை யுண்டாவதற்கும் இடம் கொடுக்கும். அன்றியும் இதன் தொழிலினால் உடம்பின் அமைப்பை நிரூபிக்கும் படுத்தவது மல்லாமல், பருமன் இவ்வளவு வெள்ளம், கழிவு பொருளும் உடம்பில் கொடுக்கக் கூடிய செரிமான வத்துக்கள் இவ்வளவு என்மறு முறையையும் கிரணவிக் கும். இது சாரம் அல்லது கண்ணைகளை சளின் இடை வெளிகளை ஈரப்பச் செய்து சித்த வழியாய் ஒன்று படுத்தி, உடம்பின் அவயவங்களின் உஷ்ணத்தினால் ஏற்படும் தவிப்பைத் தடுக்கும். தொழிலியற்றும் கபமானது, பெண்ணை யுள்ளதாயும், கை கால் களுக்கு சத்தியும், வலியும், யிருத்த தன்மையையும் கொடுக்கும்.

கோளாறுகட்கு கபத்தின் குறிக்காவது—வெண்ணிற உடம்பு, சோம்பல், எழும்புப் பொருத்தகன் தன்வழித்தாக எண்ணால், அது துக்கம் முதலியன. இது உணர்ச்சி சார்புப் பகுதியில் தொழிலியற்றும், kapha is not merely Phlegm but also implies the function of Thermo-taxis or heat regulation, the formation of various preservative fluids as mucous, synovia etc. A man naturally of phlegmatic humour is naturally strong and long-lived. This is also called Sleshman which resides in the elements of earth and water. It causes the growth of the body and supplying nutrition to every living cell in the body. Disproportion of Phlegm leads to lung diseases. It lubricates and moistens the system and connects tissues and mucous membranes in the system. Whiteness is attributed to Kapham as evolving from Satwa. Kapha (phlegm) preserves atoms. It is the cohesive force connoting cell engrossing muscular energy. Kapham and Pittam are only transformations of the same energy.

Vayu; and that Pittam is the positive heat of the body, but Kapha is only the negative heat or the covering principle which prevents the excessive effect of the bodily heat by means of its humidity; and keeps intact the different component molecules. It supports the body with the supply of power, of endurance, the development of organs, strength, smartness and coolness. Moreover, it is the function which regulates the material composition of the body determining its mass—the balance of the process of waste and the process of assimilation. It also fills the cellular spaces of the body, holds them together in a kind of cooling cohesion and prevents the combustion that may otherwise be caused by organic heat. The qualities (gunas) attributed to the manifested kapha are whiteness, coldness, chilliness, heaviness of limbs, firmness, smoothness etc. Symptoms of deranged Kapha are—whiteness of the skin, dullness, feeling of looseness of joints, excessive sleep etc. Its function lies in the sympathetic system.

NOTE —Sleshma is the function, when the biliary matter and fire, after the Vatha and Pitta functions are fulfilled, commingling joins the residual water stagnated in the vascular system and becomes assimilated; and one which i.e., when the perspiratory function cannot be expelled out and when all the three together produces abnormality in the regulatory system, produces an ailment long or large in either receptacular lungs and vesicles; this function is called Sleshma; and the effect of this is the production or secretion of phlegm. Kapha causes disease by freezing itself and obstructing the finer passages, thereby causing disturbance of the lubricatory mechanism through derangement of the lymphatic system.

Interpretation of three humours.

NOTE 1.—The body is made up of three classes of molecular masses of matter viz.—(1) that which is obtained from food which consistently enters the body and is prepared to enter into, the formation of various classes of cells that make up the body, i.e., the produce of anabolic processes, (2) the molecular masses of matter that form the cells of the various

tissues and remain so during the period of their functional activity, (3) the molecular masses of matter that are the products of the functional activity of the tissue cells and disintegration of the cells themselves i.e., the products of katabolic processes and are ready to be thrown out of the body, No. 1. Class is called Doshas and No. 2 class Dhatus. In the said 1. class Doshas there are 3 classes viz. (a) Highly organised, but less unstable, so to say chemically active bodies that are responsible for the formation of the brain, nerves, muscle cells and the exhibition of functions of intelligence, sensation and motion (b) the highly organised, but less unstable so to say, chemically active bodies that are responsible for the formation of cells of glandular tissues and so, secretion of all sorts of ferments that cause digestion and assimilation and the reversible process of breaking down of spent up cells. (c) the less highly organised and comparatively more stable bodies that are responsible for the formation of bone and connective tissue cells entering into the structure of more stable parts of the body. These are the three kinds of the material bodies that are present in all parts of the human frame, that by their presence in in proper quality and quantity cause health and that if present in abnormal condition cause disease.

Therefore the causes of all diseases or the pathological condition of the human bodies are to be sought in the abnormalities of these three varieties of material bodies called Doshas that are always present in the human body. These three varieties of material bodies or organised molecular masses or substances A.B.C. respectively are called in Medicine as Vatha, 'Pitta and Kapha, because the first Vatha is indicative of motion or molecular activity of high order, the second of chemical and ferment activity and the third Kapha stability and comparative firmness.

The whole medical treatment rests on the maintenance or restoration of the equilibrium of these Doshas. They also represent the definite Biological process, taking place inside the body of a living man.

Humoural Pathology.

NOTE 2.—It explains that all diseases are caused by the mixture of the three cardinal humours viz.—Wind, Bile and Phlegm represent air, fire and water respectively, and the changes of these 3 humours are well indicated by pulse without which no correct diagnosis can be

arrived at. Although this Humoural theory which was in vogue during the Medieval period in Europe, now stands condemned owing to their perverted understandings, still it remains scientifically and professionally in the Siddha system, Vatha, Pitta and Kapha in their gross state are the secretions in the alimentary canal beginning with the mouth and ending at the anus as one cavity. They exist in the body from its birth, because they are communicated through the mother from her food while in the womb; and after birth, they are daily replenished by the food. In the alimentary canal Kapha stands the upper most, Bile in the middle and Vatha in the lower portion. When food enters into the mouth, it is augmented by its Kapha secretion of saliva, helps deglutition, then bile pours into the stomach helping digestion by converting all fatty matter into fatty acids and Vatha secretion helps the conversion and assimilation of food thus forming chyle or lymph and feeding the seven Dhatus or the tissues of the body. So, the three Dhatus already existing in the body enter into the alimentary canal as three secretions when they are hunger to replenish themselves. They exhibit symptoms according to their characteristics. In the subtle state they are known only by their actions and recognised by groups of symptoms which may be found both in healthy and unhealthy persons. They are not diseases by themselves, but only symptoms of diseased conditions. They are of immense help in the diagnosis of diseases.

சிகிச்சை விதிகள், இயற்கை, the principles and methods of treatment.

இத பெரிய விஷயமாகலால் இவ்வாக்கத்தில் சுருக்கமாக சொல்லிவிட முடியாது. தகுந்தபடி சிகிச்சை செய்யவந்த சரிவர கோய்களை சொல்கின்றோம். அப்படி செய்யாவிட்டால் முடியாது. அசந்த முப்பினியை அநுசரித்தால் செய்ய வேண்டும். ஆகையால், வைத்தியன் திருந்தமாக சோதனை செய்யப் புகின், அடியிற் கண்ட விஷயங்களை முக்கியமாய் கவனிக்க வேண்டும். அவையாவன—கோய் இன்னதா என்றும், இன்ன அவயவகோசகாக்கப்பட்டதென்றும், இன்ன அவயவத்தை அநுசரித்ததென்றும், சீரோஷணத்தினை, தேகவலிவு, செரிமான சக்தி, கோயலியின் மனோகுணம், வயது, வழக்க பழக்கம் முதலிய மற்ற விஷயங்களையும் கவனிக்க வேண்டும். இதற்குள் கோக்கத்தின்படி,

மனிதனின் உயிர்க்கு கிருக்கும் விஷயங்களில் புகாடு செய்யப்படும் சிகிச்சையால் உடம்பின் கோய்குணப்படுமாது. ஆகவே, இவ்விதமான அறிவு முக்கியமாய் வேண்டும். முப்பினியின் விஷயங்களைக் கண்டு தேர்ந்தும், அவைகளின் மரபுபாடுகளைத் தகுந்தபடி அறிந்தும், சிகிச்சை செய்து கொடுப்பதில் நியன் நித்திய முடியாது. அப்படி செய்யாத வைத்தியம் நூலுக்கு கிரோதமானதென்றும், கெடுதியையே விளைவிக்குமென்று கருதப்படும். சிகிச்சை முன்று விதங்க னென்று ஏற்கனவே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அவையாவன—தெய்வ, மானிட, இராட்சச சிகிச்சைகள். இந்த முறையில் இராட்சச சிகிச்சையான கத்திகொண்டதற்கும் வகையை அவ்வளவாக சொல்லப்பட்ட கில்லை. ஏனெனில், மற்ற இரண்டு வகைகளைக் கொண்டே சிகிச்சை செய்துவிட்டால் என்ற கருத்து, this is too big a subject to be dealt with in a few words. The *sine qua non* of proper treatment is of course proper diagnosis, particularly with a view to our 'Tridosha' pathology. So, the physician has been enjoined to take note of the particular type of the disease, the involvement of organs other than those directly affected, the climate, the strength and the power of digestion, the temperament of the patient, his age, habits of living etc, for purposes of correct diagnosis, and to decide upon the correct line of treatment. A physician ought to possess knowledge to enter the very innermost part of the patient, without which he can never treat the disease properly according to Siddha's view.

The success of a physician is therefore due chiefly to his clear grasp of the derangement of humours and his selected and well-considered treatment of that derangement, according to well-defined principles of Therapeutics. Without a knowledge of the said derangements, treatment would be unscientific and may lead to disaster.

It was already pointed out that treatment consists of three kinds—Divine method or path, the rational method or sphy and the surgical method, but Siddha system does not deal much with the

surgical treatment as Siddhas are of opinion that all such surgical cases can as well be treated by the said other two methods.

NOTE 1.—The principles of treatment come under three heads, (1) மனித, பசு, கொடை i.e. chemical and metallic preparations (2) Mantrams and Hypnotism, amulets and other occult powers, (3) use of herbs and drugs for either relief or cure. In Siddha medicine, the chief preparations of medicine are generally made from herbs, acids, salts, infusion, animal food, metallic or poisonous extracts, Blasians, red oxides (செந்தூரம், கசாணம்) from mercury and metals as carbonate, sulphur, gold, silver, copper etc. The experience so gained are committed in their writings. Whatever may be said of Siddha system, there is no denying the fact that even now, the genuine practitioner of this system knows very well the secret of using mercury, arsenic and other powerful poisons. The specialties of the Siddhas are very potent remedies; and so, practitioners should be scrupulously careful, special attention being paid to the form, the dosage, the diet, the vehicle or medium of medicine etc.

NOTE 2.—The dangers of quackery are much greater in the case of these mineral and chemical preparations than in that of vegetable drugs. Men who are versed sufficiently in both the science and art of this system should not venture for practice lest, untold harm and misery sometimes leading to poisoning ending in death of the patient may be the result.

It is for this reason that Ayurvedic physicians prefer confining solely to vegetable drugs and remedies; and some are of opinion that only in cases when vegetable remedies fail, the Siddha treatment should be adopted. So, the potency of Siddha remedies for good is as great in the hands of its experts, as their potency for evil, in the hands of quacks.

கோய்களை சோதிக்கும் விதிகளும், விதமும், principles and methods of diagnosis.

கோய்களின் கூறுபாடுகளை சரிவர தெரிவதற்காக சோதிக்கும் வழிகள் பலவிதமுண்டு. உடம்பின் தாதுக்கள் தனிப்பட்ட முறையிலாவது, மற்ற ஒன்று அல்லது இரண்டின் கலந்தாவது கோளாறடையுமானால், சித்த வைத்தியத்தில் கைநாடி பார்த்து அதன் மூலியமாய் அறியலாம். இன்ன விதமாய் கோளாறடைந்திருக்கிற

சித்த வைத்தியம்

தென்பதை நிச்சயமாய்த் தெரிந்து கொள்வதற்கு வேறு வகையான சோதனைகளுக்கு முண்டு. அவையாவன—முழு உடம்பின் நிலைமை, குரல், நாக்கு, கண், மலம், மூத்திரம், உடம்பைத் தொட்டுப்பார்த்தல், நோயாளியின் வெளித் தோற்றம், முதலானவைகளாம். இதுவுமன்றி, நெய்க்குறி (மூத்திரத்தில் எண்ணெய்ச் சொட்டு விட்டுப் பார்த்தல்), நெய்ச் சிலை, நீர்க்கிலை, மணிக்கடை (அதாவது கயிற் றிஞல் கையின் மணிக்கட்டின் சுற்றளவு அளந்த அளவை கொண்டு விரல் நீளங்களை எடுத்து அளந்த அதனு லேற்பட்ட விதங் களையாகக் கொண்டு நோயின் கூறபடு களைக் கண்டு பிடித்தலாம். மேலும், வைத்தியன் நோயாளியின் தினப் பழக்க வழக்கங் களையும், நோய் எவ்வகையில் நிகழ்ந்து ஏற்பட்ட தென்றும் தெரிவதுடன், நோய் வாய்ப்பு முன்னே சகசமாக ஏற்படும் குறி கள்—அதாவது தூக்க பிணம், செரி மானம், பசிக்குணம், பெண் போகம், வெயிலில், காற்றில் திரிதல் இவை முதலானவைகளையும் திரிசாரித் ததிய வேண்டும். உடம்பி னுள்ள மூல காரணங்களை சரிவர தெரிந்து கொள்ளவழி, நோயின் கடித பாகுகளைச் சோதனை வழியாய் கண்டு பிடிப்பது அசாத்தியமாக முடியும். ஆகவே, முதலாக நோயாளியின் உள் விஷயங்களையும், பிறகு வெளித் தோற்ற விஷயங்களையும் தெரிந்து கொள்வது மிக்க அவசியமானது. கூடாமியாக, நோயாளியினிடமிருந்து சந்தேகப்படக்கூடிய விஷயங்களை அசைக்காமலே கைவிடக் கூடிய முறையாக உண்மையைத் தெரிய வேண்டும். சேழ்க்கலாம். இது சாதாரணமாக எல்லா வைத்திய முறைகளினும் உண்டு. இவ்விதமான சோதனை முறைகளுக்குக் கட்டுப்பாடாக நோய்கள் இருக்கவே இருக்கா தெனக் பொன்னல்லாம்.

வைத்தியன் நோயாளியின் முற்போக்கான விஷயங்களை தெரிவ தெற்குல், உள்ளும் புறமு முன் தேகவலிவும், எதினால் உடம்பிற்கு எதையும் தாங்க முடியாத சுகது குறைந்த தென்றும், பல அவயவங்களின் சத்திகள் இவ்வளவு தான் என்றும், அகைச் சாரிந்த பல விஷயங்களையும் திரிக்கண்டறிய வேண்டும். சாதாரணமாக உடம்பில் இயற்கையாக அமைந்த எதிர்ப்புச் சத்தியானது, மனிதன் ஆரோக்கியமான புறப் பொழுதும், அல்லது நோய் கொண்ட காலத்திலும் ஏறக்குறைய உடம்பில் உள்ளதேயாகும். ஆனால், நோயின் பரீட்சையோ, வைத்தியனுக்கு நோயின் முழு குணத்தையும் அறிவதற்கான வசதிகளைக் கொடுக்கும். ஆகவே, உடம்பி

சித்த வைத்தியம்

னுள்ளவாத பித்த நிலைமும் கோளாறுகள் மூலியமாய் நோயின் தன்மை, அளவு, கடுமை முதலியவற்றை ஒருவாறு அறியலாம்.—there are several ways of diagnosis through which diseases can be known. In the Siddha system, the definite principle adopted in diagnosing the disturbed Dathu individually or in combination with one or two of the remaining Dathus, is the application of the science of pulsation. In order to ensure the diagnosis of the faults of the Dhathus, there are also additional tests adopted and they are—body as a whole, voice, tongue, eye, excreta, urine, tongue, external appearance of the patient, etc.

Further tests are also employed on the principles of Neerkuri (symptoms exhibited by gingelly oil dropped over the surface of urine of the patient) Naicheelai or Neercheelai and Manikka-dai Nadi (a process of measuring with a string tied round just above the wrist and comparing with the length of fingers to find out the differences). The patients daily habits in life, and the changes and symptoms which suddenly developed by him together with the pre-disposing factors such as, sleeplessness, state of digestion, appetite, sexual intercourse) exposure to sun or cold etc. prior to disease, should be ascertained. Without a clear knowledge of the internal root causes of a disease, no proper diagnosis is possible.

It is therefore very essential to study beforehand what were the inward changes and the first visible outward manifestations. The last method of diagnosis is by putting a series of questions to the patient on doubtful points for purposes of verification. This is the commonest in all systems; and there is not likely to be any disease that would baffle these methods of diagnosis. Prognosis involves the investigation of various factors about the patient—whether existing in his body or outside it; and also these factors

சித்த வைத்தியம்

which lead to the lowered state of resistance or natural vitality of the patients to be discovered in the various organs of the patients and his environments; and so, it is an approximate estimate of the state of natural resistance, as it existed in the state of health of the individual or as it exists during the state of his illness. But diagnosis of the disease deals with the factors which enable the physician to recognise the disease fully; and so, it is an approximate measure or estimate of the nature, extent or violence of the disease (through the derangement of the three humours of the system.

NOTE.—(1) Observation—observing smell, taste, features or facial expressions, (2) experiment—examination of sense-organs; of urine, faeces, and tastes; of pulse and heart-beat, (3) questioning the patient on several points as regards duration of disease, his sufferings and habits in respect of food and drink and the digestion or indigestion, sleep, vitality and strength, the state of mind and mental troubles.

The Siddhas are of opinion that it is only spiritual knowledge endowed with inner vision that will enable a physician to diagnose a disease at sight and suggest forthwith remedies therefor. In order to enable a physician to learn more about the accessory factors or signs of the disease, more elaborate and expensive laboratory methods of the modern days, are not at all necessary as they would only tend to leave the physicians quite in the dark, who judging as to the nature of the disease inside the body, which alone is really beneficial from a therapeutical point of view, according to Siddha system. This is an important point to be noted and in mind by those preferring to sail in the natural, essential and righteous path.

Therefore, the examination of the patients on these principles is the first duty in Siddha as well as Ayurveda physicians before he applies or employs any therapeutical remedy.

நாடி, pulse

அடிக்கடி பற்றிப்பற்றிப் பழக்கத்தினால் நாடி என்பதற்கே அபரிமிதமான இத்தியுண்டாயிற்று. இது உண்மையாகவே தனிப்பட்ட முறையில் கற்கத் தகுந்தது. ஆயுள்வேத

சித்த வைத்தியம்

வைத்தியர்கள் இவ்விஷயத்தில் எவ்வளவு வகையில் இத்தி யடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். எவ்வளவு கடினமாகவும், நோயின் விஷயங்களையும், நோயாளியின் மாணாக்குகளை முன்னமே தெரிந்து, இந்த நாளையில் சாவான் என்பதையும் அவர்கள் சொல்வது பாசாங்கே ஒழிய உண்மையான சங்கதியல்ல. முதலோடும் சீர்குலைந்திருக்கிறதா, அது குறைந்தாவது அதிகப் பட்டாவது இருக்கிறதா என்பதையும், அது இன்ன நிலையில் இருக்கிற தென்பதையும், தெரிவதற்கு நாடி நடைபின் இலட்சணம் சரிவர தெரிந்து இருந்தாலொழிய சொல்லவே முடியாது. நாடி விஷயம் ஆயுள் வேதத்தி லிருந்து புறப்பட வில்லை. ஆகவே, சாகம், சுகந்தம் நூற்கள் அகைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்லப் படவில்லை. ஆனால், இத்த வைத்தியத்திலோ, ஒவ்வொரு சித்தர்களும் தங்கள் நூற்களில் இக் நாடியின் இலட்சணங்களை விரிவாக எழுதி யுள்ளார்கள். என்னிறந்த நூற்களுண்டு. ஒரு வைத்தியன் தனக்குள்ளே ஆனம் அறிவிலுள்ள உள் நோக்கத்திலுமே நோயின் கூறு தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமே ஒழிய, வேறு வழியால் நாடி நடையைத் தெரிந்து நோய்க்கு தக்க படி மருந்துகள் கொடுக்க முடியாது என்பது தான் சித்தர்கள் கொண்ட கருத்து. இது எவ்வளவுக் கெவ்வளவு கஷ்டமோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு கிற்றத்தாகும். ஆகவே, இதை ஒரு மூலமாய் தொட்டுக் காட்டி நோயாளியின் முன்னிலையில் விவரித்து சொல்ல தெரிய வேண்டிய விஷயம் சித்தர்களால் தந்ததான் இந்த வித்தை மிக்க தேர்ச்சியடைந்திருந்தது. இந்நாடியைக் கொண்டு தான் நோயின் தன்மையை சரியானபடி தெரிந்துகொண்டு நிச்சயிக்கப்படும். ஆனால் நோயின் நிலைமையை நாடியைப் பார்த்து சொல்வது அவ்வளவு சுலபமான காரியமல்ல. அதற்கு மிக்க சாமர்த்தியமும், அறிவும், அனுபவமும் வேண்டும். அப்பொழுது தான் வைத்தியனுக்கு அது உபயோகப்படும், the pulse waves as felt on the wrist appear to have gained great success from the clinical point of view. This subject in fact become a separate study and the success of the Ayurvedic physicians in surmising and pretending to foretell certain facts and symptoms and even the probable time of death from pulse alone, is still proverbial and is after all a pretention. The exact

சித்த வைத்தியம்

nature of the disturbance of humours, whether it is essentially a morbidity of one two or three of them, whether it indicates their increase or decrease, cannot be determined with accuracy without knowledge and understanding of pulse. Pulse is not Vedic in origin and as such, no trace of it could be found in the works of Ayurveda as, for instance, in Charaka and Susruta.

The science of pulse forms a very important branch in the system of medicine for the simple reason that almost all the Siddhars in their works, have dealt with pulse and their principles in all its details. Several volumes were written by them about this. Siddhars are of opinion that it is only spiritual knowledge endowed with inner vision that will enable a physician to diagnose with the aid of pulse and suggest forthwith remedies therefor. This science of Pulse is no doubt as interesting as it is intricate. It should be taught and explained by a Guru clinically. It was only in Siddhar's time that this Science had reached its perfection.

The feeling of the pulse is intended for determining the exact nature of the disease. The diagnosis by means of the pulse is not so easy as it requires great skill and experience before it can be of any value to the physician.

NOTE.—It was mostly taught by the specialists or Gurus to their students or disciples. Men of some intuitional knowledge and experience alone could understand the various factors involved in regard to the pulse. The object of feeling the pulse is for prognosis and diagnosis; and it may be also be explained in a way by means of sphygmographic tracings.

Observing and studying through the aortic pulse the three humours of the system from the mere reflected and conducted lub-dub signs of the circulatory system of blood in the frame, by the Western physiologists and from that study to fix the patients complaints is the hardest nut to crack to the manufacturing doctors of medicine as per medical educational curriculum.

சித்த வைத்தியம்

First of all, many do not know correctly what these words are and what do they denote and what we do as per the import of this pathological mode. Evidently these words indicate air, bile and phlegm. The sense and import of these words cannot be understood by laymen unless they have the knowledge and education of world-old science of man, his soul and spirit in his both materialistic and spiritualistic sides.

The clinical teaching of a Guru to his disciple is the most essential matter regarding the feeling of the pulse. The great original idea of Siddha education is under a practical training and teaching system of constant association with the Guru or Spiritual Teacher. This ideal is not attainable just now, as the provision for medical training is very inadequate in India for want of encouragement. In spite of it, the ideal is hardly achieved in some of the rural parts, where the pupils are living constantly in touch with their Teachers or Gurus watching and following their professional work. It should be known that it is a system under which clinical experience of a very valuable kind regarding pulse is ensured to the pupils. Of course, this system adopted by Siddhars is not impracticable and it is capable of great expansion.

In this respect I would suggest the Indianisation of the Western scientific knowledge rather than Westernising our system. In Siddha system, for the higher qualifications I think, sufficient and advanced knowledge of works in Tamil should be the *sine qua non* in every case, as all the Siddha works are written in high Tamil verses.

For further details see also சித்தர் நாக.

சொல்தம், cure.

ஒரு நோயாளியை குணப்படுத்துவதற்காக, தாது தாவர மருந்துகள் இரண்டையும் கலந்தும், அல்லது பூரணமாக சொல்தப் படுமபடி தணிப்பட்டு எட்டு விதமாகவும் தயாரிப்பதுண்டு. ஆனால், மனிதன் அவயவங்களையும், பூண்டுகளையும் தாக்குவதற்கு ஆகாயத்தில் அனேக நட்சத்திரங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, கிழே பூமியிலுள்ள பூண்டுகள் அவற்றின் குள்ள சம்பந்தத்தினால் நட்சத்திரங்களின் சக்தியை கொடுத்துக் கொள்ளும், இப்படிப்பட்ட பூண்டுகளைத் தான் வைத்தியன் ஒரு நோயை குணப்படுத்துவதற்கு விவேகத்தோடு உபயோகிப்பதினால் நன்மை உண்டாகும்படி செய்யலாம். மேலும், உப

சித்த வைத்தியம்

யோகப் படுத்துபவனின் பழக்க வழக்கங்களினால் ஏற்பட்ட கோளாறுகளும் சிந்திரத்தாமி, உடம்பு பழையபடி ஆரோக்கிய நிலையை அடையும். நோயை குணப்படுத்தும் முறையில் சிரகக் கோளாறுகளை முக்கியமான காரணமாதலால் நவக்கிரக பூசை மிக்க அவசியமானது.

சித்த முறைப்படி கியாதிகள் 4148 என்று கொள்ளப் படும். இம்முறையினால் குணப் படாதது ஒரு நோய்கூட கிடையாது. வேறு முறையிலோ என்றால் குணப் படாதது அனேகமுண்டு. எழுதப் புகுந்தால் ஒரு ரீனப்பட்டி இறக்கலாம். இந்நோய்களுக்கு மருத்தே கிடையாது. சாதாரண சலதோஷத்திற்கும் கிடையாது, in order to cure a patient, medicines by minerals and vegetables both combined together or eight separate methods have been formulated to produce a cure and a permanent cure. In the sky, great many are the stars which exert influence on the organism of man and plants below. The plants attract the power of the stars to which they are sympathetically allied. Such are the plants used by a physician for cure of malady. By a judicious use of plants, its beneficial activities may be attracted and civil results produced, man's intemperance in habits may also be counterbalanced and neutralised, and his body may become once more resuscitated. In the healing art, it is the action of astral influence that prevails as the astral cause and hence the necessity to worship the nine planets (நவக்கிரக பூசை).

According to this Siddha system, the diseases of human beings are 4148, and there is not a single one which cannot be cured by this system; but in other systems will be found a long list of incurable diseases for which they have no remedies, even for the common cold.

NOTE 1.—A London Doctor says "The list of diseases which we can reasonably claim to have mastered is far shorter and that most of the drugs employed for cure leave most ruinous after-effects."

Western-trained medical men often request the services of Siddha physicians

சித்த வைத்தியம்

in chronic intractable cases. Hundreds of patients believed incurable are even to-day cured under the Siddha system treatment and this would be as testimony to the unique success.

NOTE 2.—Even in Arabian Meliema, the physical means of healing were regarded as a mere adjunct to the spiritual cause. In the Middle Ages there were many saints to whom was attributed the art of healing.

பத்தியம் கிரமம், Dietetics.

சித்த முறையில் பத்தியமுறை விஷயம் மிகவும் முக்கியமானது. உணக்கு இஷ்டமானதை சாப்பிடலாம் என்று சொல்வது தான் இதில் கிடையாது. ஏனெனில், பத்திய முறையைக் காப்பாற்றுவதால் தான் கியாதிகள் எளிதில் குணப்படுத்தக் கூடும். நாம் சாப்பிடும் உணவிலும் தான் முக்கியமாக முப்பினிக் கோளாறுகள் ஏற்படுகிறது. ஆகையினால், பத்திய பாகம் ஒவ்வொரு கியாதிக்கு தக்கபடி அனுசரிப்பது மிகவும் முக்கியமான விஷயமாகும். இதற்காக வேண்டியே, பதார்த்த குண விளக்கத்தில் உடம்பின் தோஷக் கோளாறுகளைப் பற்றியும், அதற்குத் தடுத்தபடி நோய்களை கிசிக்சை செய்ய வேண்டியும், இன்னினை மருத்துவ நென்ற விவரத்தையும் சொல்பப்டி இருக்கிறது. இது விஷயத்தில் பூர்வகாலத்து சித்தர்கள் அனுபவத்தை நாம் கைக்கொண்டு அவர்கள் கவனத்தடன் முடித்த பரிசீலனைக்கு நாம் நன்றி செலுத்த வேண்டும். ஆனால், தற்காலத்தில் கிசிக்சை செய்வோர்கள் இதை கவனிப்பதே கிடையாது. நாம் புதித்து பரிசீலனைத்த தீர்த்து கல கலப்பாய் இருப்பதற்காக வேண்டி எவ்வளவு உணவு புரிகக் வேண்டுமோ அவ்வளவு தான் கொள்ள வேண்டும். சித்தர் கிசிக்சை முறையில் பத்தியத் தவறுதல்கள் ஏற்பட்டால் கியாதியுடன் பல கோளாறுகளும் ஏற்படும். ஆகவே, இது விஷயத்தில் மெதத சாக்கிரதையாய் இருக்க வேண்டுமென்பதை நோயாளிக்கு வைத்தியன் முன்னதாகவே எச்சரிக்க வேண்டும். ஏனெனில், பத்தியம் காத்தலினால் பரிநோய் குணப்படு மென்பதை மறக்கப்படாது, dietetics is also a subject especially of great importance in Siddha system, which does not believe in the dictum. "Take anything you like," because of the fact that diseases can be cured easily by regulation of dietery. Derangements of humours are directly due to the various articles of food

supplied to the body and so, the importance of Pathya Bagam (the system of arranging dietary) suitable to the treatment of each disease is very essential. It is for this purpose each article of food is also described in Materia Medica with reference to its action as the humours of the system and the selection of the drug in the treatment of a disease in accordance with its action. The experience of the ancient Siddhars may thus be added to, and credit given to their knowledge for their carefully conducted investigation in this direction, which is not at all observed or cared for, by the modern treatment.

Proper measure of food should be taken so that the body should remain light after eating and hunger and thirst are appeased. Failure of dietetics in Siddha treatment may lead to various complications in the disease of the patient and so, the physician should warn the patient to be more careful in this matter, because of the fact that by keeping up the diet, half the disease can be cured—which should not be forgotten.

சித்த முறைப்படி தயாரிக்கும் மருந்துகள்,
medicinal preparation according to
Siddha system.

சித்த வைத்திய முறைப்படி, 212 வகை யான தாதுப் பொருள்களின் மருந்துகள் தயாரிக்கப்படும். இதற்கெல்லாம் மூலப் பொருள்களாகிய உப்பும், இரசம், சந்த, பாஷாணங்களையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு தாது வகைகளையும், உலோகப் பொருள்களையும் மாற்றி மருந்துகளாக தயாரிக்கவேண்டும். சூலவே, கோய்களை சிசிக்கை செய்யும் பொருட்டு மேற்கண்ட தாது வர்க்கங்களை புட்டிட்டு பற்பம், செந்தூரம், சண்ணமர்க் செய்து கொடுக்கவேண்டும். இதற்கு கட்டி முறைதேரியவேண்டிய தவறும். இவ்வகை பாக் கட்டின பிறகுதான் பற்பம், செந்தூரம், சண்ணமர்க் மாற்றி அனேக கோய்களுக்கு மருந்துகளாக கொடுக்கலாம். சூலம், இவ்விதமாக மாற்று முறையில் மூலிகைச் சர்க்கரை நாம் செய்ய வேண்டிய மருந்திற்கு தக்கபடியும், அதன் குணத்

திற்கு தக்கபடியும், உபயோக மாறும்படி சேர்க்க வேண்டியதாயிருக்கும். இதன்மீதும், வைத்தியர்கள் மூலிகைகளின் வேர்கள், சத்துக்கள், சாறுகள், கிதைகள், மரத்தின் பால், பிசின் ஆகிய இவைகளைக் கொண்டு குரணம், இலேகியம் இவைகளையும் இம் முறைப்படி தயாரித்து வைத்துக்கொள்வார்கள்.

பூர்வ காலத்து மருந்துகள் துண்களை போல் நன்றாக வகை ஆதாரமாகக் கொண்டது அவையாவன—(1) அகவகைகள், இயற்கையான தன்மையை அறியும் அறிவு, (2) தன் குடைய மனோ வல்லமை, (3) தனக்கு ஏற்பட்ட தேய்வை சத்தி, (4) வைத்தியனின் கல்லொழுக்கம், பயப்பாட்டியம். மேலும், இம் முறைப்படி, மருந்துகள் மூன்று வகைகள். அவையாவன—(1) ஒப்புறை, அதாவது வியாதிக்கு சமத்துவ குணமுடைய மருந்துகள், (2) எதிருறை—நோய்க்கு எதிரான குணத்தை அதாவது கண்டிக்கக் கூடிய குணத்தையுடைய மருந்துகள், (3) கலப்புறை அதாவது மேற் சொன்ன இரண்டிவற்றை மருந்துகளும் கலந்தது.

இதன்மீது, சித்த முறைப்படி, காய சித்திக்காக சர்க்கரை வைப்பை அதுசரித்து மருந்துகள் தயாரிக்கப்படும். இவ்வகையான மருந்துகள் வேறு வைத்திய முறைகளில் காணமுடியாது. இம் மருந்துகள் கண்ட ஆயுள்வரை இருப்பதற்கும், மாணத்தை தடுப்பதற்காகவும் வேண்டிய தயாரிப்பது. இதற்காக வேண்டிய இரசத்திலிருக்கும் தன்மையையும், உள்ளிருக்கும் சத்தியையும் மாற்றி, நெருப்புக்கு ஓடாதபடி செய்து, பின்பு உலோகங்களைப் போல் உருகியாடவும் செய்து, சண்ணமர்க் உருவகப்படுத்தி சாப்பிடும் படியான முறையில் உட்கொண்டால் உடம்பில் கதை பாகங்களிலும், சாலம் அல்லது கண்ணறைகளிலும் புகுவதினால் உடம்பு கிடைத்துக் கொள்ளும். சூலம், இது மிகவும் இரகசியமான முறை, சாதாரணமாக செய்து முடிப்பது இக்காலத்தில் அசாத்தியமான காரியம், medicines in Siddha system are prepared from out of the mineral substances which are 212 in number, having salt as its basis, and Rasa, Ghandhaka and Pashanas (poisons) as ingredients for the mineral and metallurgical medicines. So, the treatment followed in this system is by transforming the said minerals into Bhasma, Sindura and Sunna. This

process of transforming is called as that of binding and it is only after binding these materials that they can be introduced into that of Bhasma, Sindura etc, to be administered as medicines for various maladies. The vegetable kingdom is also useful in this course and process as per nature and class of medicine we want. They also keep churana and lehya prepared out of the materials of the vegetable kingdom composed of roots, barks, juices, seeds, milks, gums etc, of course, under the above system.

Ancient medicine rests upon four pillars viz—(1) a knowledge of the physical nature, (2) a knowledge of the powers of the mind, (3) a knowledge of the Divine powers in man, (4) upon the personal virtue or holiness of the physician.

Moreover in this system, medicines consist of three kinds viz—(1) Oppurai (friendly medicines); (2) Ezhirurai (antagonistic medicines); and (3) Kalappurai (a mixture of the above two kinds). No. 1 is a cure employed by those drugs which excite the symptoms similar to those of the disease, as in the case of Homeopathy medicines; No. 2 is a cure by those drugs which acts against and suppress the symptoms of a disease, as in the case of Allopathic medicine; (3) is a cure by adopting the combination of the above two methods judiciously and strengthening the action of the drug or drugs of similar actions whenever required as, in the case of Siddha system.

Besides the said medicines, there are also medicines under Siddha system, prepared by Chemo-Philosophical method for purposes of Kaya Siddhi or Rejuvenation unknown to other systems, for prolonging life and for averting death. For this purpose, they have taken mercury, treated the same and changed the inherent power in it, to stand the test of fire and melt it like a metal, and alkalisise the same so to become assimilated into the very tissues like salt and permeate into the very

human cellular system. Of course this is a very secret preparation which is not possible now ordinarily.

NOTE 1.—If a man aspires to become an adept Siddha, his broken-down constitution have to be resuscitated and re-built with the said mercurial preparation. The elaborate course of Kaya Siddhi, had to be undergone by an ambitious soul for twelve or two cycles of six years each, within which period not only the tissues with which we are born from the mother's womb are being completely changed; but also the very nerves are transformed tendinous and the bones converted and fossilised like ivory within which time the human frame is turned out into mercurial bodies by the chemo-metallurgical medicines, indestructible by the five elements—earth, water, fire etc as a finis.

NOTE 2.—According to Siddha system, medicines contemplated in their work, should be prepared at home by physicians themselves consistent with the principles laid down in the science. They should not make use of the medicines imported from outside this country, as such medicines may not have the real efficacy, for they are evidently prepared on a large scale for commercial use. Some are believed to be spurious or otherwise adulterated possessing less of real medication. Sometimes, even in indigenous medicines, much of this trickery is likely to be found, as they are found adulterated.

So, genuine and well-prepared medicines at home by physicians are, of course, bound to produce good results in their return. So, readymade or standardised medicine should not be procured elsewhere. Each man should prepare his own medicine in his own way. No physician can treat a patient successfully with the medicine prepared by another.

Thousands of Tamil physicians inherit their knowledge from their fore-fathers. They keep up the spirit of the system and method of preparing and administering Tamil medicine. The knowledge of the work is handed down from father to son for generations together.

NOTE 3.—Dr John Lindley, a European practitioner says—Medicines which are powerful in Europe, are found comparatively inactive in other climates. The heat of a country, its humidity, particular localities, food and the social habits of people will predispose them to varieties of diseases, for which the drugs of Europe

offer no sufficient remedy and will render that which is relied upon in one country unworthy of depend.

சித்தவைத்தியத்தைப் பற்றிய பொதுவான குறிப்பு விஷயங்கள், *General remarks on Siddha system of Medicine.*

மனிதன் சாதாரணமாக மனதிலுள் அதிகமாக தூண்டப் படுகிறான். ஏனெனில், ஆன்ம சக்தியானது மனதின் மூல சக்தியின் மூலியமாய் செயலியற்றுவதால் அதிக வல்லமையடைகிறது. பூர்வ காலத்தில் சித்தர்கள் யற்களின் உண்கமகளை தங்கள் சியானத்திலுள் கண்டறிந்து அனேக அற்புதங்களை மனோ வல்லமையினாலும், சக்தியாலும் செய்தார்கள்.

தென்னிந்தியா தட்சண பாகத்திய தமிழ் தேசமாகிய விஸ்னியா என்ற பூர்வ பாகம் முழுவதும் சமுத்திரத்தில் மூழ்கி விட்டாலும், அதற்கு பிற்காலத்திய சனங்களின் உடம்பின் கூறுகளை நன்றாக கண்டறிந்த விஷயங்களினின்றும் ஏற்பட்டது தான் சித்த வைத்திய முறை. இந் தூற்களில் சொல்லியுள்ள மருந்துகள் இந்த ஊரிலேயே கிளையும் மூலிகை; கிழங்கு, வேர், முதலியவைகளை அபரி மிதமாகக் கொண்டு, இவ்விதத்து சனங்கள் பழக்கமாக உண்ணும் உணவிற்கு தக்கபடியும், அவர்களின் தேகக் கூறுக்கு அமைந்தவாறுமாக கூறப்பட்டிருக்கிறது.

மேலாட்டு மருந்துகள் இங்கிய பழக்கவழக்கங்களுக்கும், இத் தேசத்து சீதோஷண நிலைக்கும் எவ்விதத்திலும் பொருத்தவே பொருத்தாது. உதாரணமாக, அவ்விதத்திய அரிஷ்ட மருந்து, சாராயம் சேர்க்க மருந்து இவைகளை உட்கொள்ள உடம்பின் கால், குண்டிக்காய் உற்புட்களுக்கு ஒவ்வாது. அதனால் அனேக கோய்க் குண்டாகும். தென் இந்தியாவிலுள்ள அனேக கோடி சனங்கள் ஆயிரக் கணக்கான வருஷங்களை நம் முறையினால் காப்பாற்றப் பட்டு வந்தார்கள். ஆயுள்வேத முறையும், மேலாட்டு முறையும் புதிதாக வந்த சேர்ந்திருந்தாலும், இப்பொழுதும் கிராம சமுதாயங்களினுள்ள, சனங்கள் பழைய சித்த முறைப்படி தான் ஆதரிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள்.

இச் சித்த முறை, தற்காலத்தில் ஆதரவற்ற ஆராய்ச்சி யில்லாமலே சீனித்து வருகிறது. மேலும், பிரிட்டிஷ் இராசாங்கம் பாஷாணச் சட்டம் என்பதை ஏற்படுத்திய நியமித்தமாக, சித்த முறைப்படி பூர்வ காலத்திலிருந்து, மருந்துகள் தயாரிக்கப் பட்டு

வந்த மைசூர், தஞ்சாவூர், பெரவாடா ஆகிய தேசம், முதலிய இடங்களில் உள்ள மருந்துச் சாலைகளெல்லாம் மூடப் பட்டன.

மேலும், சித்த தூற்களில் உபயோகப் படுமப்படி சொல்லியுள்ள அனேக விஷயங்கள் தற்காலத்தில் அச்சப் பரிப்பிற் காணாத நிலை. ஆகவே, சித்த தூற்கள் முழுமையுமே ஆராய்ச்சி செய்து அதிலுள்ள தூர் முறைக்குத் தகுதியானதை பிரித்தெடுத்தித் தருவேண்டியிருக்கிறது. தற்காலத்து அபிவிருத்தியின் தீவிரங்கள், இது கிஷியற்றில் யாதொரு சித்தத்தையும் எடுத்துக் கொள்வதாகத் தெரியவில்லை. ஏனெனில், அவர்கள் மேலாட்டு நாகரீகத்திலுள் கட்டுண்டு, அவ்வகையில் சித்த உலக மானையினால் வெளிக் கிஷியங்களில் ஈடுபட்டிருப்பதால், நம்முடைய பூர்விக தூற்களின் கித்தைகளையும், தேர்ச்சிகளையும் மிகக் வெறுப்புடன் காண்கிறார்கள். கடைகியல், இம்முறை முழுவதும் சீனித்து சீர்குலைத்து வருகிறதற்கு அரசாங்கத்தின் ஆதரவு இல்லாமல் இருப்பதே உண்மையான காரணமாகும்.

முதலாவதாக, நம்முடைய சித்த முறை அனேக ஆயிர வருஷ காலமாக சாதனைக்கு உரித்தாகியிருந்து வந்ததால், பூர்வ கால வியாதிக்களின் கொள்கையைத் தவிர, மற்றவ்விதத்திலும் தற்காலத்திய மேலாட்டு சான்றிகளின் அளவகளைத் தன்னக் கூடாமை யொன்றாம் கருதுகிறோம். ஏனெனில், பூர்வ கால வியாதிக்களின் கொள்கையோ அவர்கள் அறிவுக்கு எட்டாத விஷயம். மருந்துகள் தயாரிப்பதென்றால் தமிழ் வைத்திய தூற்களில் சொல்லியுள்ள விதிகளை அனுசரிக்க வேண்டும். சாதாரணமாய் நமது முன்னோர்கள் அல்லது குருக்கள் மருந்து தயாரித்த முறையை நாமும் அனுசரித்து வருகிறோம். ஆகவே, ஒருவரின் தேர்ச்சியையும், மேன்மையையும் அவன் குருவின் வழியைப் பற்றி தெரிந்து கொள்ளலாம். சில வைத்திய முறைகளில், சில கோய்கள், பஞ்ச கருமம் என்றும் முறையால் குணப்படுத்தப் படுகிறது. ஆனால், இவ் வியாதிக்களை யே சித்த முறையில் மேற்கண்ட பஞ்ச கரும முறையிலல்லாமலே உலோகங்களினின்றும் தயாரித்த பற்பம், செந்தூரம், கண்ண வகைகளினால் குணப் படுத்தலாம்.

இரண்டாவதாக, சித்தர்கள் முறையல் அனேக கோட்பாடுகளை நுண்டு. அவைகளுக்கு ஒருமுகமான சக்தி வரக்குதரியாக சொல்லி விட முடியாது. இது விஷயத்

தில் தற்காலத்து தேக தத்துவ அறிவும் எதுவும் சொல்லப்படவில்லை. ஆகவே, சித்த முறையில் சொல்லியுள்ள அனேக விஷயங்களை விசாரித் தறித்து வெளிப் படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. உயிர் தத்துவமடங்கிய விவாதா அலைப்பற்றி அனேக விஷயங்கள் சரிவர இன்னும் தெரிந்துக் கொள்ள முடியவில்லை. ஒருவனுக்கு வயிச பரம்பரையாய் ஏற்படும் குணசதியங்களைப் பற்றியும், கருவிய் இருக்கும் குழத்தை ஆன அல்லது பெண்ணு என்பதைப் பற்றியும் இதுவரையிலும் நாம் அறிந்தோ மில்லை. தற்காலத்து நியுணரான சான்றி ஆராய்ச்சி யாளர்கள் சொல்லும் கோட்பாடுகள் ஆச்சரியத்தை விளைவிக்கிறது. மேலாட்டு முறைப்படி தற்காலத்தில் புதிதாக கண்டு பிடித்ததாக சொல்லப்படும் ஆர்மோன் என்னும் விஷயம், நமது திரிதோஷக் கொள்கைக்கு ஒருவாறு சமமாகச் சொல்லப் படாதா? தூர்வகை முடிவிற்கு வருவதற்கு ஏதாவது விஷயங்களை தருந்தபடி விசாரனை செய்யாமல், ஒருவர் கொள்கையைத் தப்பென்று வெளிப்படுத்தியபின் சொல்வது சான்றி கொள்கைக்கு பொருத்தமானதல்ல சான்றி விஷயமாக நாம் கொண்ட விசாரணை கருத்தை கூறுவதற்கு முன் நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயங்கள் அனேகம் இருக்கிற தென்பதையும், சான்றி அபிவிருத்தி இதுவரையிலும், சமுத்திரக் கரையில் சூழாங்குறிகளை பொருக்குவதைப் போல் அவ்வளவு மெதுவாக இருந்து வருகிற தென்பதையும் நாம் மறந்து விடுகிறோம். உடற் தத்துவ இரகசிய அலின் விஷயத்திலோ, சித்த முறையின் இரகசிய தத்துவ முறையோ இந்த பார்வுக்கால், நாம் குழத்தை யைப் போல் ஆரம்ப முறையில் இருந்து வருகிறோம். எது சாதினப் பழக்கத்தாக்கு பொருத்தமானதோ அதுதான் சரியான முறை, it should be known that mind exerts great influence on the body, for, the spirit that works through the primordial material essence of mind is endowed with great energy. The ancient Siddhars knew the scientific truth by their meditation and worked wonders through their mental force.

The Siddha system of medicine has been evolved from a study of the special characteristics of the physical constitution of the people of S. India—not to speak of that portion constituting the Tamil continent (Limuria) which

was submerged in the sea—and the medicines prescribed in that Science, are such herbs, bulbs and roots peculiar to this country and in abundance and agreeable to the nature of the food suitable to their constitution and which the people are accustomed to.

The Indian customs and habits as well as the Indian climate are quite unsuitable to Allopathic Medicine as for instance, the use of several tinctures and spirits in every dose of medicine, means a great strain on the liver and the kidney; and this may in itself lead to various diseases. The several millions of S. India were saved by our method for hundreds of centuries and are still being saved in rural parts under Siddha system in spite of the modern introduction of Ayurveda and the Western system. The Siddha system especially at the present day is fast dying out for want of encouragement and Research; and many of the S. Indian pharmaceutical factories formerly in existence in Mysore, Tanjore, Andra District as Bezvada etc, for supply of chemicals and drugs were all closed up owing to the passing of the Poison Act by the British Government.

Siddha works contain very many useful informations that are absent in printed works. The whole work must be thoroughly analysed with a view to enunciate the scientific principles underlying the system. The growing younger generations do not seem to show any interest towards ancient science of Siddhars simply because, the humanitarian side of Indian intellectual life, has of late, received materialistic baptism under the influence of Western culture and civilisation producing at the same time, the inevitable result of natural contempt for our literatures, science, art and culture. The real cause of retrogression of the Indian systems as a whole, is to be found in the callous indifference of the State towards them.

Firstly, our Siddha theories have stood and survived the test of hundreds of centuries, and so, we are of opinion that it cannot be rejected as in the case of theories of other systems, by modern scientists, except the theory of Karmic diseases which is far away from the reach of the Western science. In order to produce the desired effect, medicines should be prepared in strict accordance with rules laid down in Tamil works. We generally follow the preparations adopted by our forefathers or our Gurus in Tamil works. So, individual merit and scholarship has to be recognised and handed down from Guru to his disciple (shishya).

In certain systems, it is said that certain diseases are caused by resorting to Pancha Karma treatment; but in the Siddha system, they may be cured with the help of medicines of metallic preparations like Baspam, Chinduram, Chunnam etc, without the aid of Pancha Karma.

Secondly, there are many theories in the Siddha system; and it is seldom possible to pronounce a verdict once for all. Modern physiology is yet quite in the dark on various points and theories contemplated in the Siddha system. There is much to be investigated and brought to light. Many problems on Biology are not yet properly understood. The inheritance of acquired characters and determination of sex are yet to be solved. Even at the present day, sometimes the theories put forward by eminent scientists appear fantastic. Is not the theory of Hormones in some way resemble the theory of Humours? It is not in keeping with scientific spirit to declare or say openly that a theory is false or impossible without making sufficient investigation leading to a conclusion. Before passing adverse opinions in matters of science, we forget that there is yet much more to be learnt, and that the progress of science till now has been like gathering pebbles on the sea-shore of knowledge. In Bio-chemistry,

we are in the infant stage when compared with the Chémico-Philosophical theories of the ancient Siddhars. The test of a good theory lies in its practical application.

NOTE 1.—The Tamil Siddha system is a cosmic affair, covering the Macrocosm and Microcosm, which means both Universe and Man from the old point of view of both the old Western Mystic system (of the Roseryucians) and the Tamil Siddha system. According to the theory of the Siddha school, there is no incurable disease under their category. Man is a production of divine mind and thought produced of the essence of elements, and sole of the stars and spiritual, stellar, and temporal sides of *Magnum limbus* from the Matrix of nature formed of seven layers of tissues. As the universe is man, all that exists in the world, exists in the man also. Individual man is the individualised universe. Every organ in the human body is formed by the action of certain universal principles, attracting that which is required to its own development from the said *Magnum limbus*. Thus man is only a form-manifestation of the universal mind; and he is the highest form in the creation, endowed with the power to attain self-knowledge to realise God within himself and attain salvation (Moksha). So, man is the nearest approach to God and ancient science deals with internal living deified man; but Modern Western medicine knows only the dead body of man and not the living image presented by Nature.

NOTE 2.—As Siddha systems of medicine, unlike the other systems, is based on spiritualism, it is not possible to bring it into closer contact with modern methods. I do not see the possibility of a unified system in the near future; and it is even afraid that it will never occur at all.

The scientific knowledge of ancient Siddhars is marvellous and awe-inspiring; and their works are objects of great admiration at present. A German scientist has openly confessed that he owned his inspiration in Chemistry to Siddhars of S. India.

Doctor, P. C. Ray suggested the research of Tamil Siddha system of S. India and considered that many of metallurgical processes described therein can as well be transferred straight away into a modern text-book on Chemistry.

வேறு வைத்திய முறைகளில் காண முடியாத சித்த வைத்திய முறை விஷயங்கள்,

subjects dealt with in the Siddha system of medicine, which cannot be found in other system, viz :—

1. காயசித்தி, rejuvenation.
2. வாத்தம், alchemy.
3. யோகம், yoga practice.
4. ஞானம், philosophy.
5. நெருப்புக்கு ஓடாதபடி கட்டப்பட்ட இரசம், உப்பு, பாஷாணம் முதலிய சரக்குகள், binding process or fixation of mercury, salt, poisons and other volatile bodies which cannot stand the test of fire.
6. கவன குளிகை, animated mercurial pills
7. மாந்திரீகம், சாலம் முதலியன, mantrams, magic etc.
8. நாடி நடை, pulsation

சித்தன், தென் பொலிகை கித்தன், Siddha especially one living in Pothigay hills; 2. அட்டமா கித்தி பெற்றவன், a supernal with eight mystic powers; 3. இலவமரம், silk-cotton tree—Bombax malabaricum; 4. காந்தக் கல், load stone; 5. தவளைக் கல், iron stone or any ore of iron; 6. மாயகித்தை செய்வோன், one who performs miracle (or magic); 7. கரடி, bear; 8. முருகக் கடவுள், God Subramanya; 9. சாது, a religious mendicant; 10. யோகி, அதாவது ஐம்புலன் வென்றோன், one of subdued passions and contemplative habits; 11. கிதக முனிவன், one who conquered sexual passion.

சித்தன் சாபக்கல், தவளைக்கல், iron stone or any ore of iron.

சித்தன் முகி, இலவ, silk-cotton tree—Bombax malabaricum.

சித்தாகாரம், அருபம், invisible body.

சித்தாகிகம், புஞ்சு, poongam tree—Pongamia glabra.

சித்தாசம், குருசுது, prickly poppy—Argemone mexicana.

சித்தாசனம், ஓர் யோக நிலை, இடது குகிகாலை உள் ஊடகி வலது குகிகாலை எதிரில் வைத்து

உட்கார்ந்து புகுவ மத்தியத்தில் நாட்டம் வைத்திருந்தல், இது யோகிகள் சகசமாய் அனுசரிக்கும் இருவகை ஆசனங்களில் ஒன்று, a yogic posture in which the practising yogi sits with his legs folded so as to rest his right heel over the left while sitting; and keeps his attention between the eyebrows. This is one of the two postures generally followed by yogies.

சித்தாடல், } see, கித்த விளையாடல்.
சித்தாடுதல், }

சித்தாதிகள், கிதகர்கள், the Siddhars.

சித்தாநு கந்தி, see கித்தாநு கந்தி.

சித்தாந்த ஆகாரம், சைவ சித்தாந்தம், இதில் ஆகம விதிகளைக் கூறும், a Saiva religious work treating of the religious duties, the nature of Godheads and their attributes and other principles of contemplation.

NOTE.—It also contains of several kinds of charities, such as, the building of caravansary or a quadrangular building with an interior court for camels and travellers to rest, digging of tanks and wells, sanctifying temples and images of deities etc.

சித்தாந்த சாஸ்திரம், ஆன்மாவை உய்யும் பொருட்டு சிலகூறச் சொல்லப் பட்ட மூல ஆகமம்—இதில் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் ஆகிய நான்கு பாதங்களையும் சுவீகரிக்க வேண்டும் என்று பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, முக்கியமாக ஆன்மாவைச் சொரூபமும், ஆன்மாவை முதலாகிய மும்மலத்தின் கூறுபாடுகளையும், சத்தி சொரூபமும், 36 தத்துவங்களையும், ஆன்மாவைப் போகம், உணவுக்கு கருவியாகிய முறைமையையும், மாயை, மகா மாயையில் காணக் கூடிய வல்லமையும், அணியா முதலாகிய அட்டமா கித்திகள் கைவல்லமையும் முறைமையும், யோகத்துக்குண்டான பிராணயாமம், தாஸை, சமதி முதலிய கிரியைகளின் முறைமையும், ஆறுதல்களின் கித்திகளைப் பற்றியும், மந்திரம், செபம், அபிஷேகம் முதலிய கருமங்களையும் கிராமாக கூறப்பட்டுள்ளது. the original Agama Philosophy enunciated by God Shiva himself for the benefit of mankind. In it are mentioned the

details of the four steps in the worship of Siva viz.—Sariyai (religious culture and behaviour); Kirigai (religious worship or performance of pujah); Yoga (practice of yogi's silent motionless posture in meditation) and Gnana (eternal bliss or endless felicity). So, it constitutes several other mystic subjects with their principles essential for religious worship viz—the several aspects of the soul: the three evil passions or inherent principles of the soul—self-importance, delusion and lust; the several aspects of Sakthi or operative female energy or power in the evolution of the universe; the 36 Tattvas or constituent principles in nature by which the human body is composed; the method of diet and sex problems; the power of the universal phenomena; the method of attaining success and miraculous supernatural powers as Anima etc; the principles and methods of yoga practice as—Pranayama (science of breath), Daranai (fixing up the wandering thoughts), Samadhi (silent meditation leading to complete concentration etc); the attaining of success in the contemplation of the six psychic centres or nervous-plexuses in the human body; the religious ceremonies in the worship such as chanting of mantrams, prayers, sacred daily bathing of an idol in a temple etc; and the essential principles of initiation by a Guru to his disciple, leading to the path of salvation, 2. கிருஞானிகள் கால்வரால் செய்யப்பட்ட மெய்கண்ட சாஸ்திரமும் சித்தாந்த சாஸ்திரத்தைச் சேர்ந்தவர்க்கு. இதனால் சிவ ஞான போதம், சிவப் பிரகாசம், செஞ்சுவிடு தூது, உண்மை தெரி விளக்கம் முதலிய பதிலுக்கு அறிக அடங்கியது. இவை பாமலிவன் அருங்கிரகத்தினால் முடிவு பெற்ற தென்க்கருதப்பெறும், such of the religious philosophical works relating to human body, compiled by the four great scientists, are also considered as Siddhanta Philosophy. They are 14 in number as mentioned above in Tamil. These works are said to have been compiled by the grace of the Great Shiva.

சித்தாந்த சோதனம், சிவசைவ சைவசாரியாற் வடமொழியில் கூறப்பட்டு அனந்த சிவச்சாரியால் கிளப்பியானம் செய்யப்பட்ட சித்தாந்தத்தின் சாரமடங்கியது, a work on the essentials of Siddhanta Philosophy compiled in Sanskrit by Trilochana Sivachari with a commentary by Ananta Sivachari.

சித்தாந்த சிகாமணி, பதி முதலியவைகளை அறிவிக்கும் ஓர் காவியம், a Tamil Saiva Philosophy enumerating the details of the three eternal created principles called Rasu, Pathi, Pasam i.e., the soul, deity and illusion respectively.

சித்தாந்தம், சித்தாந்தம் மன்னும் ஓர் குரிய சோதிடம், (In Astronomy) a treatise on the established truths or theorems for reckoning the duration of the year. It is a celebrated astronomical work said to have been revealed by the Sun himself; 2. காவிய சித்தாந்தம், Saiva Siddhanta philosophy; 3. சிவாசைவம், Agama philosophy of the Saivas of S. India; 4. ஞானஞ்ஞான சித்தாந்தம், அகையமாவன, the four kinds of Siddhantams viz:—

1. சர்வ தந்திர சித்தாந்தம், one which occurs in all treatises bearing on the subject as for instance, diseases and their cure.
2. பிரதி தந்திர சித்தாந்தம், that which occurs in particular treatises.
3. அபிமான சித்தாந்தம், those subjects which were or become determined by implication when a particular topic is being determined.
4. அபிபாசம் சித்தாந்தம், any statement or fact which according to authoritative treatise, though improved, is still accepted by a physician at the time of disputation.

சித்தாந்த வைபவம், சிவசைவ அகாவதகம், மினது, திப்பிவி, காயி, வெண்காயம், இவ்வகம், பெருக்காயம், சூக இவ்வெழுசாக்குகளை எழுமிச்சம் பழச் சாற்றால் அகாததெடுத்த மாதிரி. இதனால் சன்னிதோஷம் நீங்கும், a pill prepared with the

following seven ingredients viz:—the three myrobalsans, i.e., dried ginger, pepper, long pepper, aconite, boxax, vermillion, asafoetida. All these are ground well with the juice of lime fruit and given for apoplexy.

சித்தாந்த தார்த்தய சமுசயம், அகோர சிவச்சாரியாரால் செய்யப்பட்ட ஓர் வடமொழி நூல், a Sanskrit work on Siddhanta Philosophy compiled by Agora Sivachariar

சித்தாந்தி, வான சாஸ்திரி, an astronomer; 2. சோதிட வல்லவன், an accomplished astrologer; 3. மீராமச வறியைப் பற்றியவன், a follower of the Mimamsa philosophy as opposed to வேதாந்தி, a Vedantist; 4. பிடிவாதமாக சாதிக்க வல்லவன், a man of strong will power and determination.

சித் தாமணக்கு, see, சிற்றாமணக்கு.

சித்தா மதித், பண்ணை மாம், bamboo tree Bambusa arundinacea.

சித்தா மல்லி, see சிற்றாமல்லி.

சித்த மாலக், see சிற்றாமாலக்.

சித்தா முக்கிரம், பப்பாளிமாம், common papa—Carica papaya.

சித்தா முட்டி, இதவே குறுக்கேட்டி see சிற்றாமுட்டி.

சித்தா மோகம், பேரோசனை, இது உபாசவகைகளுள் ஒன்று, one of the 12 kinds of natural substances contemplated in Tamil Siddha medicine; 2. சன்னிதாயகம், toombay or leucas plant—Leucas aspera.

சித்தா மோசும் see சித்தா மோகம்.

சித்தாப் போதல், சித்திகளை யடைதல், to attain success in miraculous powers.

சித்தாணி, பெருங் குரும்பை, palmyra nut.

சித்தாணி, வெண் கடுகு, white mustard Brassica alba.

சித் தாருடம், see சித்தாருடம்.

சித்தார்த்தகட், சூயஸ் வேதப்படி குட்டோடுக்கு ஒட்டிச் செய்து பெயோகமாகும் ஓர் கஷாயம். கோரைச் சிறுக்கு, மருக்காய், திரிபலி, பூவந்திச் கொட்டை, தகரை, வெட்டி, தப்பை, சப்பாணி ஆகிய இம்

ருபிகைகளைச் சூரணித்து உடம்பு குளிக்க, சூரம கோய்கள், கீச்சம், குட்டம், பெண்கள் கோரை, முதலியவைகள் போம். மேல்க்கு அழகு கொடுக்கும், a bath given for lepers in the decoction of the following drugs viz—Koray root, common emetic nut, the three myrobalsans, ringworm seed, Tillicherry bark. Berberis asiatica, seven-leaved plant, which are reduced to powder and used for bathing. It is also used for skin diseases such as swellings, leprosy, chlorosis etc. It improves the complexion.

சித்தார்த்தம், கடுகு, mustard; 2. வெண் கடுகு, white mustard. see சித்தாணி.

சித்தார்த்தன், சித்தி பெற்றவன், one who has attained perfection, chiefly referring to a Siddha; 2. புத்தன், It is an epithet for Boodha who sat under a ficus tree in Gaya.

சித்தானந்தம், சாளுக்கி கை, a kind of edible greens.

சித்தானி, கிண்பனை, ground palm—Curculigo orchoides.

சித்தானு சத்தி, ஞானச்சிறியை வடிவமாக யிருக்கும் பரா சத்தி, the goddess Sakthi in one of her 3 perfections.

சித்தி, கைவல்லியம், success; 2. கைகடுதல், attainment; 3. எட்டி மாம், nux success vomica—Strychnos nuxvomica; 4. சவர்க்காயம், which see, 5. கிண்பனை, see சித்தானி; 6. பொன்னுக்கானி, sessile plant—Illecebrum sessile; 7. கிண்குமிழி, small Cashmere tree—Gmelina asiatica; 8. அரிதாரம், erpiment; 9. கொட்டிக் கிழங்கு, an edible root of white Indian water lily; 10. அஷ்டமா சித்தி, the eight psychic Divine miraculous powers, see அட்டமா சித்தி; 11. மோட்ச சாதனம், final emancipation from mortal existence; attainment of eternal bliss; final liberation; 12. அறிவு, knowledge; 13. கிறை வேற்றம், accomplishment.

சித்திகா, கிரிப் பூண்டு, mungoose plant—Ophiorrhiza mungos.

சித்திக்கண், ஞானக் கண், the eye of wisdom. சித்திக் கண்ணன், ஞானி, sage.

சித்திரக் கலவு, see இந்தக் கலவு.

சித்திரக் குளிகை, அஷ்டமா இந்நிக் குளிகை; a magic pill peculiar to Tamil Siddha medicine prepared to enable one to attain success in the performance of eight miracles.

NOTE. - According to Tamil Siddha science different are the methods or processes for manufacturing these miraculous pills which are known by different names.

For details see under கலவையினை, mentioned in Vol. II of this Dictionary.

சித்திரக் குறி, எட்டிக் கொட்டை, nux vomica nut, see இந்தி.

சித்திரச்சி, செவ்வாணி, oleander rosebay—*Nerium odorum* (rubra); 2. கரும்த்தை, black datura—*Datura stramonium*.

சித்திரதம், கடுகு, mustard—*Sinapis niger*; 2. நிலக் குரோகண, an unknown drug with high virtues.

சித்திரத்தல், கைவல்லிய முண்டாதல், அதாவது கைகூடுதல், to attain success in miraculous divine powers; 2. மருத்து முடித்தல், to succeed in the preparation of medicine of high repute.

சித்திர மல்லி, வெதுப் படக்கி; ஒரு முட்டைப் பிசாழி, stinking plant—*Ballota disticha*.

சித்திர மூலம், கிண்பனைக் கிழங்கு, see இந்திராணி; 2. கொடிவேலி, Ceylon leadwort—*Plumbago Zeylanica*, see இந்திர மூலம்.

சித்திர வித்தியா பூ, ஓர் ஆயுள்வேத வைத்திய சிஷி, a reputed sage in Ayurveda.

சித்திர யாதல், பயன் படல், to become useful; to attain success

சித்திரயாமலகம், கித்திரை கொடுக்கும் செல்லி அதாவது ஒரு செல்லி, black gooseberry giving all kinds of success.

சித்திர யெட்டோடு பிறந்த தங்கம், மானிடர்கள் காணாத 1008 மாற்றின் பிறவித் தங்கம், the most superior kind of gold '1008' Mattu or $\frac{24 \times 1008}{10}$ carats, found in nature, but invisible to mortals. This is so called from its supposed eight supernatural powers.

சித்திர ஆரகம், வன்மரை, an unknown plant.

சித்திர கண்டகம், see இந்திர கண்டம்.

சித்திர கண்டம் அமுசிய கழுத்து, (lit) beautiful neck; 2. புரு, dove, 3. மடல் புரு, house pigeon.

சித்திரக் தீட்சனம், வன்மரை, see இந்திர ஆரகம்.

சித்திர கந்தருவம், வெண்ணையாமணக்கு, Mogbul castor oil nut—*Jatropha curcas*.

சித்திரகம், கொடிவேலி leadwort—*Plumbago* genus; 2. ஆமணக்கு, castor plant—*Ricinus communis*.

சித்திரகரணம், அசோகு, Asoka tree—*Saraca indica*; 2. ஓர் வகை கீழ் posture in copulation; 3. கொக்கோக துலிற் சொல்லிய 48 கரணங்களும், கீழ் வகை கீழ்க்காலும், ஆக 54 கீழ்க்காலும் மாதரை புருஷர்கள் புணரும் காமச் செய்கை, according to the Erotic science of Kokkoga Muni, the 48 different postures and other secondary sexual, postures amounting in all 64 postures intended for embracing women sexually, 4. மதன, துன்படி ஐந்து வகை கரணங்களில் ஒன்று; one of the five postures according to another work on erotic science, 5. நாய், மான், ஆடு முதலிய நாய் கால் பிராணிகளைப் போல, மனிதர்களை புணருவது, இதற்கு கொக்கோகத்தில் பகக் கரணம் என்று பெயர், a posture in which coitus is performed by imitating the fashion of the dogs, deer, goats and other quadrupeds in mating—Bovine attitude.

சித்திரகம், கொடிவேலி, Ceylon leadwort—*Plumbago zeylanica*; 2. வன்மரை, an unknown plant, see இந்திர ஆரகம், 3. ஆமணக்கு, castor oil plant—*Ricinus*.

சித்திரகா, இறு நாங்கில், see இறு நாங்கி

சித்திர காதி குடிகை, இந்திர மூலத்தோடு உப்பு வகைகளும், கடைச் சாக்குகும் சேர்த்து தயார் செய்து கொடுக்கும் மாதிரி, a pill prepared by mixing chemical salts and bazaar drugs with leadwort and prescribed for chronic diarrhoea.

சித்திரகாதி குரணம், இந்திர மூலத்தோடு கடைச் சாக்குகள் சேர்த்து தயாரித்த

குண்மம். கொணிக் கொடுக்கும் ஓர் ஆயுள்வேத மருந்து, an Ayurvedic medicinal powder prepared with the bazaar drugs as ingredients of leadwort. It is prescribed for dyspepsia and chronic diarrhoea.

சித்திரகாத்திய கிருதம், இந்திர மூலத்தை ஆயிராகக் கொண்டு, மற்ற கடைச் சாக்குகளும் சேர்த்துத் தயாரித்து பெண்கள் யோனி தோஷம், மூத்திரக் கிருச்சிரம் முதலிய கோய்களுக்குக் கொடுக்கும் ஆயுள்வேத மருந்து, taking leadwort as a chief ingredient, it is an oil mixed along with other bazaar drugs and prescribed in Ayurveda for diseases of the female genitals, stricture of urine etc.

சித்திர காயம், செம்புலி, leopard; 2. வேல்கைப் புலி, large-streaked tiger.

சித்திர கிரீவன், அமுசிய கழுத்துடையோன், one with beautiful neck; 2. புரு, dove; pigeon.

சித்திர குஞ்சம், சரகண்ட பாஷாணம், a kind of native arsenic.

சித்திர குணம், திண்டிர்க்கு, vegetable gourd—*Luffa acutangula*.

சித்திர கெந்திரவம், வெண்ணையாமணக்கு, see இந்திரம்.

சித்திர கோலம், நச்சிப் பல்லி, a snake with a poisonous fang; 2. நாகம், cobra.

சித்திரக் கருங்கல், ஓர்வகைக் கருங்கல், graphic granite.

சித்திரக் காலி, ஓர் செல், a kind of paddy; 2. ஓர் காரமுன்ன கொடி, an unknown pungent creeper?

சித்திரக் கிளச்சி, கண்டு, a large variety of black beetle.

சித்திரக் குள்ளன், உடற் குறையோடு கூடிய குள்ளன், Chandroplatic dwarf with bodily defects.

சித்திரக் கூத்து, இயிச, Indian dragon blood—*Pterocarpus marsupium*.

சித்திரக் கொடி, see இந்திர மூலம்.

சித்திர சாரத்தை வரம், see இந்திர ஆரகம்.

சித்திர சாரவணம், ஓர் ஆயுள் வேத வைத்திய நூல், a treatise on Ayurveda.

சித்திரச் சிலந்தி, இதன் விஷம் பட்ட கிடத்தில் சிலந்தி கொப்புளங்கள் எழும்பி சீழ் வடியும். இவ்விஷம் கோலம், சரம், இரைப்பு வீக்கம் முதலிய குறிகள் உண்டாகும், the poison of spider deposited on the body exhibiting the following symptoms—ulceration, pain in the joints, fever, hard breathing, swelling etc.

சித்திரணி, முடக்கம், lameness.

சித்திரதம், கொடிவேலி, see இந்திரகம்; 2. இறு குறிஞ்சா, small Indian ipecacuanha—*Gymnema sylvestre*.

சித்திரத் தண்டகம், பருத்தி, cotton tree—*Gossypium arboreum*.

சித்திரத் தண்டலம், பிசா, Italian millet—*Panicum italicum*.

சித்திர நாடி, நடுமுதுகி லோடும் சுழிமுனை நாடி, one of the passages of nerve-centre at the top of the vertebral column running down the spinal cord.

சித்திர பட்சி, பஞ்ச பட்சி பாஷாணம், a kind of prepared arsenic.

சித்திர பத்திரி, சாசி (சீரகம்), cumin seed.

சித்திர பலம், ஆற்றுத் தும்மட்டி, river bitter apple—*Citrullus colocynthis*.

சித்திர பலாத்திரம், பேய்த் தும்மட்டி, bitter apple—*Citrullus colocynthis* alias *Cucumis colocynthis*.

சித்திரபாலா, காவட்டம் புல், citronella—*Andropogon citratus*; 2. பேய்த் தும்மட்டி, see இந்திர பலாத்திரம்.

சித்திரப் பாவலு, சின்னம்மான் பச்சரிசி, இது தரையோடு படர்ந்திருக்கும் the commonest variety of raw-rice plant with its branches pressing flat on the earth—*Euphorbia macrophylla*.

சித்திர-பாணு, நெருப்பு, fire.

சித்திர புச்சகம், see இந்திர புச்சம்.

சித்திர புச்சம், மயில், pea-cock.

சித்திரப் பாலாடை, ஆம்மான் பச்சரிசி, raw-rice plant—*Euphorbia indica* alias *E. hypericifolia*; 2. கடு தூத்தி, painted-leaved tailed tick trefol—*Urtica picta*; 3. சிவப்பம்மான் பச்சரிசி, which see.

சித்திர மூலம்

சித்திரப் பாலாவி, see சித்திரப் பாலை.

சித்திரப் பாலாவி, சின்னம்மான் பச்சரிசி, see சித்திர பாலை.

சித்திரப் புழு, புள்ளிப் புழு, spotted dove.

சித்திரப் பெண்ணை, வெற்றிலை, betel leaf; 2. வெற்றிலைக் கொடி, betel vine—Piper betle.

சித்திர மகிட்சி, கண்ணெக்கல், இது புத்தையல் எடுக்க மாந்திரிகத்தில் உபயோகப்படும், beetle stone. It is used in magic for discovering hidden treasure.

சித்திர மண்டலக் சிலந்தி, இப்பூச்சியின் விஷம் பட்ட விடத்தில் விசர்ப்பியைப்போல் இரண்டும் உண்டாகி கொப்புளங்கள் எழும்பும், an ulcerated abscess raised on the surface of the body at that part where the poison of the spider is deposited.

சித்திர மிருகம், மான், deer.

சித்திர மூலப் பற்று, கடுக்காய், சுக்கு, (மேல் தோல் நீக்கியது), மூசும்பரம், நாயி, பெருங்காயம், அபின், சித்திர மூலவேர், வாசைப் பருப்பு, எருக்கன் வேர், இவைகளைப் பொடி செய்து, எருமைப் பாலில், சாரம், அரைத்து கட்டிகளுக்குப் போட வீக்கம் நீக்கி ஆறும், an ointment prepared from the following ingredients viz—gallnut, dried ginger, (got rid of the rind), bitter aloes, aconite, asafoetida, opium, root of Ceylon leadwort, croton seed, madar root, which are powdered and ground well by mixing it in buffaloe's milk. It is used for reducing swelling for purposes of cure.

சித்திர மூலம், இதுவே கொடிவேலி, இது அடியில் கண்டபடி பல வகைப்படும், leadwort which consists of various kinds as mentioned below:—(1) சிவப்பு, rosy-flowered leadwort—Plumbago rosea; (2) வெள்ளை, Ceylon leadwort—Plumbago sarmentosa; (3) கருப்பு, black-flowered leadwort; (4) வலிய கொடிவேலி, large flowered plumbago—Pupalia arto-purpurea (5) நீலக்கொடி வேலி, blue Leadwort—Plumbago Genus; 2. சிமை சித்திர மூலம், foreign plumbago;—Pedilanthus thithymaloides; 3. நிலப்பனைக் கிழங்கு, see சித்திராணி; 4. காட்டா மணக்கு, English physic nut—Jatropha curcas.

சித்திர வதை

சித்திர மூலவேர் பட்டை, கொடிவேலி வேரின் மேல் பட்டை, the bark of leadwort root.

சித்திர மூலாசிதம், பச்சைக் கருப்பூரம், crude camphor.

சித்திரமூலம், see சித்திர மூலம்; 2. see சித் தாத்தை.

சித்திரமேழுது மண், செம்மண், red ochre; 2. செம்மணல், red sand.

சித்திர மேகவல, மயில், pea-cock.

சித்திரம், see ஆமணக்கு; 2. see கொடி வேலி; 3. சிறு குறிஞ்சா, see சித்திர தம்; 4. புலி, tiger; 5. அசோகு, Asoka tree; 6. தாதும், novelty; 7. அழகு, beauty; 8. பல நிறம், varied colours.

சித்திரம் பேசல், பொய்யைப் போல் சொல்வது, imitating the utterance of falsehood.

சித்திரயாதன், ஆற்று மருந்து, a healing balm or drug.

சித்திர ராத்திரி, வெள்ளை நாகணம் அல்லது வெள்ளைக் காக்கட்டன், white-flowered mussel-shell creeper—Clitorea ternates (albiflora).

சித்திர ரேகை, அரசமரம், peepul tree—Crataeva religiosa; 2. கையில் ஓர் ரேகை, streaks or lines on the palms.

சித்திர ரோகம், ஓர் குடல் கோய். குடலுக்குள் துவாரம் உண்டாகி, உணவு வெளிப்புறத்தில் கசிந்து, அதனால் சித்வயித பருத்து (தண்ணீர் குடத்தைப் போல்) மேல் மூச்சு, தாகம், முதலிய குணங்களைக் காட்டும், a disease of the intestines marked by perforation. It is characterised by swelling of the abdomen, hard-breathing, thirst etc, caused by the septic condition of the surrounding parts arising from the escape of the contents of the intestines through the hole—Perforating ulcer or Duodenal ulcer.

சித்திர வதை, கண்டக் துண்டாய் வெட்டித் துன்பப் படுத்திக் கொல்லல், a cruel murder by cutting the members of the body into pieces one after the other or in succession or tormenting mainly for the purpose before death; 2. கொல்லாது கொல்லல், causing injuries short of death.

சித்திரைப் பால்

சித்திராதி, காவட்டம் புல், a species of citron grass—Citronella.

சித்திரா பூப், பணிகாரம், sweet cake.

சித்திராப் பரசம், இரகம், அபிரேசு, கெந்தி இவைகள் சேர்ந்த ஆயுர்கேத மாந்திரை. இது இரகனி, ஆம் குடிகளில் கொடுப்பதண்டு, an Ayurvedic pill prepared from mercury, mica, sulphur and prescribed for chronic diarrhoea and sabbural colic.

சித்திராருட்ரி, பாம்பாட்டி கிஞ்சர் செய்த ஓர் வைத்திய நூல், a treatise on medicine compiled by Pambatti Siddha, a snake charmer.

சித்திரானம், வெய்ச்செட்டி, round-leaved tadda—Grewia orbiculata.

சித்திரான்னம், அன்னத்தைக் கொண்டு தயாரித்த பல்விதமான பொங்கல்சன், அந்தாவது பாற்பொங்கல், பருப்புப் பொங்கல், சக்கரை பொங்கல் முதலியன. இதில் புளி ஒன்றும் மற்றும் ஒத்த வகையும் சேர்க்கை. different kinds of puddings prepared with either rice, milk, sugar, dholl etc as chief ingredients. They also include those prepared from condiments.

சித்திரி, கெந்தக லவணம், black salt—Bit-loban; 2. வெள்ளாட்டிப் பால், goat's milk; 3. கண், eye.

சித்திரி கத்திரி, பிரசவத்தி ஓபயோகிக்கும் ஓர் வகைக் கருவி, (in Midwifery) an instrument or scissors used for removing the child.—Perforator.

சித்திரினி, see சித்திரினி; 2. அறிவிற்கு ஏதுவான பிரம்ம ஈரம். இதற்குள் குண்டலிக் குப் போகும் வழியாகும், a subtle nadi like spiders' thread which pierces all the lotuses or nerve plexuses which are placed within the backbone and is pure intelligence. Within this is பிரம்ம ஈரம், the channel along which the kundalini (the serpent power) goes.

சித்திரை, see சித்திரப் பாலாவி.

சித்திரைப் பாலாவி, see சித்திரப் பாலாவி.

சித்திரைப் பால், ஆவிசை, tanners caseia—Caseia auriculata; 2. அம்மான் பச்சரிசி, see சித்திரப் பாலாவி.

சித்திரா சிகம்

சித்திர வரி, கண்ணிழி, pupil of the eye.

சித்திர வல்லாதி, அம்மான் பச்சரிசி, see சித்திரப் பாலாவி.

சித்திர வல்லாதி, சேக்கொட்டை, dhoby's nut—Semecarpus anacardium; 2. அம்மான் பச்சரிசி, see சித்திரப் பாலாவி.

சித்திர வல்லாதி லேகியம், சுத்தி செய்த சேரல் கொட்டையை ஆரியாகக் கொண்டு மற்ற குணித்த கடைச் சரக்குகளுடன் சேர்த்து, அத்துடன் வெல்லம் கட்டி இடித்து, பிறகு மெய்யும், தேனும் கட்டி மெழுகு பதமான பின்பு எடுத்துக் கொண்ட இலேகியம். இதைப் பதவியத்தோடு புனிதன்னி உட்கொள்ள வாதம், கிரந்தி, குலை, அநாயாப்பு, கைகால் வெடிப்பு முதலிய கோரிகள் தீரும், an electuary prepared with purified dhoby nuts as chief ingredient and mixed with other powdered bazaar drugs. It is well pounded after adding to it, jaggery, honey and ghee, until it becomes a paste. It is prescribed in cases of rheumatism, venereal ulcers or buboes, fissure of the limbs etc. Diet devoid of sour substances should be observed while taking medicine.

சித்திர வல்லாதி, see சித்திர வல்லாதி.

சித்திரவாது, வெந்தயம், dill seed—Trigonella Fenugraceum.

சித்திர வாராத்தி, கண்டல் கத்திரி, prickly brinjal—Solanum jacquini.

சித்திர விதம், துத்தி, Indian marsh mallow—Sida mauritiana.

சித்திர விதை, முத்துக் கொட்டை, castor seed—Ricinus genus.

சித்திர ரக்கினி, முள்ளை, Indian headache tree—Persea integrifolia.

சித்திராக் குஞ்சம், சரகாண்ட பாஷாணம், a kind of native arsenic.

சித்திராங்கம், குங்குமம், a red powder; Crow saffron—Crocus sativus; 2. சாமிவீசம், vermilion—Mercuric sulphide.

சித்திராங்கி, தந்திக்காரி, a cunning woman.

சித்திரா சிகம், தகரை, ring-worm plant—Caseia tora.

சித்திவஸ்தி

சித்திரைப் பூ, சித்திரை மாதம் பருவத் தன்று பூக்கும் பூ, the efflorescent salt found on the soil of fuller's earth on the full moon night in the month of Chithirai (April).

சித்திரையிற் பூத்துநின்ற பூ, see சித்திரைப் பூ.

சித்திரை வெயில், சித்திரை மாதத்திய கடு மையான வெயில், burning April sun.

சித்திரோதரம், இது சிலேட்டு மாநிக்கத்தினால் பிறந்து குடத்தை தாக்கும் ஓர்வகை நீர்க் கவிசை நோய். இதற்கு குடலில் தங்கி நிற்கும் கெட்ட நீரை குடத்தைத்தட்டி வெளியிட்டுப் பிடிக்கிச் செய்வது வேண்டும், a kind of abdominal dropsy born of phlegm, in which the intestines are affected. It is treated by tapping.

சித்தி ரோதனம், மஞ்சள் கூட்டி சமைத்த அன்னம், rice cooked with turmeric and other ingredients.

சித்திலி, சிற்பெறம்பு, small red ant.

சித்தி லிருத்தல், சித்த வியாடல், to perform miracles, as by a Yogi.

சித்திலல் செடி, குன்மிணி, see சிற்றிலி.

சித்தி வஸ்தி, ஆண் மக்களுக்குக் குதமாரக்க மாயும், பெண்களுக்கு குதம், யோனி வழியாகும் பிரயோகிக்கும் சஸ்திரமான மருந்து. இது அனேக நோய்களுக்கு உபயோகப் படுத்தி சித்தி பெற்றதாலும், உடம்புக்கு பலத்தையும், மேனி யழகையும் உண்டாக்குவதான பிப்பெயர். இதனால் எவ்வகையேனும் நிர்ப்பந்தத்தை உண்டாக்காது, ஒரே தடவையில் அனேகப் பலன்களை தரக் கூடியதுமானது. ஆகவே, இது அமைதியாகவும், பத்திய முதலியவை இல்லாமலே நோய்களை குணப் படுத்துவதில் ஓர் இன்றியமையாத முறையாய் இருக்கிறது, liquid preparation intended for injecting into the rectum in males or rectum and the vagina in females—Clyster. It derives its name with a prefix (சித்த), Siddha, from the uniform success which attends its application in a large number of cases of bodily distempers, and from its irresistible power in improving the strength and complexion of the body.

It does not produce any distress or discomfort, since it produces a satisfactory result by a single action. It is

சித்து

mild in its potency and does not entail any strict observance of diet and conduct.

சித்திவஸ்து, see சித்தி வஸ்து.

சித்தி வஸ்து, அம்மான் பச்சரிசி, raw rice plant.—Euphorbia indica.

சித்தினி, சித்தினிசாதிப் பெண். நால்வகைப் பெண் வகுப்புகளில் மூன்றாம் வகுப்பு, (in Sexual science) the third kind of the 4 classes of women divided according to lust. She is a woman inspired with extravagant passion, too obstinate to be controlled; 2. மத்திமசாதிப் பெண், middle class woman of lascivious temper; 3. வழிமை, fullers earth; 4. கருப் பத்தில் தங்கி நிற்கும் நான்குவகைப் பிண்டங்களுள் மூன்றாவது வகை. அதாவது எட்டு மாதத்திய கருப்பிண்டம், a foetus 8 months old; one of the four classes i.e., 3-rd class foetus divided according to the duration of month of the progressing foetus in the womb.

NOTE.—It is not to be forgotten here that Siddhars used to prepare a medicine out of human foetus by a secret process known themselves. The product so obtained goes by several secret names not easily comprehensible; and it is said to be used in Alchemy and Rejuvenation.

சித்தினி யானந்தி, பத்தினி சாதிப் பெண், the first of the four classes of women divided according to lust called Padmini.

சித்தினி நோய், வெள்ளை, gonorrhoea; 2. யோனி வெள்ளை, whites; a discharge from the vagina—Leucorrhoea.

சித் தீஞ்சு, see சிற்றீஞ்சு.

சித்து, அறிவு, intelligence; 2. மாய வித்தை display of supernatural powers by means of magic, alchemy, etc; 3. அஷ்டமா சித்தி, the eight miraculous powers; 4. see கொட்டி; 5. ஆன்மா, soul; 6. கொச்சி, virex; 7. அருபம், formlessness; 8. ஞானம்; wisdom; 9. எந்த வஸ்து சாதன அந்தரங்களையும் அபேட்சியாமல் தானும் தோன்றிக் கொண்டு தன்னிடத்தில் ஆரோபிக்கின்ற சர்வ பதார்த்தங்களையும் தோற்று விக்கிறதோ அந்த வஸ்து, (In Vedanta Philosophy), that which is not only endowed with the power of self-illumination without

சித்து

regard to its own advantage, but also illumines other substances derived from it; 10. பிரமேகத்தை குணப் படுத்தும் ஓர்வகை சாராயம், a kind of wine advised for cure of venereal disease; 11. இலம்பைச் சாராயம், wine prepared from mowah flower.

சித்து, சித்தர்களின் அற்புத சக்திகள். இது 64 விதமாக சொல்லப்பட்டுள்ளது. அவையாவன, miraculous powers of Siddhars. It consists of 64 kinds which are enumerated as follows viz:—

1. சகிலைச் சத்து, விந்துவைக் கட்டுதல், the art of restraining the semen virile.
2. பெண்மயச் சத்து, பெண் ரூபமெடுத்தல், the art of transforming oneself or converting another into a female.
3. அசுரச் சத்து, அசுரர்கள் விளையாடும் சத்து, the miracles played by Asuras.
4. தானியச் சத்து, ஒரு தானியத்தை மற்றொருக மாற்றல், converting one grain into another species of grain.
5. அணுமாதி சத்து, தான் அணுவாதல் அல்லது பிரிதொரு வஸ்துக்களை அணுவாகப் பிரித்தல், reducing oneself into an invisible atom or breaking a substance into atoms—Atomic transformation.
6. சித்திரச் சத்து, சித்திரப் பதமைப் போல் மாறும் விளையாட்டு, display of turning oneself into an attractive and ornamental image.
7. சிவநிதிச் சத்து, புதைநிலைக் கண்டு பிடிக்கும் சத்து, the art of finding concealed treasure.
8. அநிருப சத்து, மிக்க அழகு வாய்க்கும் வடிவம், turning oneself into or attaining a very beautiful form or figure.
9. மோகினி சத்து, பார்ப்பவர் மயங்கும் படியான பெண் ரூபத்தை, எடுக்க

சித்து

கும் சித்து, the miraculous conversion of one into a fascinating woman.

10. கிரோதமயச் சித்து, சுத்துருவாக மாறும் சித்து, turning oneself into to an enemy of another.
11. கிருபிச் சித்து, சாதாரண வேறுபாடு, simple conversion into another.
12. கிஷய சித்து, கிஷயத் தோன்றல், sudden appearance.
13. செயரூப சித்து, தானும் உண்டாக்கிக் கொண்ட ரூபம், the taking of or assuming different shapes or forms.
14. கிருதி வித்தை சித்து, the art of exhibiting wonder or magic
15. கோலச் சித்து, மாறவேஷம் கொள்ளல், appearing in disguise.
16. மனத் தியக்கச் சித்து, பார்ப்பவர் மனம் கலங்கச் செய்யும் வித்தை, the art of making one thunder-struck.
17. தீ யெரியும் சித்து, the art of making anything to take fire spontaneously.
18. வழி நடக்கும் சித்து, கண்பில்லாமல் எவ்வளவு தூரமாயினும் சிறிது பொழுதுக்குள் நடக்கும் வித்தை, the art of travelling long distances in a short time without fatigue.
19. மதன் கேளி சித்து, பெண்களோடு மகளிர் விளையாட்டு அதாவது மதன் விளையாட்டு புரியும் வித்தை, the art of chatting or playing with females as a past time.
20. தும்பிவனச் சித்து, ஓர் விளையாட்டு சித்து, an art of some miraculous play.
21. பரிசுரூபச் சித்து, குதிரை கீரியாக மாறும் வித்தை, transforming one-self into a horse or mon-goose.

சித்து

22. கரி பரியாசம் செய்து, கரி குதிரையாகும் விக்ஷை, turning oneself to a fox or a horse or a fox into a horse. (as in, கரி பரியாசிய படலம்).
23. விசேஷம் செய்து, வாதவித்தை, அல்லது பஞ்சபாட்சா வித்தை, the miraculous art of Alchemy or the magic power derived by the changing of the five sacred letters.
24. தாம்பிரம் செய்து, செம்பிற களிம் பெடுக்கும் வித்தை, the art of removing the verdigris from copper.
25. சலபேசிச் செய்து, தண்ணீரைப் பெடுத்தல் அல்லது பலவிதமாக மாற்றல், changing or converting water into different liquids.
26. கிங்கமூகம் செய்து, கிங்கமூகரூபமெடுத்தல், turning into a form with the face of a lion.
27. ரிஷிபருகம் செய்து, turning into a form with the face of a bull.
28. கித்து மகா கித்து, வித்தையில் வித்தை, displaying wonder of wonders.
29. பாம்பாச் செய்து, முத்திக்குரிய கித்து, the miraculous powers exhibiting towards liberation.
30. பஞ்சிகாண கித்து, பஞ்சபூதங்களை மாற்றும் வித்தை, the secret art of transforming the five elements by permutation and combination.
31. கத்திச் சருவுரு கைச்சித்து, a magic played with the aid of black paint prepared from the umbilical cord of new-born infants.
32. மறைப்பிடுவே யனத்தது கித்து, several tricks played by concealment.
33. வெற்றிமுனைச் செய்து, எந்த காரியத்திலும் சபலமடையும் வித்தை, gaining success in any art.
34. மதுகேளி கித்து, இன்பத்தை யுண்டாக்கும் கேளிக்கைகள், the art of exhibiting merry movements.
35. மாமோக கித்து, பாப்புவர் மனதைக் கவாச் செய்யும் வித்தை, the art

சித்து

- of fascinating the mind of spectators.
36. அபிஜோக கித்து, the art of creating passion in the opposite sex.
37. கிதனம் வரும் கித்து, the art of causing grief in the minds of others.
38. ஜால கித்து, ஜால வித்தை, display of magic.
39. ஜலந்தம்ப கித்து, the art of floating on the surface of water.
40. அக்ஷிணித்தம்பச் செய்து, the art of restraining the action of fire.
41. மாணா கித்து, பிறருக்கு மாணத்தை விளைவிக்கும் வித்தை, the art of causing death of another.
42. பேதன கித்து, பெளதிகப்படி ஒரு பொருளை மற்றொருவருக்குப் பிரிவினைப் படுத்தி மாற்றத்தல், the art of changing a substance chemical analysis.
43. நீரில் கணையாச் செய்து, தண்ணீரில் உடம்பு கணையாதபடி செய்யும் வித்தை, the art of remaining in the water without becoming wet.
44. வாயுத்தம்பன கித்து, the exhibition of skillfulness in restraining respiration or gaining control of breath.
45. அரவின் கித்து, கிழிந்த திண்டாமலே பாம்பைக் கையாள்வது, handling of snakes and cobras without being affected by their poisons.
46. முத்திநிறும் கித்து, கிழித்தால் வாயினின்று முத்திகள் உதிர்வது, the miraculous power of shedding pearls from one's mouth when laughing.
47. தியதியும் கித்து, பற்றி எரிவதை மருகு எஃகியால் அணைப்பது, putting out or extinguishing the conflagration of fire by will power.

சித்து வித்தை

48. பிரவசித்த கித்து. 59. அன்புவித்த கித்து.
49. தருணவதுச் செய்து.
50. இதுபித்த கித்து. 60. வாகடச் செய்து.
51. அண்டப் பிரமாதி கித்து.
52. பிராமுல கித்து. 61. அக்சிசுச் செய்து.
53. கிஞ்சுருகல் செய்து. 62. சந்தவிதச் செய்து.
54. சச்சுருகல் செய்து. 63. சந்தவிதச் செய்து.
55. தாதுவெனும் பரம கித்து.
56. காருப கித்து. 63. அசுபதிச் செய்து.
57. சருவருகல் செய்து.
58. பாபருகல் செய்து. 64. அடக்குமதி கித்து.

NOTE.—No printed books or manuscripts could be traced containing the names of the said 64 miraculous powers of Siddhars, or their correct meanings or other interpretations; and so, the meanings of the names given above for the information of readers, are only literal translations, subject of course to corrections. The said miracles are illimitable and supernatural powers obtained by abstract devotion, and are exercised at pleasure.

Siddhars who are well up in these arts alone would be able to describe them fully and correctly, but none else could do of the present day.

சித்து, கிது கிதுப்பை, rattle wort—*Crotalaria laburnifolia*; 2. கோவாரம், croton plant—*Croton tiglium*.

சித்து நீர், இரசம், mercury; 2. கித்து கதி, the river Indus.

சித்து பறத்தல், சூகாயப் பிரவேசம் செய்தல், to fly in the air, as a Siddha.

சித்து புருஷன், see கித்தன்.

சித்தமா குட்டம், உடம்பில் பல கிடக்களில் வெண்மை அல்லது வெப்பான கிது புள்ளி அல்லது தழும்புகளைப் பாவச் செய்து தவிடுபோல் மேற்றோல் உதிரும், ஓர் குட்ட கோய், a kind of leprosy with small, white or copper-coloured spots which spread over large surfaces attended with a thin mealy dust—*Lepra vulgaris*.

சித்தாரம், கோவாரம், croton seed.

சித்துதுப்பு, இருவாட்சி, tuscan jasmine—*Jasminum sambuc* (flore.manora).

சித்து குயம், அருபம், embodied intelligence 2. கோவாரம், Indian croton seed—*Croton tiglium*.

சித்து வித்தை, மாய வித்தை, miracle; 2. கண் கட்டு வித்தை, jugglery.

சிகேயு வாரீம்

சித்து விழா, கிது கணவா, tooth-brush tree—*Salvadora persica*.

சித்து விவாபாடல், கித்தன் அற்புதங்கள் செய்தல், display of miracles by Siddhars see கித்து; 2. அற்புதம் காட்டல், to display miracles; 3. சாவித்தை செய்தல், to perform magic.

சித்திரா, see கித்திரா.

சித்துநீரும், இளநீர், water of tender coconut.

சித்திதேவன், தாமரை, lotus flower—*Neium-bium speciosum*.

சித்தை, எண்ணெய், கைலம் வைக்கும் தகாக்கைம், tin pot for preserving oil or medicated oil.

சித்தொலவே, see கித்தொலவே.

சித்தா குட்டம், உடம்பில் தழும்புகளைப் போத்காணப்படும், சொந்ததால் தோல் உதிரும், ஓர் வகை குட்ட கோய், a form of leprosy characterised by spontaneous or false cicatrices of the skin apparently connected with the atrophy of the skin—*Macula atrophica*; 2. மற்றொரு வகை குட்டம் another form of leprosy—*Ptyriasis* (versecolor), see also கித்தமா குட்டம்.

சிகாயு, தகை காரன் என்னும் மாயிசு பேசுகளை எழுப்புடன் பிணக்கும் ஓர் வித சவ்வு, a membrane of a flexible texture which connects the articular surfaces of bones and cartilages—*Ligament*; 2. எலும்பு, bone; 3. நரம்பு, nerve.

சிகாயு வாதம், எலும்பைப் பற்றிய வாதம், இது பிஞ்சுக்காய் ஞானத்தினால் குணப்படும், a rheumatic affection of the bones. It is cured by the above said medicinal powder.

சிகாயு வாரீம் கோகம், ஓர் கண்ணெய், அது வாத பித்த கிடுகெட்டுமென்கள் இரத்தத்தோடு கூடிக் காலத்துப் பிறந்து, வெள் கிழிமேல் படலத்தை உண்டாக்கி அக்குள்ளேன் நரம்புகளை பெல்லாம் அதுசரித்துப் பட்டிந்த கண்ணில் வீக்கத்தை யுண்டாக்கும், a disease of the eye marked by a rough growth of flesh on the white coat and swelling due to the inflammation of the surrounding parts. It is caused by the derangement of the three

சிநேகம்.

humours combining with the blood, and affecting the minute nerves of the eye.

சிநேக கர்மம், மிருதுவாக்கி வெளிப் படுத்தும் முயற்சி, emulsive measure; 2. உடம்பிற்கு எண்ணெயிட்டுப் பதப் படுத்தல், the applying whether internally or externally, of any oily substance to the body, to render the skin soft.

சிநேகத் திரவியங்கள், எண்ணெய்ச் சத்துள்ள பண்டங்கள், oleaginous substances.

சிநேக நசியம், எண்ணெய்ப் பசையோடு கூடிய மூக்குப் பொடி, an oily medicated snuff.

சிநேக பலம், எள்ளு gingelly seed so called from yielding oil.

சிநேக பாகம், நெய்ச்சத்து கூட்டுறவு பாகம், அதாவது நெய், எண்ணெய், சுலம், கிரவ பதார்த்தம் இவைகளை சுயரசத்தை விட 4 பாகம் அதிகமாய்ச் சேர்த்து காய்ச்ச வேண்டியது. அதில் சேரும் சர்க்குகள் மிருதுவா யிருந்தால், அவைகளுக்கு 4 பங்குக்கு அதிகமாய் சுலம் அல்லது இரசத்தை யாவது அதில் வார்க்க வேண்டியது, when boiling the drug essences, ghee, oil, water or other fluids should be added four times the quantity of the essence; but if the ingredients of the essence be soft, then more than 4 times should be added.

சிநேக போதை, சாதிக்காய், nutmeg, so called from its oil which is narcotic in nature.

சிநேகம், சாதிக்காய், 2. nutmeg; எண்ணெய் வஸ்துக்கள் அதாவது எண்ணெய்ப் பசையுள்ள பண்டங்கள். இவை, உடம்பின் கருவிகளுக்கு முக்கியமான வஸ்து. உடம்பிற்கு புஷ்டியை யுண்டாக்கி உயிரை நிலைக்கச் செய்யும். ஆகவே, எண்ணெய்ச் சத்துள்ளதை உண்ணும் உணவிலும், குடிக்கும் நீரிலும், கொள்ளும் மருந்துகளிலும் உபயோகப் படுத்தப்படும். Oleaginous substance or oily substance. It forms an essential factor in the physical organism. The self-conscious animated element contained therein; contributes directly to the vitality of the body and makes life possible and so, substances abounding in oleaginous principles are generally used in food, drinks and also in medicine.

சிந்தாத்திரி

சிநேக வஸ்தி, எண்ணெய்ப் பசைச் சேர்ந்த மருந்து நீரை குத மார்க்கமாய்ப் பிரயோகித்தல், oleaginous enema; 2. வஸ்திக்காகப் பிரயோகிக்கும் எண்ணெய்ச் சத்து சேர்ந்த மருந்து நீர், a liquid form of medicine containing some oleaginous substances, thrown into the rectum.

சிந்தகம், தூக்கணங் குருவி, tailor-bird from its building hanging nests; 2. புளிய மரம், tamarind tree—Tamarindus indicus; 3. வெள்ளை பாஷாணம், white arsenic; 4. இறநாகப்பூ, iron wood of ceylon—Mesua ferrea (coromandelina).

சிந்ததியம், கருங்கொள், black horse-gram.

சிந்தனம், see சிந்தனம்.

சிந்தம், see புளிய மரம், see சிந்தகம்.

சிந்தல், உண்ணும்போது தெறிக்க விழல், being thrown out when eating; 2. துண்டித்தல், becoming separated or scattered.

சிந்தவம், இந்துப்பு, sindh salt; magnesium sulphate.

சிந்தனம், சிந்தித்தல், அதாவது எண்ணுதல், contemplating or thinking.

சிந்தனம், எண்ணம், thought; 2. டியானம், meditation; 3. நினைத்தப் பொருளையும், காரியத்தையும் குறித்துச் சொல்வது, thought-reading and foretelling events.

சிந்தன், சீர்பந்த பாஷாணம், a kind of native arsenic; 2. தூக்கணங் குருவி, see சிந்தகம்.

சிந்தாகி, சிறி மசூகி a special combination of some spices; 2. முள்ளங்கி, கடுகு முதலியவைகள் சேர்ந்த புளித்த கஞ்சி, a kind of fermented gruel prepared from radish, mustard etc.

சிந்தாசனம், இதயாசனம், the heart; 2. அறிவின் மூலம், the seat of intellect.

சிந்தாதி லேகியம், உடம்பிற்கு சுகத்தைக் கொடுக்கும் ஓர்வகை லேகியம், an electuary which tones the system restoring healthy condition.

சிந்தாத்திரி, சுக வாழ்வு, healthy living; 2. சுகம், welfare.

சிந்தாமணிக் குளிகை

சிந்தாத்திரி யெண்ணெய், மேகம், குகை, கொத்தி, பெரும்பாடு, முடியவை உட்குச் சொடுக்கும் மருத் தெண்ணெய், a medicated oil prescribed by Vaidyan for urinary diseases, gout, syphilis, menorrhagia etc.

சிந்தாமணி, (சிக்கா + மணி, thought + jewel or gem) சிந்துவின் கொடுக்கும் இரத்தினம், (Nivara) is gem that gives all desired; சிந்தாமணி இத ன்ணெய்யின் செய்தி (Literature) a classical work in Tamil compiled by a Jain named ... considered a superior work in Tamil. பெருமான் உரை ... செய்த பதார்த்த குளிகை ...

... a materia medica in Tamil been given out by God Shiva Umadevi; 4. சமணர் காலத் ... னிந்தியாவில் தமிழர்கள் காலத் ... சித்த வைத்திய நூல்கள் ... எழுதிய ஓர் சிறந்த வைத்திய ... excellent treatise on medical ... ting purely of selections from the medical works of Siddhars, compiled by the then Jains of Southern ... 5. தமிழ் சித்த வைத்திய நூல்கள் ... மொழிப் பெயர்த்த ... translated from the ... medical works into ... நியர் செய்த தமிழ் ... னின்று ... கையாண்ட ...

... good edition of the work on Tamil ... present day by ...

... capable of transmuting inferior metal into gold; 3. தன்வாழ்வாத சொல்பட்ட ஓர் வடமொழி வைத்திய நூல், இது கோக சித்தவந்தைப் பற்றிச் சொல்லும், a Sanskrit treatise on diseases, by Danwantri; 9. see சிந்தாமணிக் குளிகை.

சிந்தாமணிக் குளிகை, பழைய மனச் சிக்கல்களையும், உஷ்ண வாயுவையும், உடம்பின் களைப்பும், வலியையும் போக்கும் ஓர் சூய்வேத மருத்து. இதை இரத்தினத்தைப் போல் அவ்வளவு கடிந்ததன் கொள்ளப்படும், a pill prepared according to the process

சிந்தி

of Ayurveda and prescribed for removing constipation, rheumatism through excess of heat all weariness and pain in the system. It is a famous compound medicament valued like a gem.

சிந்தாமணி மாத்திரை, ஓர் கிழந்த மாத்திரை இது பிணி மாத்திரைக்கும், சிறி மாத்திரைக்கும் உதவும், a pill of high repute used for curing pain and exhaustion; 2. see சிந்தாமணிக் குளிகை.

... வெள்ளை, தாமரையின் ... பொன் இலையின் ... கிரகிதா இரகம் கிட்டவாத ... முறைப்படி தயாரித்தல், முக ... சுகம், பாஷாணம், ... பெரிய சேய்க்குஞ்சு ... a medicine prepared ... by grinding ... ex, copper ... or great ... or great ... dropsy, ...

சிந்தாமணி வைத்திய ... தமிழ் நாட்டில் ... வழுக்கி வந்த சித் ... சித்திய நூல்கள் ... மலையாள பாஷையில் ... மலையாளத்தில் சித் ... கருக ஆயுர்வேத ... சம்பந்தித் முறை ... Siddha medical ... the physicians ... to Sanskrit and ...

... சுகம், கருகம் ... இரகம் வைத்தியன் ... செய்யும் வைத் ... அசுர்நிய முறை ... வைத்தி தான் தமிழ் ... Tamil physicians who follow ... work on medicine in opposition to Malayalese Vaidyan who style themselves as Ashtanga Hirdya Vaidyan and follow Charaka and Susruta.

சிந்தாமணி, வாயு கிரகம், wind heavy—Embellia ribes.

சிந்தி, உப்பு, salt in general; 2. வாத மட்கி, wind killer—Oleodendron phlomidoid; 3. எழுதிச்சம் பழந்தா, lime-juice.